

AN ADVENTURE INTO HEBREW is a Hebrew text book for the sixth grade of the religious school. The text contains eighteen episodes in all. Each episode is a single unit containing a story, grammar, vocabulary words, and sufficient exercises to drill the new material.

TOWARDS A COURSE OF STUDY IN HEBREW FOR

The object of this attempt at creating a new text book for the sixth grade of our religious schools is to provide the student who attends Hebrew classes for a minimum of one day a week to read and understand simple passages from the Hebrew Bible and Union Prayer Book.

by

In all, there are two hundred and twenty two new words. These words were chosen on the basis of their frequent occurrence in the Bible and Union Prayer Book. New grammar includes taking the Hebrew verb through the regular Hiphil form.

Arthur J. Abrams

Thesis is submitted in partial

The idea of the text is based upon that used in

fulfillment of requirements for the

Degree of Master of Arts in Hebrew

Letters and Ordination.

begins with the assumption that the student has successfully completed all the units of UNION PRAYER BOOK. The first part of this thesis, therefore, utilizes vocabulary and grammar from UNION PRAYER BOOK.

Hebrew Union College
Jewish Institute of Religion
Cincinnati, Ohio
1961

Referee,

Professor Sylvan D. Schwartzman

introduced in the story itself and conversely used to contextualize throughout all of the eighteen episodes given the student ample opportunity to grasp fully the words and grammar.

In the sections entitled EXERCISES I have selected a number of famous quotations from the Hebrew Bible and the Mishnah for exam-

DIGEST OF THESIS

AN ADVENTURE INTO TIME is a Hebrew text book for the sixth grade of the religious school. The text contains eighteen episodes in all. Each episode is a single unit consisting a story, grammar, vocabulary words, and sufficient exercises to drill the new material.

The object of this attempt at creating a new text book for the sixth grade of our religious schools is to prepare the student who attends Hebrew classes for a minimum of one day a week to read and understand simple passages from the Hebrew Bible and Union Prayer Book.

In all, there are one hundred and twenty two new words. These words were chosen on the basis of their frequent occurrence in the Bible and Union Prayer Book. New grammar includes taking the Hebrew verb through the regular Hiphil form.

The idea of the method used in this thesis is based upon that used in UNDERGROUND KINGDOM, by Dr. Sylvan D. Schwartzman. AN ADVENTURE INTO TIME begins with the assumption that the student has successfully completed all the units of UNDERGROUND KINGDOM. The first unit of this thesis, therefore, utilizes vocabulary and grammar from UNDERGROUND KINGDOM.

The units in AN ADVENTURE INTO TIME center around an adventure story that is geared for the sixth grade student. New words and grammar are introduced in the story itself and constant usage of new material throughout all of the eighteen episodes gives the student ample opportunity to grasp fully the words and grammar.

In the sections entitled BIBLE JEWELS I have entered selected famous quotations from the Hebrew Bible. Both the stories and exer-

classes are geared to interest the student and to motivate him sufficiently to go on to the next unit. Cross word puzzles and other various word games were included to stimulate interest.

When he has completed the material in this thesis, the sixth grade student should be able to read Hebrew fluently, to understand many simple Biblical passages, and to have a familiarity and working knowledge of the Union Prayer Book.

AN ADVANTAGE OF THIS

by

JOHN A. J. Abrams

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1900

This book follows the general plan of the first book in the series. The first book was written for the purpose of introducing the reader to the world of the future. This book is an attempt to show the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present.

AN ADVENTURE INTO TIME

The main purpose of this book is to show the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present.

The reason why I have written this book is to show the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present.

by
Arthur J. Abrams

The reason why I have written this book is to show the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present. The book is written for the purpose of showing the reader the world of the future as it will be seen by the boys and girls of the present.

INTRODUCTION TO AN ADVENTURE INTO TIME

PURPOSE AND GOALS:

This thesis follows the methods used and goals set forth in the Hebrew text book UNDERGROUND KINGDOM, by Dr. Sylvan D. Schwartzman.

This thesis is an attempt toward creating a Hebrew text book for boys and girls in the sixth and seventh grades and is a sequel to UNDERGROUND KINGDOM.

The major purpose and hoped for goal of AN ADVENTURE INTO TIME are to prepare boys and girls to read and to comprehend Hebrew passages in the Bible and in the Union Prayer Book. Therefore every attempt has been made to carefully select for presentation those Hebrew words which are used most frequently in the Bible and Prayer Book. The stories are written in Biblical style.

The reasons which prompted the writing of this thesis are similar to those which prompted the creation of ROCKET TO MARS, by Dr. Sylvan Schwartzman, and UNDERGROUND KINGDOM. There is a need to reach boys and girls on their level of maturity and to hopefully enable them to read and understand portions of the Hebrew Bible and the Hebrew from the Union Prayer Book.

AN ADVENTURE INTO TIME is limited to teaching the skill of reading and translating Hebrew sentences. By thus setting specific goals which are realistic, it is hoped that the child will achieve the ability to read Hebrew well and to comprehend fully the Hebrew text of AN ADVENTURE

INTO TIME. After the student has successfully completed the material in AN ADVENTURE INTO TIME he should be able to read and translate certain portions of the Hebrew Bible and Union Prayer Book.

BASIC ASSUMPTIONS:

It is assumed that the student who begins AN ADVENTURE INTO TIME has completed successfully UNDERGROUND KINGDOM because the beginning vocabulary and grammar in this thesis are based upon the material in UNDERGROUND KINGDOM. When the student opens the first unit of this thesis he should be equipped with the ability to:

1. Read Hebrew.
2. Recognize the vocabulary taught in UNDERGROUND KINGDOM.
3. Recognize all of the grammar from UNDERGROUND KINGDOM.

FORMAT AND METHOD OF AN ADVENTURE INTO TIME:

There are a total of eighteen units in this thesis. Each unit introduces new vocabulary words and grammar.

The central portion of each unit is devoted to an adventure story written in Biblical Hebrew style and geared to interest a sixth or seventh grade student. English words are only used when absolutely necessary in order to add color to the story. Less and less English is used as the units progress.

The remaining portions of the unit consist of grammar, new vocabulary words, and various exercises and drills.

In all, there are one hundred and twenty-two new words which were carefully selected according to the frequency of their usage in the Bible and Prayer Book. Each new story reviews words and grammar which were learned in earlier units so that the student reinforces his

cumulative skill and knowledge as he progresses.

The teacher acts as a guide as each student works on an individual basis. The teacher can check the students progress and make sure that he understands the new material and reads well.

No less than an hour a week should be devoted to AN ADVENTURE INTO TIME. If he so desires, the student should be allowed to spend more time on the material at home.

Most important of all is that each step of a unit be understood before the student is allowed to continue his work.

TABLE OF CONTENTS

of

AN ADVENTURE INTO TIME

EPISODE	TITLE	VOCABULARY	GRAMMAR
1.	AN ADVENTURE INTO TIME.	1 word	Review of <u>Underground Kingdom</u> . Feminine singular of present participles. Root letters.
2.	THE GREAT FLOOD.	8 words	Piel, past-form.
3.	THE ROMAN INVADERS.	5 words	I have, you have, etc. From me, from you, etc.
4.	THE DESERT SCOUTS.	7 words	Future-form (singular).
5.	THE HUMAN SACRIFICE.	6 words	Future-form (plural).
6.	COURAGE IN THE DESERT.	6 words	Unusual verbs in the future-form.
7.	AT A KING'S MERCY.	7 words	Regular infinitive. The question-form.
8.	A SAILOR IN KING SOLOMON'S NAVY.	6 words	Vov-consecutive.
9.	A TREASURE WORTH MORE THAN GOLD.	6 words	Command-form (masculine singular and plural).
10.	OVER THE WALL.	6 words	Negative command. With me, with you, etc.
11.	ONE MAN AGAINST AN ARMY.	8 words	Unusual verbs in infinitive and command-forms.
12.	THE STRANGE WISH OF A BROTHER.	19 words	Polite-form. Construction of new words from old words.
13.	AN ESCAPE IN THE NIGHT.	6 words	Piel, present-form.
14.	THE VALLEY OF GEHINNOM	5 words	Piel, command-form and infinitive form. I don't, you don't, etc. Instead of.

EPISODE	TITLE	VOCABULARY	GRAMMAR
15.	THE JEALOUS KING.	6 words	Hiphil, past-form.
16.	DAVID IN HIDING.	5 words	Hiphil, present-form.
17.	SURPRISE IN THE DESERT.	8 words	Hiphil, future-form.
18.	THE GREAT TRIAL.	7 words	Review of vocabulary.

EPISODE #1

While you travel the air lanes of time with Dan, you have already learned enough Hebrew to take care of the present time and the past time.

A. Review of Past-form:

To refresh your memory, see how well you remember the Past-form.

For instance:

אמר - He said.

* This becomes "You said(S)" when you add a " ך " to the verb:

אמרת - You (S) said.

Similarly the endings can be changed throughout the Past-form:

אמרתי - I said.

אמרנו - We said.

אמרתם - You (P) said.

אמרו - They said.

אמרה - She said.

This pattern is true for all verbs which are changed to the Past-form. Just be able to recognise the endings which are added on.

B. The Skeleton of a Hebrew Verb:

Just as each of us has a set of bones upon which our muscles and body organs are framed so does the Hebrew verb have such a basic frame. When you take away all the vowels of a word and remove its endings and other additional letters you are left with the bare skeleton

* Note: The letters (S) and (P) will always stand for "Singular" and "Plural" forms of the verb.

of the 3 letters. Once you recognize which 3 letters are the skeleton of the word, you will always be able to tell what the basic word is.

Here are some verbs in the Past-form and their skeletons:

Skeleton

(3 basic letters)

יָרַדְתִּי = I went down. יָרַד

הָלַכְנוּ = We went. הָלַךְ

לָקַחְנוּ = We took. לָקַח

There are some verbs with 2 letter skeletons. The word "קָם" is one of them.

קָמָה = You got up. קָם

C. Review of Present-form:

The same skeleton of the verb can be made into the Present-form also by adding new vowels and new letters to the 2 or 3 basic letters.

Here is a review of the Present-form of the Hebrew verb:

עוֹמֵד (P) = (P) standing, עוֹמֵד (S) = (S) standing,
stands. stands.

עוֹמְדִים = We stand. עוֹמֵד = I stand.

עוֹמֵד = You (P) stand. עוֹמֵד = You (S) stand.

עוֹמְדִים = They stand. עוֹמֵד = He stands.

The skeleton of this verb is, of course, the letters: ע־מ־ד

Most other verbs follow this same pattern.

D. Something New:

You know how to use the Hebrew verb in its Present-form, but only when the action refers to boys:

עוֹמֵד = He stands.

By a couple of changes and additions to the skeleton 3 basic letters of a verb, you can also make a Present-form word refer to a girl.

Add these endings to the 3 basic letters and you form the feminine:

1. ה 1.
2. ח 2.
3. ט 3.

Let's try it out on some familiar verbs, using **היא** and **הוא** in front of the feminine form.

1. **אתה שולח** = You (Boy) send. **הוא עומד** = He stands.
2. **את שולחת** = You (Girl) send. **היא עומדת** = She stands.
3. **אתה נופל** = You (Boy) fall. **הוא רואה** = He sees.
4. **את נופלת** = You (Girl) fall. **היא רואה** = She sees.

The 2 basic letter words work the same way.

הם קמים **הוא קם**, **היא קמה**

* Note that the **אני** or **י** form is the same for both boys and girls.

Learn to recognize these verbs as they appear in their Present-forms when referring to **הוא** a boy, and to **היא** a girl. They all follow one of the 3 changes.

הוא נותן	היא נותנת
הוא יורד	היא יורדת
הוא עולה	היא עולה
הוא לוקח	היא לוקחת
הוא שומע	היא שומעת

EXERCISES:

A. Place the number of the correct translation by the right Hebrew word:

1. He said.	_____ אתה עשית
2. You (S) did.	_____ הם שלחו
3. They sent.	_____ הוא אמר
4. She heard.	_____ אנו נפלנו
5. We fell.	_____ היא שמעה
1. She is standing.	_____ היא לוקחת
2. She sees.	_____ היא עומדת
3. She is falling.	_____ היא רואה
4. She takes.	_____ היא נופלת
5. She is going.	_____ היא הולכת

B. Find the skeleton of the word (The basic letters); Place a circle around each of the basic 2 or 3 letters of the word:

שאלח .6	זכר .1	עמד
נופל .7	לוקח .2	
רואים .8	קוראים .3	
בחר .9	אמרנו .4	
קם .10	שולח .5	

NEW WORDS:

NAMES:

נעמי = NAOMI.

דן = DAN.

EXPRESSIONS:

יוצא מן = LEAVING (Going out from).

זמן רב = A LONG TIME.

עיני דן ראו = DAN SAW (Dan's eyes saw).

Cross-word Puzzle:

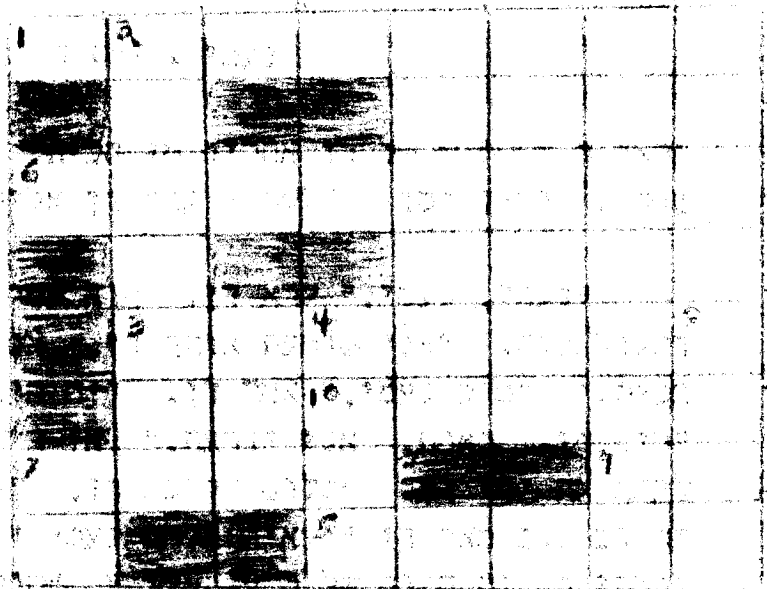
The English translations of the following words should fit into the appropriate boxes down and across.

Across

1. שלום
3. כן
5. עומר
6. שנה
7. בית
9. כ
10. אוכלים

Down

2. מאד
4. רואה
7. הוא
8. ארץ
9. כ

EPISODE #1: AN ADVENTURE INTO TIME

"זה היום!" קרא דן והוא קם מן ה BED בכפר. הוא יצא

DAN - דן

מן הבית ואז הוא הלך אל בית נעמי אשר לא היה רחוק. "דן,"

נעמי - NAOMI

קראה ה MOTHER של דן אחריה מן הבית. "למה לא אכלת?" היא שאלה. "אין זמן MOTHER" קרא דן אליה.

"נעמי, נעמי," קרא דן. הוא עמד קרוב מאד אל ביתה והקול עלה. "אני שומעת אותך דן. אני יורדת ויוצאת מן הבית." "טוב נעמי," אמר דן. "זה היום. את זוכרת?" "כן, דן. באמת. אני יורעת." אז היא יצאה מן הבית והיא לקחה את ידי דן. "שלום עליכם דן," "עליכם שלום נעמי." "היום טוב מאד דן." איה הלחם נעמי? "הנה הלחם. אני זכרתי כי זה היום של ה PIONIC" "טוב כי את זוכרת נעמי." נעמי ודן לקחו את ה BICYCLES והם עלו עליהם. "הנה האחרים." קראה נעמי כי היא ראתה עוד FRIENDS. "טוב," קרא דן. "כלנו יוצאים מן העיר, אל העצים ואל הנהר." קראו כלם בקולות רבים.

הם הלכו זמן רב. לא היו כתים. הם היו רחוק מאד מן

זמן רב - A LONG TIME

העיר. "שם," קראה נעמי. "אני רואה מקום טוב בתוך עצים רבים." "אמת," אמר דן. המקום ההוא טוב מאד. אז כלם עמדו במקום ההוא וה BICYCLES נפלו על הארץ, והם אכלו. "HEY GANG" אמר דן אליהם. "אני רואה דבר מרחוק. אין אני יודע מה הוא." "אין אני רואה אותו טוב, דן," אמרה נעמי. וכלם לא ידעו מה הוא הדבר. נעמי הלכה אחר דן וכל האחרים הלכו אחריהם. הם

הלכו בתוך עצים רבים. "אנשים לא היו במקום הזה שנים רבות,"
אמר דן. "כן, דן, זאת האמת כי אין ערים עם בתים במקום הזה."

"בשם השמים!" קראה נעמי והיא נפלה על הארץ. "נעמי, מה
זה? למה את נופלת?" שאל דן. "דן, אני נפלתי על זה, היה
על הארץ תחת אותי." "מה הוא?" שאלו כלם. "צור קטן, אמר
דן. "נעמי, אני רואה דברים על הצור הזה," אמר דן, והוא לקח
את הצור הקטן בידיו. "דברים?" קראו כלם. "אין אנשים רבים
במקום הזה. מי עשה את זה?" שאלה נעמי.

"אנשים בשנים הראשונות, בימי אבותינו עשו דברים על צורים,"
אמר דן. והוא קרא את הדברים שהיו על הצור.

"מלך דוד," הוא קרא. "מלך דוד" קראו כלם ב SURPRISE
גדול. "מלך דוד היה מלך על עם ישראל בימי ה BIBLE."

"בשם אלהים," קרא דן. זה נס גדול גדול. "אם
זה אמת, אנחנו מצאנו עוד DEAD SEA SCROLLS," אמרו האחרים.
דן קרא עוד כי היו דברים רבים על הצור.

"כיום אחר, צבא ישראל הלך אל הרי
הארץ והם עשו מלכות גדולה שם, במקום
בתוך ההרים. כל העם נתן כבוד אל
מלך דוד ואל דן הגבור אשר מצא דוד
אל העיר."

"מה?" שאלו כלם ב ASTONISHMENT. "אתה קראת את שמך."
לא ידע דן מה זה והוא אמר לנעמי ולכלם. "אין אני יודע מה
כל זה. כאמת, אין אני יודע." הוא לא אמר עוד, ואז הוא הלך
אל הדבר הגדול אשר הוא ראה מרחוק. כל זה היה נורא מאוד.
למה היו דברים מימי דוד על צור אשר הוא מצא על הארץ? במקום
ההוא? ומה ראו דן וכל האחרים בחור העצים?

"דן," קרא ה GROUP. "אנחנו יוצאים מן המקום הנורא
ו STRANGE הזה." דן הלך מן כלם והוא לא שמע את הקולות.
"למה אני מצאתי את שמי על הצור ההוא? מה הנס הגדול הזה?"

"הדרך הולכת אל בית. אני רואה אותו." הבית היה גדול.
מעולם לא ראיתי בית כזה. אין WINDOWS בבית. הכל עץ. יצא
אור קטן מן הבית ודן הלך קרוב אליו. עיני דן ראו אז דברים
אלה אשר היו על הבית.

"זמן של כל העולמים בבית הזה"

"מה נורא!" עיניו ראו את האור הקטן והוא הלך בבית.
לא היה FURNITURE בבית. לפני דן על הארץ היה אור קטן אשר
יצא מן דבר קטן. "מה זה?" שאל דן והוא הלך קרוב אל הדבר.
"A BOX, הוא קרא. ועל ה BOX ראה דן את השמות האלה.

"אברהם איש גבור"
"משה ראש העם"
"דוד, מלך על כל ישראל"

"כל השמות מן ה BIBLE. לקח דן את ה BOX והוא קרא
עוד דברים:

"האיש אשר מוצא את הדבר הזה יודע
את נס הזמנים כי עשה אלהים את כל
הזמנים ואת השמים ואת הארץ. הוא
עשה נסים לאבותינו בימים ההם כזמן
הזה."

"מה כל ה NUMBERS על הדבר? באמת מה הדבר הזה?" שאל

דן.

"מה נס הזמנים אשר בדבר הזה?" הוא ראה DIAL על הדבר
ואז ירי דן בחר ב NUMBER אחד. "הידיים בוחרים ב NUMBER
ואין אני עושה את זה. לאו לאו" קרא דן ב TERROR. הידיים
שלחו את ה DIAL אל NUMBER ואז כל העולם עלה ונפל. "אלהים
בשמים" קרא דן. אז לא היה בית, ולא היתה ארץ תחת אותו.
השמים היו תחת אותו ואז היה חשך גדול.

#1: ANSWER THE FOLLOWING:

1. אל איה הלכו דן ונעמי?

2. מה מצא דן על הארץ?

3. על מה נפלה נעמי?

4. מה ראה דן מרחוק?

5. מה עשה העולם אחד דן בחר ב NUMBER ?

EPISODE #2

A. Another type of verb in the Past-form:

Some verbs vary from the basic patterns that you learned, which is like

הוא אמר - He said

where the first vowel is "a" and the second vowel is "u".

One such verb is

הוא דיבר - He spoke

Later on you will learn several other verbs which follow this pattern in their Past-forms.

Notice that the major difference comes under the 1st and 2nd letters. Instead of the usual WON " pattern, you have UDU " with an "u" under the 1st letter and an "u" under the 2nd letter. The "u" under the 1st letter follows all the way through the Past-form, while the "u" under the 2nd letter comes only on the he or he form:

אנחנו דיברנו - We spoke אני דיברתי - I spoke

אתם דיברתם - You (P) spoke אתה דיברת - You (S) spoke

הם דיברו - They spoke הוא דיבר - He spoke

היא דיברה - She spoke

HELP NOAH BUILD HIS ARK:

Building materials

After you correctly translate each sentence connect one number of the ark with another. 1 2, etc., with a straight line.

1. 10 7 6
2. 3. 4. 5.

		האיש דבר זמן רב.	1.
1. Begin building.	<u>Translation:</u>	אנו דברנו אליו.	2.
2. Good start.	<u>Translation:</u>	למה אתה דברת?	3.
3. Taking shape.	<u>Translation:</u>	כלם דברו אל העם.	4.
4. Nearing half-way.	<u>Translation:</u>	אני דברתי אל הנער.	5.
5. Half-way mark.	<u>Translation:</u>	הם דברו אלינו.	6.
6. Almost an ark.	<u>Translation:</u>	אני לא דברתי אליו.	7.
7. Great building.	<u>Translation:</u>	אנו דברנו אל האיש הזקן.	8.
8. Now you're in business.	<u>Translation:</u>	אתם דברתם דברים נוראים.	9.
9. One more rivet.	<u>Translation:</u>	הוא לא דבר דבר אחד.	10.
10. Accomplished ship-builder	<u>Translation:</u>		

NEW WORDS:

או
= OR

יֵשׁ - THERE IS, THERE ARE

תֵּכָה - ARK (Boat), BOX

גֶּשֶׁם - RAIN

דִּבֶּר - (HE) SPOKE

NAMES:

יָפֶת - YAFETH

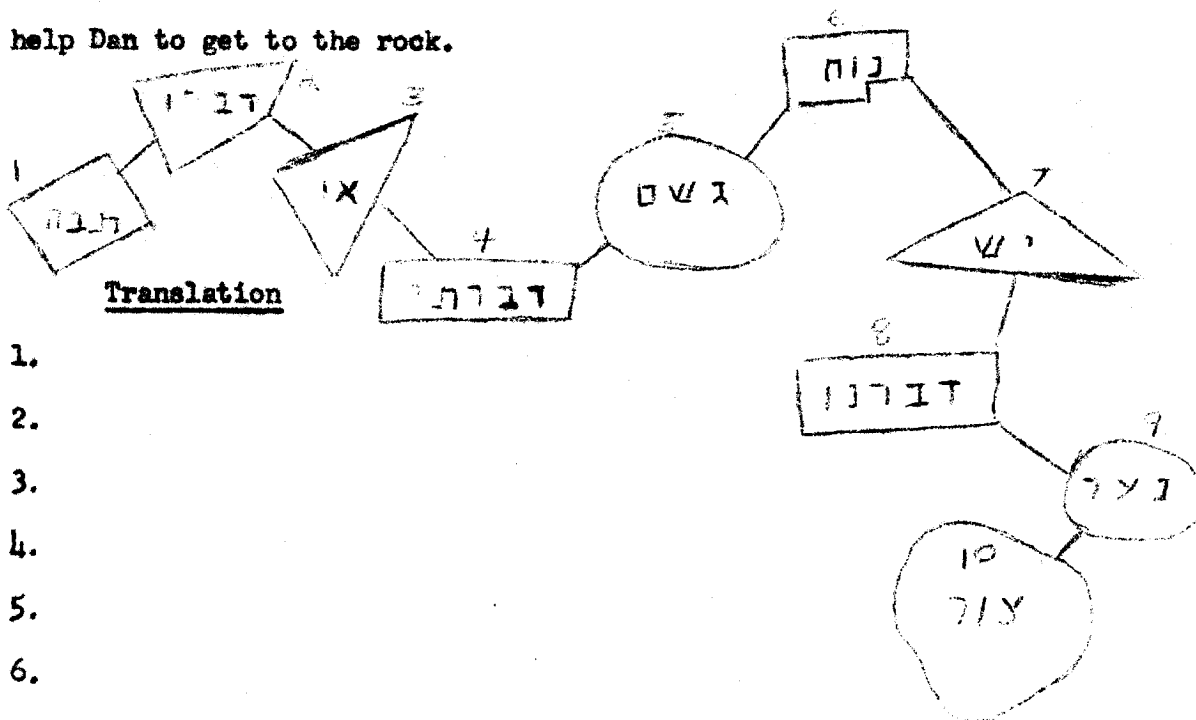
נֹחַ - NOAH

EXPRESSIONS:

תֵּכָה זְמַן - THE TIME BOX (Machine)

EXERCISE:

Dan is making his way through the waters of the flood to the rock. There are many obstacles in his path. By reading and translating, help Dan to get to the rock.

Translation

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.

10.

SCORE BOX (NUMBER RIGHT)

10. Excellent swimmer.

9. Swam with difficulty.

8. Almost drowned.

7. You're a goner.

EPISODE #2: THE GREAT FLOOD

SUDDENLY דן מצא שהוא היה בחור מים רכים והמים היו בכל מקום. תחת דן לא היתה ארץ, JUST מים. לא היו כתים שם. "איה אני?" שאל דן בקול גדול. "אין אני יודע איה אני ומה זה." הוא BEGAN SWIMMING אל צור גדול בחור המים שהוא ראה. לפני שהוא היה על הצור, ראשו ירד תחת המים והוא עלה עד פני המים, ואז הוא מצא את הצור והוא עמד עליו. "המים עולים. בזמן קרוב, הצור הזה לא WILL BE על המים. הוא WILL BE תחת המים." דן לא ידע למה הוא היה במקום ההוא או איה היה כיתו, BUT הוא קרא

OR - או

בקול גדול מאד; HELP! HELP! היה לילה והכל היה חשך. בחור החשך הוא קרא, "אין איש אחד ששומע אותי או שיודע איה אני." עלו המים ו ALMOST כל הצוב היה תחת המים הרכים או כמים. ידי דן היו תחת המים. אז מן החשך שמע דן דבר או קול. "איה אתה?" קרא הקול. "ברוך אלהים, אני שומע קול מרחוק. אני שומע מושיע. הנה אני, על הצור," קרא דן. "אני AM COMING. אין אני רואה אותך בחשך. אתה עוד שם?" "כן," קרא דן. "הנה אני," הוא קרא עוד ועוד עד שהמושיע ראה את הצור אשר עליו עמד דן. אז ראה דן עץ FLOATING על המים ועל העץ היה המושיע. הוא היה נער. "טוב מאד. הנה אני." "אני רואה אותך," אמר הנער על

BOY - נער

העץ. העץ היה קרוב מאד אל הצור ודן SWAM אליו. הוא לקח את ידי הנער ועלה על העץ. "ברוך השם שאתה מצאת אותי, נער," אמר דן אל הנער. "מי אתה נער?" שאל דן. "מה שמך?" "שמי יפת בן נח." "יפת בן נחו זה שם גדול מאד," אמר דן. "אין זה שם גדול כי זה שם של אבי ALSO, " אמר הנער. "אני יפת הבן של נח, אבי." "שלום עליכם, יפת בן נח. שמי דן, דן בן אבי ALSO. "עליכם שלום דן," אמר יפת. אז שאל דן עוד: "יפת, אין אני יודע איה אני. אני מצאתי את MYSELF בחור המים הרכים האלה ואין אני יודע איה זה. מה OCEAN זה

שיש מים רבים? "זה לא OCEAN, דן. אתה לא שמעת על המים

יש - THERE IS

האלה או על ה FLOOD הגדול? "לא, יפת. לא שמעתי על זה." "דן, איך היית כי לא שמעת? יש מים בכל העולם. זה FLOOD גדול אשר על פני כל העולם. כל הארצות תחת מים. יש מים בכל מקום." "מה אתה אומר יפת? זה אמת?" "כן, זאת היא אמת." "אם יש מים בכל העולם ושם של אביך נח, אני יודע איך אני. אני בזמן אחר. אני קראתי בתורה לפני שנים רבות שהיה FLOOD גדול על כל העולם ואיש בשם נח עשה תבה." "מה אתה אומר,

תבה - ARK OR BOX

לפני שנים רבות? נח הוא אבי. זהו עשה תבה גדולה ואין איש אחר בשם זה. הייתי על התבה BUT אני נפלתי מן התבה כמים. טוב שמצאתי את העץ הזה." דן THOUGHT: "אביו נח, הוא עשה תבה? מים על כל הארץ והנה אני בחור כל זה. אני DREAMING? זה נס גדול ונורא מאד, כי אני בימי נח, בזמן אבותינו. תבת הזמן אמת. היא לוקחת אותי והיא שולחת אותי אל זמנים אחרים ורחוקים מן אמריקה."

"ואתה דן. מאיך אתה? דבר יפת אל דן. למה אתה לא

דבר - HE SPOKE

שמעת על ה FLOOD? שאל יפת את דן. "אני לא שמעתי על ה כי אני מארץ אחרת, ומזמן אחר." "מה אתה אמרת? אין זמן אחר. יש זמן של היום. יש בקר ולילה ואין זמן אחר." הוא לא BELIEVES אותי, "THOUGHT דן. "ALSO ארצך תחת המים," אמר יפת. ידע דן שזה לא היה האמת BUT הוא אמר: "כן, כל העולם תחת מים. כן יפת, אתה דברת את האמת. ארצי הרחוקה תחת המים." היה עוד לילה. מים רבים עוד ירדו על כל העולם. יפת ודן עוד היו על העץ בחור המים. הם עוד לא ראו את התבה של נח. המים שלחו את העץ על דרכו והם HELD ON. "איך אבי ותבתו?" שאל יפת בקול גדול. "מה זה?" קרא דן. "שם אני רואה דבר מרחוק."

היא התכה. "אין אני רואה דן כי יש גשם רב בכל מקום. איה

גשם - RAIN

הוא? "דבר גדול היה לפני הנעדים בגשם. "שלום! שלום!" דבר
דן אל הדבר אשר היה קרוב מאד. לא יצא קול או דבר אחר מן
הדבר שהם ראו בגשם. המים שלחו את העץ קרוב מאד אל הדבר.
"אב, הנה אני," קרא יפת. אז פתח יפת את עיניו. "דן אני
רואה אותה בחור הגשם. אין הוא תכה." "מה?" דבר דן. "מה
הוא, צור?" "לא, דן. זה דבר נורא." בקול קטן ו SHAKY,
יפת אמר: "זאת חיה נוראה מאד, חית המים אשר LIVES במים
רבים. היא עולה בגשם רב אל פני הארץ." "בשם השמים, מה
אתה אומר?" שלח דן את ידיו אל ראשו. "היא ראתה אותנו.
עיניה גדולות מאד. אור יוצא מן עיניה." "דן, אין אתה יודע
מה זה האור. היא שולחת אור נורא TO BURN את הכל אשר לפנייה." "בשם יהוה, פותחת החיה את עיניה ושולחת את האור. היא רואה
אותנו והיא שולחת אור נורא עלינו." עמדו יפת ודן על העץ
והם נפלו במים תחת העץ. "הנה האור," קרא דן. הוא קרוב
מאד ו HOT מאד. אם אתה גבור, יפת, למה אין אתה עושה דבר?
שאל דן. "מי אמר שאני גבור? אני מצאתי אותך ואני לקחתי
אותך מן המים. אין זה ENOUGH?" האור הנורא מן עיני החיה
היה ALMOST על העץ ועל יפת ודן אשר היו במים.

#2: ANSWER THE FOLLOWING:

לפי המידע המצוי בפרק זה, תענה על השאלות הבאות.

1. מה ראו דן ויפת במים הרבים?

הם ראו את הנהגתו של המלך.

הם ראו את הנהגתו של המלך.

2. מי עשה תבה גדולה?

המלך עשה תבה גדולה.

המלך עשה תבה גדולה.

3. מה יצא מן עיני החיה?

החיה יצאה מן העץ.

החיה יצאה מן העץ.

4. מה אמר דן אחר הוא שמע קול הנער?

הנער אמר לו: "הנה אני."

הנער אמר לו: "הנה אני."

5. למה היו מים וגשם בכל העולם?

המים והגשם היו בכל העולם.

המים והגשם היו בכל העולם.

המים והגשם היו בכל העולם.

המים והגשם היו בכל העולם.

המים והגשם היו בכל העולם.

המים והגשם היו בכל העולם.

המים והגשם היו בכל העולם.

המים והגשם היו בכל העולם.

המים והגשם היו בכל העולם.

המים והגשם היו בכל העולם.

המים והגשם היו בכל העולם.

EPISODE #3

A. How do we say "I have" and "I don't have" in Hebrew? -(belonging to).

You have learned one way of saying it:

יש לי = I have

יש לו = He has

You, of course, remember the different endings which determine the direction to express I, you, he, etc.

You can also say "I have" in the following way:

Combine the "יש" meaning "There is" with "ל" and its endings.

There is

יש לי = I have (There is to me)

יש לך = You (S) have

יש לו = He has

יש לנו = We have

יש לכם = You (P) have

יש להם = They have

How would you say, "I don't have?" Well, if "יש" means "There is," then "אין" means "There isn't." Thus you would combine "אין" with "ל" and result in "I don't have:"

אין לי = I don't have (There isn't to me)

אין לך = You (S) don't have

אין לו = He doesn't have

אין לנו = We don't have

אין לכם = You (P) don't have

אין להם = They don't have

B. You know that " מן " means "from." You also know that in some cases the " ך " can be dropped off when " מן " is attached to another word:

Example:

1. מן + שם = From there
 משם
2. מן + עתה = From now
 מעתה
3. מן + העיר = From the city
 מהעיר

In example #1, the " ך " is dropped off and a dot is added to the next word.

In example #2, and #3, you see that when the " ך " drops out, another vowel " e " is placed under the " מ " → " ם "

You can also add endings to " מן " if you want to say from me, from you, etc.:

Note that here too the " ך " drops out and a dot is added -

ממני = From me

ממך = From you (masc. S)

ממנו = From him

ממנו = From us

ממכם = From you (masc. P)

מהם = From them

* Notice that " ממנו " means both

"from him"

and

"from us". But you can easily tell the difference from the sense of the sentence.

Notice also that "מכם" (From you P) and "מהם" (From them) do not follow the exact same pattern of the other forms of "מן", but are shorter.

*Note: You recognize the ending "נך" from "אנחנו". So you can understand why

ממנו - From us

You can understand why

ממנו - From him

because it is a shortened combined form of

מן - From

+

הוא - He or him.

You drop the "ך" and "א" and have

ממנו - From him.

EXERCISE:

A. Circle the correct Hebrew words that correspond to the English.

1. I have the bread.
 1. יש לי הלחם.
 2. אין לי הלחם.
 3. יש לו הלחם.
2. I don't have the Torah.
 1. אין לך התורה.
 2. אין לי התורה.
 3. יש לנו התורה.
3. We have the time.
 1. יש להם הזמן.
 2. יש לנו הזמן.
 3. אין לנו הזמן.
4. He has everything.
 1. אין לו הכל.
 2. יש לנו הכל.
 3. יש לו הכל.

5. You don't have the wine.

1. אין לו היין.

2. אין לך היין.

3. אין לי היין.

B. Translate the following sentences:

1. הוא הלך ממני. 1.

2. המקום רחוק משם. 2.

3. הוא עלה מחחת הארץ. 3.

4. אני לוקח אותו ממך. 4.

5. הם יצאו מהעיר. 5.

NEW WORDS:

כא = (HE) CAME, or COMES

Word with a 2 letter skeleton and
very similar to "קם".

Past-form: הוא כא

Present-form: אני כא

אבל = BUT

אחד = ONE. This is for a girl,
while "אחד" means "one"
for a boy.

עתה = NOW. Note that first letter is
"ע" Don't confuse "עתה" with
"אתה" which has an "א".

בין = BETWEEN. Note difference be-
tween "בין" and "בן"
(son). There is a "י" in
"בין" (between)

NAMES:

תמר = TAMAR

EXPRESSIONS:

מה נורא! - HOW AWFUL!

EXERCISE:

Match the number of the English words with the Hebrew words that have the same meanings.

1. They came _____ אבל
2. But _____ עתה
3. Now _____ כאן
4. Between _____ באחי
5. I came _____ בין

EPISODE #3: THE ROMAN INVADERS

האור הנורא מן עיני החיה היה ALMOST על העץ ועל יפת
ודן אשר היו במים. "יפת, אני שומע קולות." "מה דן? כן,
אתה אומר את האמת. אב, הנה אנחנו." אז ראו הנערים והחיה
את חבת נח. "אב, SAVE אדנו!" האנשים על התכה נתנו
אליהם. ראתה החיה והיא ריתח ANGRY מאד. היא שלחה את האור
אל התכה. ראה דן שהאנשים על התכה שלחו SPEARS אל חית המים
ואחר זמן היא ירדה תחת המים אל ה DEPTHS. "ברוך אלהים,"
אמר יפת. "זה היה קרוב מאד."

אז זכר דן את חבת הזמן. "אם חבת הזמן שלחה אותי אל
הזמן הזה היא WILL SEND אותי אל מקום או זמן אחר או אל
ביתי." אחר שהם עלו על התכה וראת דן את נח וכל החיות, הוא
אמר שלום והוא כחר בזמן אחר. "שלום," קרא דן אל יפת ולא
ידע יפת איה דן היה. "אב, אני יודע שהיה עוד נער ושמו דן.
איה הוא?"

"אנשים, אנשים, בכל מקום. אין מקום." דן מצא שהוא
היה בתוך אנשים רבים. "אין אני בארצי. אין זה ביתי. אל
איה אני באתי?" הוא אמר. "כאמת האנשים באים מן כל מקומות.

כא - CAME OR COMES

אל איה אתם הולכים?" שאל דן ואז הוא דבר אל איש אחר שהולך
לפניו, והוא בא קרוב. "אנחנו הולכים מהם. אנחנו הולכים
מהם." האיש לא אמר דבר אחר והוא הלך על דרכו. "כשם השמים
אל איה אני באתי? מה המקום הזה?" דן עמד שם בתוך כל האנשים
אשר הלכו ולא ידע דן אל איה הוא בא. אז נערה אחת ראתה אותו.

אחת - ONE (FEMININE)

היא הלכה אליו ולקחה את ידיו בידיה. "למה אתה עומד? אין
זמן רב. אנחנו הולכים. אנחנו הולכים כי הם באים אחרינו.

הם עלינו. " דן הלך אחריה כי ידיו היו כידיה, הוא עוד לא ידע למה כלם הולכים. "אל איה את הולכת? למה אתם הולכים?" הוא שאל את הנערה. "אין זמן," אמרה הנערה. ועוד שאל דן, "מי אלה שבאים אחריכם?" "אני אמרתי לך שאין זמן." "אני שאלתי אותך ודברתי עוד ועוד. מי באים?" הוא עמד שם ולא הלך. "אין אתה חכם," אמרה הנערה. "כל הארץ יודעת שהרומנים עלינו. הם באו אל ארצנו. הם באים מכל מקומות כעולם. הם עלינו וצבא גדול הולך אחרינו. יש להם אנשים רבים." "הרומנים," קרא דן בקול גדול. "אנחנו ברום?" "לא, אנחנו לא ברום. אין אתה יודע דבר אחד. אנחנו בארץ ישראל וכלנו עם ישראל. באים הרומנים אל ארצנו."

"אם אנחנו בארץ ישראל, זה דבר אחד. אין מים ואין גשם רב." "מה אתה אומר?" שאלה הנערה. "מעולם לא ירדו מים רבים. אנ גשם רב בארץ הזאת." "כאמת אני בזמן אחד. חבת הזמן שלחה אותי מן ימי נח עד הזמן הזה." עיני דן ראו את הרומנים מרחוק. הוא ראה צבא גדול ונורא. "בשם אלהים. יש להם אנשים רבים וכלם באים אחרינו. באים באים!" קרא דן והוא הלך QUICKLY. והנערה הלכה אחריה. מתוך כל האנשים דן שמע קול אחד אשר קרא: "תמר, תמר. איה את?" "הנה אני אב. אני כאה אחריך,"

TAMAR - תמר

ואני עולה אל ראש הדר. "אל הדר. אל הדר לפני שחם באים ולוקחים אותנו," אמר אב תמר. לפניהם ראה דן את הדר. הוא היה בין השמים ובין הארץ. הדר גדול מאד. כל העם עלה אל

BETWEEN - בין

ראש הדר. "אנחנו עולים כל הדרך אל הראש," דברה תמר אל דן. "על הראש יש בתים ולחם. עמנו שם." "תמר, אני רואה דרך אשר עולה אל ראש הדר. הדרך קטנה מאד." "כן, דן. יש דרך ובאמת היא קטנה. שם הדרך SERPENT, ושם הדר מצודה." "כאמת

MATSADA - מצדה

תמר. אני יודע למה הם קוראים את הדרך SERPENT. אני רואה אנשים אשר עולים על הדרך אל ראש מצדה. "כן, דן. כל העם עולה. אנחנו עולים. אתה דן?" "אני? אין זה דבר גדול. אני עליתי הרים רבים." אבל ידע דן שכאמת היה דבר

אבל = BUT

גדול ונורא, אבל הוא לא אמר זה אל תמר. "אתה גבור, דן." "אין דבר, תמר, אבל אין זמן. הרומנים קרוב מאד." "טוב שראתה תמר אותי," THOUGHT דן. "היא נערה טובה מאד."

בין הארץ ובין השמים היתה הדרך הקטנה. והנערים עלו אל ראש ההר אשר היה רחוק מאד מן פני הארץ. "הראש בשמים," אמר דן. לפניהם היה ההר ואחריהם היו הרומנים. הם עלו ועלו.

"SEE OW!" איש אחד אשר הלך לפני דן ותמר נפל מן הדרך הקטנה עד פני הארץ תחת ההר. "מה נורא!" אמר דן. "תמר יש צור לפניך." "איה, דן? דן, דן. אני נופלת." "אלוהי השמים," קרא דן. "היא נפלה. היא נפלה." "דן, אני לקחתי עץ קטן בידי. הארץ הרחוקה תחת אותי. אני נופלת." "לא, לא. תמרו!" נתן דן את ידיו אל תמר והוא לקח את ידיה בידיו. "הנה תמר." העץ נפל על הארץ אבל תמר היתה עוד על הדרך. הם קמו והם ראו את העץ אשר נפל אל פני הארץ. "WHEW!" זה היה קרוב מאד. "אתה גבור גדול דן. אתה מושיע." תמר KISSED דן על פניו. "מה את עושה? הנה כאים הרומנים ואין אנחנו על ראש ההר." "אני רואה את ראש ההר דן. אין רחוק." "טוב מאד." "מה זה דן? צור גדול נפל על הדרך. עמנו שולחים צורים גדולים מראש ההר. מה נורא! צורים נופלים בכל מקומות עלינו ועל הרומנים." "תמר, יש מקום כהר." הנערים עמדו במקום ההוא והם היו שם זמן רב עד שהם לא שמעו עוד את הצורים. "עתה, תמר. עתה זמן טוב." הם יצאו מן המקום. והם עלו אל הראש עד

עתה = NOW

הראש עד שהם עמדו על ראש ההר. "הנה אנחנו דן." "כן, תמר,

הנה אנחנו. עתה אנחנו על ראש ההר. "תמר, תמר," אמר אב
תמר. "ברוך אלהים שאת עומדת על הראש." "אבל אב, הרומנים
באים אל ראש ההר אחרינו." "כן תמר. אנחנו יודעים, את רואה
את כל התכות הגדולות?" "כן אני רואה." "יש HOT OIL בתכות
האלה." "עתה?" קראו קולות האנשים. כל האנשים ודן שלחו
את התכות על הרומנים, אבל דן עמד קרוב אל EDGE ההר. "דן,
למה אתה עומד קרוב ל EDGE?" קראה תמר. "מה תמר? EOW!"
אני נופל אל פני הארץ." נפל ה OIL ואחר ה OIL בא דן.

#3: ANSWER THE FOLLOWING:

1. מי היו על ראש ההר?

2. מי באו אחר דן ותמר?

3. מה היה השם של ההר הגדול?

4. מה היה השם של הדרך אל ראש ההר?

5. מי נפל מן הדרך אל הארץ?

EPISODE #4

Introduction to the Future-form of the verb:

You can now travel from past to present and from present to past and be able to recognize Past-forms and Present-forms of Hebrew verbs. Now you will learn how to recognize Hebrew verbs when they express future action, such as "He will remember," or "He will hear." As you already know, remarkable changes in time can be made when letters or vowels are added before or after the basic skeleton letters of the word. Let's take the word:

זָכַר אָנֹכִי = He remembered

and show by adding these letters

אֶ = I will

תָּ = You (S) will

יָ = He will

in front of the basic letters, we form the Future-form of the verb

זָכַר = Remember

אֶזְכֹּר = I will remember

תִּזְכֹּר = You (S) will remember

יִזְכֹּר = He will remember

A. By making these changes with the 3 basic letters, you have the Future-form. Most other verbs follow this pattern except for minor differences. Here is a list of verbs in their Future-forms. Be able to recognize them whenever they occur.

Past: שָׁמַע = He heard

Future: אֶשְׁמַע = I will hear

תִּשְׁמַע = You (S) will hear

יִשְׁמַע = He will hear

Similar verbs: שלח, בחר, פתח

Past: קרא = He called

Future: אקרא = I will call

 תקרא = You (S) will call

 יקרא = He will call

Similar verbs: מצא, ברך

Past: ראה = He saw

Future: אראה = I will see

 תראה = You (S) will see

 יראה = He will see

Similar verbs: היה

B. These verbs add the same letters for their Future-form but have different vowels under the letters:

Past: עשה = He did

Future: אעשה = I will do

 תעשה = You (S) will do

 יעשה = He will do

Similar verbs: עלה

Past: עמד = He stood

Future: אעמד = I will stand

 תעמד = You (S) will stand

 יעמד = He will stand

C. Verbs with 2 letters in their basic and skeleton form will add the same letters for their Future-forms but again the vowels will change.

Past: בא = He came

Future: אבא = I will come

תבוא = You (S) will come
 יבוא = He will come

Similar verbs:

קם

EXERCISE:

Match up the correct translations and place the right number by the Hebrew word.

1. He will remember	אני אראה
2. You (S) will hear	הוא יקרא
3. I will see	אתה תמצא
4. He will call	הוא יזכר
5. You (S) will find	אתה תשמע

1. You (S) will come	הוא יבחר
2. He will choose	אתה תבוא
3. You (S) will be	אני אעשה
4. I will do	הוא יעמד
5. He will stand	אתה תהיה

NEW WORDS:

אהל = TENT

ישב = SITTING, DWELLING, SITS

Present-form: אני יושב

Past-form: הוא ישב

*Note: the Future-form will appear in another episode because of its different pattern.

מדבר = DESERT

חרב = SWORD

שומר = GUARD, IS GUARDING

This is a verb but can also
be used as a noun.

Present-form: אני שומר

Past-form: הוא שמר

Future-form: הוא ישמר

NAMES:

יהושע = JOSHUA

עמלק = AMALEK

EXPRESSIONS:

ברוך השם = BLESSED IS THE NAME

("The Name" is another way of
saying "God")

אנשי עמלק = MEN OF AMALEK (Name of a people
who lived in Palestine).

EXERCISE:

Read and translate:

1. משה יזכר את יהושע ואת כל אנשיו אשר הלכו במדבר הגדול.

Translation:

2. ימצא דן את אהל אנשי משה בזמן הבא.

Translation:

3. ידע דן כי אנשים אחרים ישמעו אותו באהל.

Translation:

4. אמצא את ארץ ישראל כי משה שאל אותי.

Translation:

5. שלח איש עמלק את החרב אל העץ אשר עליו ישב דן.

Translation:

EPISODE #4: DESERT SCOUTS

"תכת הזמן! תכת הזמן!" זכר דן אותו. "נופל אני. HELP!"
 הוא לקח את תכת הזמן והוא כתר בו זמן אחר. דן היה על הארץ.
 הוא פתח את עיניו והוא ראה איה הוא היה. "אני נפלתי על הארץ!"
 אז נהן דן את ידיו על ראשו. "עוד יש לי ראש. עוד יש לי ידיים.
 כרוך השם!" "תכת הזמן שלחה אותי אל זמן אחר. זה היה קרוב
 מאד. אין רומנים ואין מצודה." קם דן מן הארץ. "איה אני
 עתה?" ראה דן כי הוא היה באהל. על תכה אחת באהל היה נר

TENT - אוהל

ואור קסן יצא מן הנר. "לחם, קרא דן. יש לחם על התכה. עוד
 לא אכלתי היום." הוא אכל לחם ויין אשר הוא מצא על התכה. אבל
 אז קרא קול אחר: "מי שמז?" "מה אתה שאלת?" קראו קולות אחרים.
 "אני שמעתי דבר," ובר הקול הראשון. "בשם השמים!" THOUGHT
 דן. יש אנשים באהל הזה ולא ידעתי. והם שמעו אותי. "הנה,
 יש איש מי אתה?" קרא הקול. אז ראה דן אנשים רבים וכלם
 קמו ועמדו ועיניהם ראו את הנער אשר עמד לפנייהם באהל. אחד
 מהם היה הראש. כל האנשים נחנו כבוד אליו. "מי אתה?" שאל
 הראש. "למה אתה באת אל האהל?" "הוא בא מן ערי עמלק," אמר

AMALEK - עמלק

איש אחד. אין טוב שהוא בא. עתה אנחנו יודעים שיש צבא
 AMALAKITES קרוב." "לאן לאן?" קרא דן. "אין אני מן אנשי
 עמלק. אני באתי מן מצודה." "מה זה מצודה?" שאלו האנשים.
 "מעולם לא שמענו על מקום בשם הזה. הוא לא אומר את האמת.
 הוא בא מן אנשי עמלק, העם הנורא אשר יושב בארץ הזאת.

DWELLING OR SITTING - יושב

"שמעתי שהם אוכלים אנשים ושהם גדולים ונוראים," אמר איש
 אחד.

אז דבר דן אל הראש. "אם תשמע אלי תראה שאין אני יודע
דבר אחד על אנשי עמלק, ואני אומר את האמת. איו אני איש
גדול ונורא. אני נער ואין אני יושב בארץ הזאת. אני יושב
באמריקה, אבל באחי אל המקום הזה מן בני ישראל." "מה? אתה
באת מן בני ישראל? למה לא אמרת את זה אלינו?" שאל הראש.
"אם אתה באמת מבני ישראל, מה שמות האנשים אשר אתה יודע
מבני ישראל?" "טוב," דבר דן. "אני אבחר באלה שמות אשר
אני זוכר: אברהם, משה, תמר, יפת, נח." "טוב מאד," כלם
קראו. "באמת אתה מבני ישראל. שמי יהושע, ומה שמך נער?"

יהושע - JOSHUA

שאל הראש. "שמי דן." "שם טוב מאד," הוא אמר. "אתה אחד
ממנו. שלח משה אותנו אל ארץ ישראל. "תראה אם טוב או לא
טוב שם," הוא אמר אלי. "אם טוב שם, עמנו יבוא אחרינו אל
ארץ ישראל. תראה אם יש שלום שם, דבר משה אלי. "תמצא את
העם אשר יושב שם ותראה מה הוא, טוב או לא טוב." אז הוא
שאל את כלנו והנה אנחנו, "אמר יהושע. "ואתה תשלח את כל
האנשים האלה בחור המדבר הגדול אל ארץ ישראל?" שאל דן.

מדבר - DESERT

"כן, אהיה בראש האנשים ואתה תהיה אחד ממנו. אם תאמר כן,
אתה תבוא." "באמת כן," דבר דן בקול גדול.

אור הכקר בא מן השמים, והאנשים קמו והם יצאו אל המדבר.
הם לקחו את דן כי הם THOUGHT שהוא היה מן בני ישראל. כל
היום הם הלכו במדבר כגדול. אור גדול ו HOT בא מן השמים.
לא היו עצים שם. לא היו מים. "מים מים" קראו האנשים.
"אין לנו מים" אחר זמן רב כלם נפלו על פניהם מן ה HEAT
הנורא והם ישבו על הארץ. בשמים היו VULTURES. "לא אבוא
לארץ ישראל ולא אמצא מים לעולם ועד," קרא איש אחד. "אנשי
משה," קרא יהושע. "אתם גבורים. בחר משה אתכם. אמצא מים
לפני לילה." לא ידע יהושע אם הוא ימצא מים אבל הוא לא אמר
את זה כי הוא היה הראש. עוד הלכו האנשים ועוד היה מדבר.
"איה ארץ ישראל?" הם קראו. "שם, שם יש מים ועצים." ראה דן
מרחוק מים ועצים על פני הארץ. "נס גדול." "יש מים," כלם

קראו. "כרוך אלהים. הנה ארץ ישראל. אלה פרי הארץ." על העצים היו פרות רבים ועל הגפן היה פרי הגפן. "הארץ היא טובה," אמר יהושע. אז אנשי משה עשו אהל והם ישבו בו. יצא דן מן האהל כי הפרות היו טובות והוא אכל עוד. "מה זה? אני שומע קולות מרחוק. אנשים באים." הוא קרא אל אנשי משה. "בעצים," הוא קרא והוא היה הראשון אשר עלה על עץ גדול. כל האנשים עלו בעצים אחרים.

"הם באים," אמר דן בקול קטן מאד. " " אז הוא ראה אותם. "אנשים גדולים ונוראים. גדולים כעצים. הם אנשי עמלק. מה נוראו הגדולים כאלה." אחד מן האנשים הגדולים הלך אל העץ אשר בו ישב דן. הוא שלח את ידיו הגדולות אל העץ והוא לקח אחד מפרי העץ. "פניו כהבה גדולה." דן SHUDDERED. הוא יראה אותי." שלח איש עמלק את ידיו בין הפרות והוא לקח את ראש דן. "מה זה?" הוא קרא. "אין זה פרי העץ. זה נער. מי אתה נער? למה היית כעץ? ולמה אתה בארצנו?" "אני מבני ישראל," דבר דן. "מה?" ROARED האיש הגדול. "מבני ישראל!" הוא לקח את החרב שלו והוא שלח אותו אל דן. נפל החרב כעץ

חרב = SWORD

קרוב מאד לראש של דן. "לאו לאו" בזמן ההוא ירדו אנשי משה מן העצים והם נפלו על אנשי עמלק.

כל בני ישראל לקחו את החרבים ושלחו אותם אל אנשי עמלק, אבל היו אנשי עמלק רבים ואחר זמן, יהושע, דן, ואנשי משה היו PRISONERS של האנשים הגדולים. "המלך יראה אותם והוא ישלח אותם אל בית העבדים," אמר אחד מהם.

"אתם עבדים," קרא מלך של העם הנורא אל אנשי משה. הוא דבר אל יהושע הראש. "תהיה בכית העבדים כל ימך, אתה וכל אנשיך."

שומרים לקחו אותם אל בית העבדים. היו שומרים רבים

שומר = A GUARD OR IS GUARDING

בכל מקום. שומר אחד עמד קרוב מאד לאנשי משה ועוד שומרים
ישבו קרוב לבית העבדים.

#4: ANSWER IN ONE WORD:

1. מי שלח יהושע אל ארץ ישראל?

2. מי מצא האהל של אנשי יהושע?

3. מי ישבו במקום אשר בו היו עצים ופרות?

4. איה נפל החרב אחר האיש שלח אותו אל דן?

5. מי היה ראש עמלק?

EPISODE #5

Future-form of the Verb Continued:

You learned the 3 singular Future-forms in the last episode (I, You, He). Now you are ready to learn the plural (We, You, They) forms. You remember that in the singular forms letters are added in front of the 3 basic letters of the verb. The same is done to the plural forms but in 2 cases the vowel " " is also added to the end of the word.

Plural

נִדְּבָרִים

= We will remember

נִדְּבַרְתֶּם

= You (P) will

remember

נִדְּבָרִים

= They will

remember

Singular

נִדְּבֹר

= I will remember

נִדְּבִי

= You (S) will

remember

נִדְּבֵי

= He will remember

You will always be able to recognize a verb when it is in Future-form by the letters which are added on to the front of the word.

Remember them, and you will always pick out the Future-form.

List of verbs in the Future-form:

A. Here is a list of verbs as they appear in their Future-form. The pattern is usually followed closely but at times there are changes in the vowels used and in some cases part of the word like the last letter is dropped.

Past:

שָׁמַע

= He heard

Future:

שָׁמְעוּ

= We will hear

שָׁמְעֶיךָ

= You (P) will hear

שָׁמְעוּ

= They will hear

Similar verbs:

שָׁלַח, כָּתַב, פָּתַח

Past: קרא - He called

Future: נקרא - We will call

תקרא - You (P) will call

יקרא - They will call

Similar verbs: נדבר, נצא

Past: ראה - He saw

Future: נראה - We will see

תראה - You (P) will see

יראה - They will see

Similar verbs: היה

B. These words have different vowels under the Future-form letters, and 1st basic letter.

Past: עשה - He did

Future: נעשה - We will do

תעשו - You (P) will do

יעשו - They will do

Similar verbs: עלה

Past: עמד - He stood

Future: נעמד - We will stand

תעמדו - You (P) will stand

יעמדו - They will stand

Similar verbs: בא, קם

C. Verbs with 2 basic letters will have another vowel change under the Future-form letters in front of the word.

Past: בא - He came קם - He got up

Future: נבא - We will come נקם - We will get up

תבואר You (P) will come

תקומר You (P) will get
up

יבואר They will come

יקומר They will get up

EXERCISE:

In order to work the controls inside the head of the idol, Abraham had to match up the correct numbers in the control mechanism. Let's see how long it will take you. Remember that Dan's life hangs in the balance. Place the correct number of the English translation by the corresponding Hebrew word.

1. I will send	_____	אנו נעשה
2. We will do	_____	אתם תשמרו
3. We will see	_____	הם ימצאו
4. You (P) will guard	_____	אני אשלח
5. They will find	_____	אנו נראה
1. I will do	_____	אתה תקום
2. You (S) will get up	_____	אתם תפתחו
3. We will be	_____	אנו נעמד
4. You (P) will open	_____	אני אעשה
5. We will stand	_____	אנו נהיה
1. They will come	_____	אתם תזכרו
2. You (P) will remember	_____	אנו נעלה
3. He will hear	_____	אתם תשאלו
4. We will go up	_____	הוא ישמע
5. You (P) will ask	_____	הם יבואו

NEW WORDS:

גן = PARK, GARDEN

יפה = PRETTY

אש = FIRE — Note difference between

" אש " (Fire) and " איש "

with " א " (Man)

נשא = CARRYING, LIFTING

Present-form: נשאת

Past-form: נשאת

Future-form: Will be given in
next episode.

פה = MOUTH

זהב = GOLD

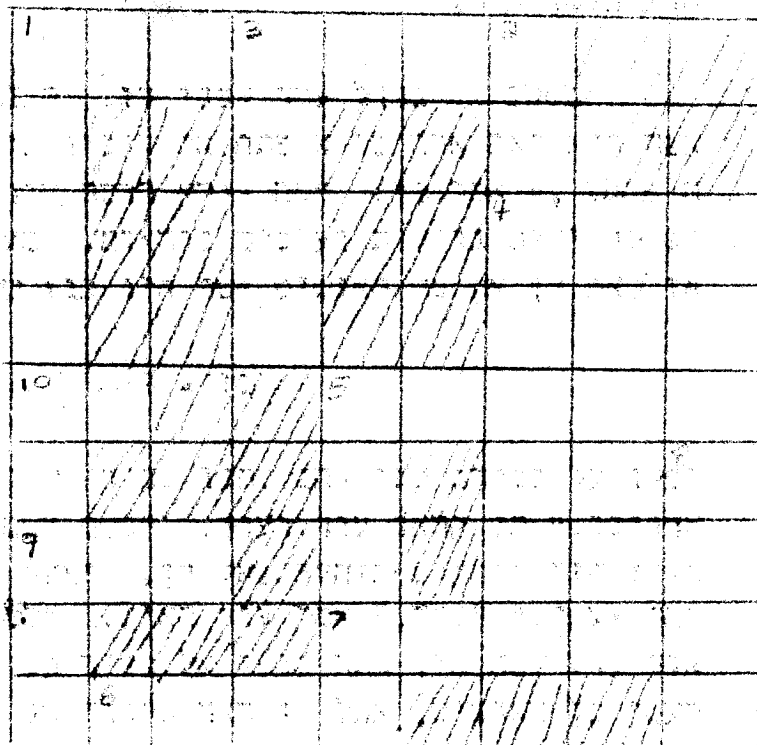
Cross-word Puzzle:

Across

1. נשאת
4. היא
5. גן
6. אש
7. במל
9. עתה
10. לא

Down

1. בריח
2. מרכב
3. צור
5. מקום

זהב

EPISODE #5: THE HUMAN SACRIFICE

שומר אחד עמד בכית העבדים וכל אנשי משה ישבו שם. דבר יהושע: "עתה השומר עומד לפנינו, אבל כלילה אתה תראה מה נעשה." בא הלילה והיה חשוך. עוד עמד השומר קרוב מאוד לדן. "הוא IS SLEEPING, דבר דן אל יהושע בקול קטן. "טוב." לקח יהושע את חרב השומר והם יצאו מן הבית ואז הלכו רחוק מן מלכות עמלק אל משה ואל בני ישראל.

אחר הם יצאו מן מלכות עמלק, אמר דן שלום אל יהושע. "שלום?" שאל יהושע. "מה זה? למה אתה אומר שלום? מה תעשה?" "יהושע, אני אומר את הכל אליך. חשמע אלי." אז אמר דן על תבת הזמן. "מעולם לא שמעתי דבר כזה." "יהושע, הזמן בא ואני אבחר בעוד זמן. אני יוצא מן הזמן הזה ומן השנה ומהמקום הזה. אני אזכר את כלכם." "ALSO אנחנו נזכר אותך," אמרו כל אנשי משה. "שלום עליכם," קרא דן והוא בחר בזמן אחר. "איה הוא?" שאלו האנשים. "הוא DISAPPEARED." כן, אמר יהושע, "עתה הוא בזמן אחר."

AN IDOL גדול עמד לפני דן. ה IDOL היה הדבר הראשון אשר הוא ראה אחר שהוא פתח את עיניו בזמן אחר. "אני בכית ה IDOL," אמר דן. "מה נורא הדבר הגדול הזה. הוא גדול כהר. יש לו ידים גדולות ועינים נוראות. מעולם לא ראיתי דבר כזה." אז ראה דן את כל האנשים אשר היו בגן של בית ה IDOL. כלם

PARK OR GARDEN - גן

נפלו על פניהם בגן והם נתנו כבוד אל הדבר של עץ. "אתה ארוננו," הם קראו עוד ועוד. "בשם השמים למה אני בחרתי בזמן הזה ובמקום הזה?" שאל דן. "אתה נער," איש ראה אותו. "מה אעשה?" "נער," אמר עוד האיש. "למה אתה עומד לפני אלהינו? למה אין אתה נופל על פניך ככלנו?" נפל דן על פניו כעשו כל האנשים, אבל דן ראה שהדבר של עץ, ארון העם הזה, פתח את עיניו. "מה זה? אני רואה אבל אין אני רואה טוב." מראש ה IDOL יצא קול גדול והוא אמר: "אני רואה את הכל."

אני יודע את הכל. אתם עכדי, אתם תשלחו אלי את כל הזהב

GOLD = זהב

אשר יש לכם. אם אין לכם זהב, תשלחו אלי את בניכם ואת כל נעריכם. תשמעו ואתם תעשו את מצותי. תשמרו את הכל אשר אני אומר. "כן, אדונינו. אנחנו נשמע ואנחנו נעשה. אנחנו נשמר את הכל אשר דברת, קרא העם כקול אחד. "זהבו זהבו" כל האנשים נפלו עוד על הארץ. "מה זה? אני רואה איש אחד אשר יוצא מן ראש ה IDOL " THOUGHT דן. האיש ירד אל הגן והוא עמד לפני העם. "אתם תקומו, הוא אמר אל העם. "ואתם תזכרו את דברי אדונכם. "כן, אנחנו נזכר, אמר העם. "אדונכם דבר אליכם ואתם תעשו מה שהוא אמר. "כן, נעשה. "מי הוא?" שאל דן את איש אחד. "מה? אתה לא יודע? הוא איש גבור וגדול. הוא איש ה IDOL. "איה הזהב? שאל איש ה IDOL. "הנה קרא העם. כל האנשים נתנו זהב אליו, והיה הר של זהב בגן לפני הדבר של עץ. "טוב, אמר איש ה IDOL.

"אין לי זהב. אין לי זהב. "מה זה שאני שמעתי?" שאל איש ה IDOL. השומרים לקחו איש זקן והם עמדו לפניו בגן. אמר שומר אחד: "האיש הזקן הזה לא נתן זהב אל אדונינו. "למה לא עשית כדבר אדונינו?" שאל איש ה IDOL. "כי אין לי זהבו אין לי דבר אחד של זהב בכל ביתי. אין לי לחם בבית. זאת אמת!" "אתה שמעת דברי אדונכם. איה כנו, שומרים?" "אין לו כן אבל יש לו נערה. "טוב, אמר איש ה IDOL. "יש לזקן זהב, הנערה היא הזהב. האנשים כאלה יראו שהם יעשו מצוות האדון או ישלחו את נערים אל האדון, ואל האש."

FIRE = אש

"HELP! אותי, קראה הנערה. שומרים לקחו את הנערה.

"לא!" אמר דן. "הם לא יעשו דבר נורא אליה. האנשים האלה לא ישמעו אליה אבל אני אעשה דבר. הם לא ישלחו אותה אל האש. נערה יפה, אני בא." אז לפני שירד דן אל הגן ואל

PRETTY = יפה

הנערה, ידים לקחו אותו. "מה אתה עושה?" הוא קרא. "מי לוקח אותי?" איש זקן עמד לפניו. "אם אתה תבוא ואתה תשמע אלי, תראה שהם לא ישלחו את הנערה על האש." לא אמר דן עוד אבל הוא הלך אחר האיש הזקן אל גן קטן ויפה. שמע דן לדברי האיש הזה: "שמי אברהם. אני כאתי אל המקום הזה אשר אמר לי אלהים מן השמים. הנה ביום הזה אנחנו ראינו עבדי אדון של העץ. האנשים האלה נותנים בנים אל אש ואל דבר של עץ. הם לא יודעים את אלהי השמים אשר ברא את כל העולם. אנחנו נעשה דבר, אם אתה תשמע אלי." "אני זוכר את שמך, אברהם. אני יודע מי אתה. אני יודע שיש אלהים אשר ברא את כל העולם. אני אעשה מה אתה אומר." "טוב מאד. תבוא כי אין זמן רב." "מה אנחנו נעשה?" שאל דן. "תראה."

הלכו אברהם ודן קרוב אל ה IDOL כגון והם ראו את אנשים אשר באו. "הנה הם באים," אמר אברהם. "והנה באה הנערה," אמר דן. שומרים נשאו את תבות של זהב ואחריהם באו עוד

נושא - CARRYING OR LIFTING

שומרים והנערה היפה. ראה דן כי עוד שומרים נושאים עץ אל מקום קרוב ל IDOL. "הם עשו אש," אמר דן. "כן, אני רואה," אמר אברהם. בין שומרים רבים היה אש גדול. "הנערה היפה הולכת קרוב מאד אלי." "שלום," אמר דן אליה. "היא שמעה אותי, כי היא נשאה את עיניה. "הכל יהיה טוב." הנערה היפה נתנה לזן SMILE גדול. "מה יפה היא, יפה מאד." והיא הלכה ממנו. "דן, דן," קרא אברהם. "תראה מה שעושה איש ה IDOL. הוא עולה לראש ה IDOL. "כן, אברהם, ועתה הוא יורד בו. מה הוא יעשה שם?" "אין אני יודע דן, אבל לא יהיה דבר טוב. דן, נעלה אל הראש ומשם נראה." "אברהם, אין אתה נער. אני אעלה אל הראש ואתה תעמד תחת ה IDOL. "מה אתה אומר, דן? כן, אין אני נער, אבל יש לי STRENGTH. אנחנו נעלה." אז דן ואברהם עלו אל ראש ה IDOL. "הם לוקחים את הנערה אל האש!" קרא דן. "נהיה בראש ה IDOL ונעשה דבר." אז ה IDOL פתח את ידיו והוא לקח את דן בידיו. "ו" EOW" קרא דן. "אני בידי הדבר של עץ, ה IDOL. הדבר פתח את עיניו ואת הפה. "אתה

פה - MOUTH

תהיה באש, נער, " יצא קול נורא מן פה ה IDOL . "אברהם,
HELP אותי!"

#5: ANSWER THE FOLLOWING:

1. מה נתנו כל האנשים אל הדבר של עץ?

2. למה השומרים עשו אש קרוב ל IDOL ?

3. מי לא נתן זהב אל איש ה IDOL ?

4. מה אמר דן אל הנערה היפה?

5. מי עלו אל ראש הדבר של עץ?

EPISODE #6

Unusual Future-forms:

A. There is a group of verbs which loses the 1st letter of the 3 basic skeleton letters in the Future-form. You can still recognize that the form is future because the same letters for the Future-form are added in front of the word.

Verbs that drop the 1st letter in the Future-form: (We will use " **שׁוּב** " as our model). Notice that the vowels under the letters differ from the usual pattern and a dot is placed in the second letter.

Past: **שׁוּב**

Present: **שׁוּב**

Future:	Drop	"י" →	שׁוּבִי	= I will sit
	Drop	"ה" →	שׁוּבְהִי	= You (S) will sit
	Drop	"ה" →	שׁוּבְהִי	= He will sit
	Drop	"י" →	שׁוּבְנִי	= We will sit
	Drop	"י" →	שׁוּבְכִי	= You (P) will sit
	Drop	"ה" →	שׁוּבְכֵי	= They will sit

The following verbs also lose the 1st letter of the 3 basic letters in the Future-form.

The changes follow through the entire Future-form.

יָלַח	becomes →	יָלַחִי	= I will go
יָצַח	becomes →	יָצַחִי	= I will leave
יָרַח	becomes →	יָרַחִי	= I will go down
יָדַח	becomes →	יָדַחִי	= I will know

Note vowel

B. A slight variation from this pattern is found in the following verbs. Notice that the 1st letter of the 3 basic letters also drops out, but that the vowel under the added Future-form letter is " . " sometimes " . " or " . " . Note the dot placed in the second letter.

נָתַן becomes

אֶנָּתְךָ = I will give

תֶּנָּתְךָ = You (S) will give

יֶנָּתְךָ = He will give

נֶנָּתְךָ = We will give

תֶּנָּתְךָ = You (P) will give

יֶנָּתְךָ = They will give.

Others like נָתַן

נָפַל becomes

אֶנָּפְךָ = I will fall

לָקַח becomes

אֶנָּקְךָ = I will take

C. More unusual verbs:

Some verbs drop the 1st letter only in the " . " form, but keep them in other parts of the Future-form. Notice the " . " vowel after the Future-form letters.

אָמַר becomes

אֶנָּמְךָ = I will say

תֶּנָּמְךָ = You (S) will say

יֶנָּמְךָ = He will say

נֶנָּמְךָ = We will say

תֶּנָּמְךָ = You (P) will say

יֶנָּמְךָ = They will say

* The verb " אָכַל " follows the same pattern.

D. Another variation of the verb in the Future-form is for verbs like

" נָכַר ". No letters are dropped. The difference is in the vowels

added and the dot in the middle letter of the 3 basic.

דבר becomes

אדבר - I will speak

תדבר - You (S) will speak

ידבר - He will speak

נדבר - We will speak

תדברו - You (P) will speak

ידברו - They will speak

* You will learn other verbs which follow this pattern later.

EXERCISE:

Choose the correct form and circle it.

1. We will go

.1 ילכו

.2 אלך

.3 נלך

2. They will go down

.1 ירדו

.2 ירד

.3 ארד

3. I will sit

.1 נשב

.2 אשב

.3 ישבו

4. We will know

.1 נרע

.2 ארע

.3 ירעו

5. You (P) will give

.1 תתנו

.2 נתן

.3 אתן

6. He will say

.1 יאמר

.2 תאמר

.3 אמר

7. We will speak

1. ידבר

2. תדברו

3. ידבר

NEW WORDS:

אהב = LOVES, LIKES

Present-form: אני אהב

Past-form: הוא אהב

Future-form: הוא יאהב

(Pattern like "אמר, אכל")

גמל = CAMEL

כאשר = WHEN, WHENEVER

רוח = SPIRIT, WIND

ברית = COVENANT, AGREEMENT

NAMES:

רבקה = REBECCA

EXPRESSIONS:

גן החיות = ZOO (Park of Animals)

EXERCISE:

Read the following sentences and then write in the translations:

1. אתם תקחו את הברית ואז תדברו אל המלך.
2. יתן המלך ברית שלום אל עמו.
3. דן ידבר אל עבד אברהם כאשר הוא ימצא אותו.
4. אנשי משה יקחו את החרבים.
5. כאשר ידבר הראש, כל העם יפלו על הארץ.
6. הוא יצא מן הבית בבקר.
7. הגמל ילך אל המקום סתוך המדבר.

8. כלכם תדעו כי אני ראש העם.

9. כל העבדים יתנו כסף וזהב עליהם.

10. אם יש רוח גדולה אחס וגם הגמלים תפלו על הארץ.

EPISODE #6: COURAGE IN THE DESERT

ידי ה IDOL היו על דן. ראה אברהם את דן וידי הדבר הגדול של עץ. הוא עלה על ראש הדבר ואז ירד בו. שם היה איש ה. הוא עמד לפני עיני ה IDOL. והקול אשר יצא מן הפח הגדול בא מן האיש. "אתה עושה את הקול," קרא אברהם אליו. "אתה ארון הדבר של עץ וארון של כל העם." לקח אברהם את ה CONTROLS. ואז עלו הידים מן דן. אז דן ירד בראש והם לקחו את איש ה IDOL. "לא, לא" מה אתם תעשו אליי?" קרא האיש הנורא. "אברהם, תראה, השומרים שולחים את הנערה באש." פתח אברהם את פה ה IDOL והוא אמר לכל העם. "אני אומר לכם שלא תתנו אלי את הנערה הזאת. תשמעו אלי. לעולם לא תתנו אלי אנשים או זהב." "אנחנו שומעים לך, אדוני," קראו האנשים. והם לקחו את הנערה מן מקום האש. ירדו אברהם, דן, ואיש ה IDOL אל הארץ. "אתה, איש, תאמר את כל האמת אל העם," אמר אברהם. "לא, לא," "תעשה את זה או אנחנו נאמר אליהם את הכל." אז אמר איש ה IDOL את כל האמת אל העם. לקח אברהם אש בידו והוא שלח אותו אל הדבר של עץ והוא BURNED אל הארץ.

"אתה גבור גדול. אני אוהבת גבורים." באה הנערה היפה

אוהב LIKE OR LOVE
אוהבת FEMININE

אל דן והיא לקחה את ידיו בידיה. "אין דבר נערה." "אני אצא," THOUGHT דן. ולפני שהיא נתנה לו KISS גדול, בחר דן כזמן אחר והוא יצא מן ימי אברהם.

הלכה רכבה מן הבית אל הנחל הרחוק. היא אוהבת את

רכבה REBECCA

הנחל היפה כי אין מים רכים במדבר. היא ישבה קרוב לנחל.

"אני אהבתי את הנקרה הזו. אבי שלח אותי אל הנחל. ארד אליו ואני אקח מים מן הנחל." THOUGHT רבקה. היא ירדה עד הנחל ואז נשאה תבה על ראשה. "מה זה?" קראה רבקה. שם על הארץ היתה תבה קטנה. אז היה שהיא ראתה את חננאל על הארץ קרוב לתבה. "אלהים בשמים הנה נער וישיבה אחר עושה על הארץ?" חננאל לא שמע את דברי רבקה. "אני אקח את המים בתבה ואתן ממנו אליך." היא עשתה זה אבל הוא עזב לא פתח את עיניו. "הוא נפל על צור." לקחה רבקה תבה מים ונחתה את כל המים עליו. נפלו המים על ראשו ואז יצא קול גדול ממנו. "Yow!" טוב, פתחת את עיניך. פתח דן את הפה והוא קרא: "איה ה IDOL ואיה אברהם?" "אין אבי יודעת על מה שאתה שואל. שמי רבקה ואני מצאתי אותך על הארץ. התבה הקטנה הזאת היתה בידיך." "התבה," קרא דן, כי אז הוא ראה אותה והוא זכר את הכל. "הנה היא שלך, אבל למה אתה קורא בקול גדול? הנה, תקח אותה, אני אתן אותה אליך." "כן, עתה אני זוכר." הנה אני בזמן אחר, ואת, את נערת יפה, יפה מאד, פנים יפות ועינים גדולות. אני אהב את הזמן הזה. את אומרת ששמי רבקה. שמי דן. "שלום, דן." לא שמעה רבקה את כל אשר דן אמר עליה. "דן, יש לך בית?" "כן, רבקה, אבל ביתי רחוק מן המקום הזה." "דן, תבוא אל בית אבי. שם תשכ עד חלק אל ביתך." "טוב רבקה." אני אלך אחריך. אז היה שראה דן את החיות שם. "רבקה, יש חיות גדולות. נעלה בעץ. החיות באות עלינו. אין זמן רב." "דן, אתה חרד מן העץ כי אין החיות האלה נוראות. אלה במלים. אין

גמל - CAMEL

גמלים - PLURAL

אתה יודע כי אלה חיות טובות-מאד?" ירד דן מן העץ אשר הוא עלה בו. "באמת גמלים הם?" הוא שאל. "כן, זאת היא אמת." "רבקה, את אומרת את האמת כי עתה אני זוכר שראיתי חיות כאלה בגן החיות. הם מצאו את הגמלים כמדובר כי גמלים יושבות כמדובר." "גן החיות?" שאלה רבקה. "מה זה? שם של מקום או עס?" "HA HA רבקה, אין גן החיות שם של עם, הוא מקום אשר בו יושבות חיות רבות, מן כל העולם." "עתה, אני יודעת מה הוא גן החיות. היו חיות רבות כחבת נח." "זה היה גן חיות כי אמר לי אבי שחיות רבות עלו ככל העולם." "הייתי שם

ואני ראיתי את כל החיות. "מה אתה אומר דן? זה היה לפני שנים רבות ואתה נער, לא איש זקן. "אין זכר רבקה, נלך."

"דן, נקח את המים ואנו נלך אל ביתי לפני ערב." היא נשאה את חבת המים על ראשה ואז עלתה על הגמל אשר היה לפניו. "מה את עושה, רבקה? את נושאת את החבה על ראשך?" "כן, כולנו נושאים חבות על ראשנו. הנה חבה אחרת. חקח אותה ואז תעלה על הגמל." "טוב, אעלה." עלה דן. הוא נשא חבה גדולה של מים על ראשו. קם הגמל מן הארץ. לקח דן את ראש הגמל ביד אחת. ויד אחרת היתה על החבה. "נצא מן המקום הזה." "נלך," קראה רבקה והגמלים הלכו. "זה FUN" אמר דן. אבל כאשר פתח

כאשר - WHEN OR AS

דן את הפה הוא נפל מן הגמל ואחריו באו המים. הוא ישב שם על הארץ תחת הגמל. עליו היו החבה והמים. כאשר ראתה אותו רבקה, היא נחנה את קולה כ LAUGH גדול.

"טוב מאד רבקה. אני יושב על הארץ, כל המים עלי, ואם נוחנת את קולך כ LAUGH גדול?" אז ירדה רבקה מן הגמל והיא נחנה לדן את ידיה. כאשר הוא קם מן הארץ, הם עוד עלו על הגמלים. "טוב, עתה אנחנו נצא מן הנהר הזה."

אחר זמן רב כאשר הם היו בחור המדבר, שמע דן את זכר מרחוק. "מה זה שומע אנכי, רבקה?" "ALSO שומעת אנכי, זה רוח גדולה שבאה עלינו." "הנה רבקה, בא עלינו כל ה

רוח - WIND OR SPIRIT

שעולה מן הרוח הגדולה. כל SAND המדבר עולה מן הארץ. "מה אנחנו נעשה לפני שכל ה SAND וזרוח כאים עלינו?" שאל דן. "נרד מן הגמלים ונפל על הארץ תחת הגמלים. שם לא יבואו עלינו כל הרוח וה SAND," קראה רבקה כקול גדול אל דן. הוא לא שמע אותה כי הרוח היתה גדולה. ירד דן מן הגמל אחר שירדה רבקה ונפלו על פניהם תחת הגמלים. באה הרוח והיה חשך. לא ראה דן זכר אחר. לקחה רבקה את יד דן כידה וכתור כל הרוח ירד דן שהוא אוחז את רבקה. SAND בכל מקום, על הגמלים, על

התבות, ועל הנערים. אחר זמן רב הלכה הרוח כאשר היא באה.

"כרוך אלהינו שבשמים", קרא דן. אור היום היה עליהם עוד. פתח דן את הפה וממנו יצא SAND. "רבקה, את שם?" "כן, דן. הנה אנכי." ראה דן את פני רבקה תחת הר קטן של SAND. "אין רוח עתה. טוב, נקום."

הם עלו על הגמלים ואז הלכו באור היום היפה אל בית רבקה, אבל לפני שהם באו אל הכית ראה דן גמלים על הדרך. "רבקה רואה אנכי גמלים אבל אין איש שם. נראה מה יש." הם באו קרוב אל הגמלים ושם הם מצאו איש זקן מאד אשר נפל על הארץ מן הרוח הנוראה. "תדבר אליו דן." "אישו אישו אין אתה שומע אותי?" האיש נשא עיניו והוא ראה את הנערים אשר עמדו לפניו. "מים, מים," קרא האיש בקול קטן. ירדו הנערים מן הגמלים. "רבקה, נתן לאיש הזה מים מן התבה." נתנה רבקה מים אליו. "רבקה, רבקה," קרא האיש. "מה, הוא יודע אותך? הנה איש זקן, רבקה עומדת לפניך." "דן, דברה רבקה. "יודעת אנפי מי הוא האיש הזה. הוא בא מן ארץ רחוקה. אבי אמר שיבוא האיש הזה מן אברהם ומן יצחק." קם האיש והוא אמר: "כרוך אלהינו שמצאתי אותך רבקה היפה. עכר אברהם אני. אדוני אברהם עושה חסד ואמת. הוא שלח אותי אל הארץ הזאת." "תקח את נערה מבני עמי," הוא דבר אלי. "ואתה תתן כל הזהב הזה אליה. תדבר אליה עבדי," אמר אברהם אדוני. "והנה אני אדבר אליך, רבקה." "ידעתי אני כי אתה תבוא ותשאל אותי," אמרה רבקה. "אין אני יודעת את יצחק בן אברהם, אבל אבוא כי שמעתי שהוא איש טוב כאביו והוא עושה חסד." "טוב," אמר עכר אברהם. "נעשה ברית בין בני אברהם ובין בני כיתך, כאשר

COVENANT OR AGREEMENT - ברית

עשו ראשי עמינו לפני הזמנים האלה. יהיה שלום לכולם ועד בין הFAMILY שלך ובין הFAMILY של אברהם. כי עתה יש ברית שלום."

לא אמר דן לרבקה שהוא אוהב אותה כי הוא ידע שעכר אברהם ורבקה ילכו אל בית אברהם ואל יצחק בנו. "שלום רבקה. אתם

תלכו בדרך בשלום. "מה אתה תעשה דן?" "אני? אני אצא מן
הזמן הזה." "מה?" שאלה רבקה. לפני שהיא אמרה עוד דבר,
דן בחר בזמן אחר בחבת הזמן והוא יצא משם.

ת.
א.
.
.
ז.

בזמן
ס.

#6: ANSWER THE FOLLOWING:

1. למה רבקה אהבה את הנהר?

2. מה אמר רון כאשר המים נכלו עליו?

3. מה עשה רון כאשר הוא ראה את הגמלים?

4. מה היה גן החיות הראשון בכל העולם?

5. מה עשו הנערים כאשר באה הרוח עליהם?

EPISODE #7

A. The To-Form of a Hebrew Verb:

You know enough Hebrew by now to realize that by adding letters and vowels to the 3 basic skeleton letters of a verb you can form the Past-form, the Present-form, or the Future-form.

It isn't difficult to imagine then how the To-form (to ask or to say or to do) would be formed. You would just add the letter "ל" which means "to" in front of the word. This is exactly how it is done and one can recognize this tell-tale sign every time even though other changes occur.

Let us see and recognize the following verbs in the To-form:

(Arrows will point to changes):

3. You can Past-form a verb 2 ways in Hebrew.

To-form

"זכר" with an "ל" becomes "לזכור" - To remember

Group #1

מצא + "ל" → למצוא - To find

שמר + "ל" → לשמור - To guard

בחר + "ל" → לבחור - To choose

חשב + "ל" → לחשוב - To think

שאל + "ל" → לשאול - To ask

Group #2

שמע + "ל" → לשמוע - To hear

שלח + "ל" → לשלוח - To send

פתח + "ל" → לפתוח - To open

Group #3

עמד + "ל" → לעמוד - To stand

עשה + "ל" → לעשות - To do

Past-form

עלה + "ל" →

ראה + "ל" →

היה + "ל" →

Group #4

בא + "ל" →

קם + "ל" →

Group #5

אכל + "ל" →

אהב + "ל" →

Group #6To-form

לעלות = To go up

לראות = To see

להיות = To be

לבוא = To come

לקום = To get up

לאכול = To eat

לאהוב = To like

To say = To-form of "אמר" + "ל" + "ל" = To say

B. You can ask a question 2 ways in Hebrew.

1. You can make a sentence and add a question mark after it.

?אתה יודע = Do you know?

Thus the sentence becomes a question.

2. You can add the letter "ה" in front of a word in the sentence:

?הלא שמעת = Have you not (Haven't) heard?

?השמעת = Have you heard?

Thus now you will recognize whether a sentence is a question or not by either looking for a question mark or both a question mark and "ה" in front of a word. *Be careful not to confuse this with the letter "ה" which means "The."

EXERCISE:

Place numbers of English translation by the corresponding Hebrew form:

1. To find	לשאול
2. To learn	לבחור
3. To ask	לחשוב
4. To choose	למצוא
5. To think	לשמוע
1. To see	לעמוד
2. To stand	לאכול
3. To be	לבוא
4. To come	להיות
5. To eat	לראות
1. Have you heard?	הלא ראית?
2. Haven't you see?	הלא ידעת?
3. Haven't you done it?	הלא שמרת?
4. Have you known?	השמעת?
5. Haven't you guarded?	הלא עשית?

NEW WORDS:

נביא

= PROPHET

Plural-form: נביאים

מלחמה

= WAR

חושב

= THINK, THINKING

Present-form: אני חושב

Past-form: הוא חשב

Future-form: הוא יחשוב

To-form: לחשוב

קדוש

= HOLY

יכול

= IS
ABLE
ARE

NAMES:

מֹאָב - MOAB (Name of a people)

בָּלָאק - BALAK (Name of a king)

EXPRESSIONS:

בְּרוּךְ הַבּוֹא - BLESSED BE HE WHO COMES

מָה טוֹב - HOW GOOD!

EXERCISE:

Translate the following sentences.

1. והוא נתן לי לחם לאכול.

2. והם ישבו לאכול לחם.

3. קם האיש למצוא את הנער.

4. אין אהה יכול לעבוד את המקום הזה.

5. האיש הקדוש אמר לכלם לעשות מצוות אלהים.

6. באו כל האנשים לשמוע את דברי הנביא.

7. אין טוב לעשות מלחמה.

8. אין אני יכול למצוא את החכה, אמר דן.

9. בא המלך לעמוד בבית יהוה.

10. הזמן בא לעלות אל ראש הר, אמרה חמר.

Who Am I?

Prophets are supposed to be able to guess what the future will be like. You may not know too much about the future, but see if you can guess correctly who the following people or places are. If you are a good guesser, you'll score 100%. Each answer is a Hebrew word that you know.

Write answer in English.

1. מי אני? .1 אני שולח דן אל זמן אחר.
2. מי אני? .2 אני נושא אנשים במדבר.

3. אני אוהבת ללכת אל הנהר.
4. אני באתי מן מקום רחוק ויש לי כסף וזהב.
5. אנשים יושבים בִּי, אבל אין אני אוהב רנח וגשם.
6. כי אני נופל מן רוח גדולה.
7. אני נושא חרב כמלחמה.
8. אני ארון של כל העמים בעולם.
9. אני איש קרוש ואני יצאתי מן EGYPT.
10. אני עשיתי תבה גדולה.
11. אנשים אוהבים אותי והם יושבים בִּי, והולכים בִּי.

EPISODE #7: AT A KING'S MERCY

"איה נביא? איה נביא? אמרו אנכי כי לכולכם למצוא נביא

PROPHET = נביא

במלכותי. למה לא מצאתם אותו? הלא שמעתם אותי? היש נביא
אחר בכל הארץ? ישב מלך כלק מביתו הגדול. מלך כלק של ארץ

BAIAK = כלק

מואב ראה את השומרים ואת העבדים אשר עמדו לפניו. "אנכי אתו
כבוד וזהב אל נביא אם תמצאו אותו," אמר המלך לכל אנשיו.
"אבל מלך כלק, הלא באים אליך נביאים רבים מכל הארץ בימים
האלה?" שאל שונד אחד. "נביאים אתם אומרים? הם לא נביאים.
הם עושים דברים ואומרים שהם נביאים, אבל הם לא נביאים של
אמת."

אז קם המלך והוא יצא מן ביתו. מלכות מואב היתה בתוך
הרים גדולים ובית המלך היה על זרע של הר אחד. מן ביתו,
מלך כלק ראה את כל הארץ לפניו. הוא אמר לאנשיו: "אם אתם
תראו שם, רחוק, במדבר, תראו את בני ישראל. הם יושבים בכל
ההרים ההם. הלא אתם רואים אותם?" "כן," אמר ראש הצבא
אשר עמד לפני המלך. "עם גדול מאד והם באים אל ארצנו." "הם
לא יבואו אל מלכותי," אמר המלך. "אנחנו נעשה מלחמה גדולה

WAR = מלחמה

והם לא יבואו אל המקום הזה." "אבל אדוני," אמר ראש הצבא,
"אם אין לנו נביא, לא נעשה מלחמה טובה." "כן אתה אומר את
האמת. נשלח עבדים אל מקומות בכל הארץ, לכל ערי מלכותי
למצוא נביא של אמת. העבדים ילכו לכל מקומות בארץ לראות
אם יש נביא של אמת." ועוד באו אנשים רבים אל מלך כלק וכלם
אמרו שהם נביאים. (אבל הם לא היו נביאים.) אחד מהם נפל

על הארץ ואז קרא בקול גדול: "נביא אנכי. נביא אנכי. יודע אנכי את הכל." "אם אתה יודע את הכל," אמר מלך בלק, "תדע שנתן אותך אל החיות לאכול אותך. אין אתה נביא של אמת." עוד אחד בא והוא דבר אל השמים לעשות גשם. "ירד גשם," הוא שלח את ידיו אל השמים והוא שאל את השמים לשמוע אליו ולעשות גשם. אבל לא ירד גשם רב. לא ירד גשם קטן. "נתן אותו אל החיות," קרא מלך בלק ב-ANGER גדול. "אין אחד אשר אומר את האמת. איה נביא של אמת לשמור אותנו כאשר נעשה מלחמה?"

SUDDENLY בא איש אחד אל בית המלך, ידיו היו על ראשו. הוא קרא: "נס גדול, נס גדול!" "מה זה איש? שאל מלך בלק. "ראיתי בעיני נס. אני ראיתי אותו בעיני." עמד האיש לפני המלך. "אם אתה ראית דבר גדול, תאמר עליו אלי עתה," אמר מלך בלק. "טוב אדוני המלך, אני אומר את הכל אליך. אני יצאתי מן העיר הזאת בדרך אשר הולכת אל עיר אחרת. הלכתי זמן רב ואז ישבתי תחת עץ לאכול ואז היה הדבר." "מה דבר? היש לך פה? למה אין אתה פותח את הפה? אין אתה יכול לפתוח את

IS }
ARE } ABLE = יכול

הפה?" "כן מלך, אני יכול לפתוח את הפה. אז היה שראיתי את הדבר הנורא." "מה דבר נורא? אם לא תאמר אותי אשלח אותך אל החיות." "אני ראיתי אותו. ראיתי את הנביא," אמר האיש. "הנביא," קראו כל האנשים אשר עמדו שם. "כן בזמן ההוא אשר ישבתי על הארץ תחת העץ לאכול את יין ולחם ופרות..." "כזו כזו?" שאל המלך. "אין אני אוהב לשמוע על לחם." "לפני הזמן ההוא לא היה איש אחר שם. ואני הייתי במקום ההוא. אז היה שראיתי אותו." "מי ראית?" שאל המלך. "אז ראיתי את הנביא. הוא עמד לפני. מן השמים הוא ירד אל הארץ. אחר שראיתי את הדבר הנורא הזה קפצתי לעלות בעץ ולא ידעתי מה לעשות. קראתי אליו: "אני איש טוב ואני נותן כבוד אל כל האלהים. מה תעשה אלי? הוא איש גדול ונורא כגמל. הוא בא אלי והוא דבר: "אישו" "אני ALMOST נפלתי מן העץ. "למה אתה יושב בעץ, היש אש?" "איש השמים," אני דברתי, "תלך מן המקום הזה. אתה באת מן עולם אחר. הוא היה נורא. ואז הוא שאל אותי אם יש עיר לא רחוק. ואני אמרתי אותו על

העיר הזאת ועליר, מלך בלק. "הוא הלך ממני והייתי יכול לעמוד על הארץ ולבוא אליך."

"איה הוא, הנביא הזה?" שאל מלך בלק. "אני כאן על גמל והוא בא אחרי." הנה תראה הוא בא עתה. "בא דן אל העיר ואל בית המלך. כאשר הוא הלך קרוב לבית המלך, שומרים יצאו מן הבית והם לקחו אותו. "מה זה? מה אתם עושים? לא עשיתי דבר," הוא קרא. עמד דן (הנביא) לפני המלך. "אין אתה איש גדול. אתה נער!" אמר המלך ב SURPRISE גדול. "האיש הזה אמר שאתה ירדת מן השמים ושאתה נביא. אם באמת אתה נביא, כרוך הכבש נביא. אתה יכול לעשות דברים טובים כעיני המלך." "אבל מלך," פתח דן את הפה, אבל המלך לא שמע אותו. האנשים נתנו כבוד גדול אל דן והוא ישב בבית המלך לאכול לחם ויין.

"אורח אני את כל הכבוד הזה, אבל זה לא טוב כי הם חושבים שאני נביא ואין אני נביא. אראה מה לעשות," חשב.

THINK = חושב

דן. אחר דן אכל את הכל, הוא ידע שלא היה טוב להיות נביא או לחשוב שהוא נביא. "מלך בלק," אמר דן. "כן, נביא." "אתה חושב שאני נביא, אבל מלך, אין אני נביא? יש לי תבת הזמן ואני באתי מן זמן אחר." "הלא זה נס גדול נביא? אני חושב שאתה נביא. מה אתם חושבים אנשים?" "הוא נביא," כלם אמרו. "זה הכל נביא. אני לא אשמע עוד דבר אחר." "אבלו" "זה הכל." "טוב," אמר דן. "זה הכל." הוא לא אמר עוד.

"נביא, תראה דבר. WITH ME תבוא." המלך ודן יצאו מן הבית אשר היה על הר מואב. "שם נביא, הלא אתה יכול לראות את כל האהלים ההם?" "כן," אמר דן. "אני יכול לראות אותם ולשמוע את קולות מהם; מי הם?" "הם בני ישראל והם יצאו מן לבוא אל הארץ הזאת. אנחנו נעשה מלחמה גדולה עליהם." ראה דן את כל האהלים והוא ידע שמשה ויהושע וכל עם ישראל יושבים שם, כי הוא זכר את יהושע ואנשיו. "נביא אתה איש קדוש. אתה יכול לעשות דבר טוב מאד. אתה יכול לפתוח את

HOLY = קדוש

הפה ולשלוח את ידיך אל השמים ולעשות אש גדול על כל בני
ישראל. "מה?" שאל דן. כאשר הוא שמע את דברי המלך. "בלק,
אין אני יכול לשלוח אש גדול מן השמים, אבל אם הייתי יכול
לעשות אותו, לא אעשה דבר כזה. ראה מלך בלק כי טוב היה
ישראל בעיני האיש הקדוש הזה. נשא האיש הקדוש את עיניו
ואמר: "מה טוב אליך ישראל. אם נתת לי כל הזהב במלכותך
אין אני יכול לעשות דבר כזה."

אחר הדברים האלה, מלך בלק היה ANGRY מאוד. "אם אתה
לא תעשה מה שאמרתי אליך, נתן אותך אל חיות רבות כאשר אני
עשיתי לכל הנביאים האחרים." "אבל אמרתי אליך שאין אני
נביא או איש קדוש. לאו לאו" לקחו שומרי המלך את דן אל
מקום תחת הארץ אשר היו בו חיות רבות. "הם לא אכלו בזמן
רב נביא, קרא המלך. "אתה תהיה לחם." "לא, אני אבחר
בעור זמן ואצא. איה תבית הזמן שלי?" "הלא זאת התבה שלך
נביא?" "אתה לקחת אותה ממני" EOW "אל החיות, קרא המלך.

#7: ANSWER THE FOLLOWING:

1. למה שלח בלק את כל השומרים למצוא נביא?

2. מה חשב האיש כאשר הוא ראה דון?

3. מי אמר: "מי ראיח?"

4. מה עשה דון בבית המלך?

5. אל איה לקחו שומרי המלך את דון?

EPISODE #8

A. Another way of making Past-form of the verb.

You can change a Future-form to a Past-form by the simple addition of a " ך " (And) in front of the verb in a Future-form.

We will call this the And-form.

יֵאמֵר = He will say

+ ך

וַיֹּאמֶר = And he said

Thus by a slight addition of " ך " (And), to a Future-form, we can move from time in the future to time in the past like having a time machine. Some more examples. All verbs can be changed from Future-form to Past-form by this addition.

יִשְׁלַח (He) will send

יִפְתַּח (He) will open

וַיִּשְׁלַח And (He) sent

וַיִּפְתַּח And (He) opened

B..Shortened forms:

When we change verbs from Future-form to Past-form by this method, there are some verbs which lose their last letter, and change their vowels. These verbs usually end with the letter " ך ".

For example:

יִרְאֶה (He) will see.

+ ך

וַיִּרְאֶה And (He) saw.

Other such verbs which are shortened when changed are:

יְהִי־הָיָה (He) will be

וַיְהִי־וָיָה And (He) was

יַעֲשֶׂה־עָשָׂה (He) will do

וַיַּעֲשֶׂה־וָעָשָׂה And (He) did

77Y' (He) will rise

7Y' And (He) rose

C. Making a Future-form from the Past-form:

The little word "And" has lots of power because we can place a "l" in front of a Past-form verb and presto, change it to a Future-form. Hebrew is chock full of interesting twists and turns. Let's see how this works.

For example:

77D' (You) remembered

7DK

(He) said

becomes

l +

becomes

77D'l And (You) shall

7DKl

And (He) shall say.

remember.

All verbs can be changed from a Future-form to a Past-form or from a Past-form (as illustrated here) to a Future-form by the addition of "l" in front of the verb.

D. A big question and 2 answers:

How do we know whether or not the form always changes if there is a "l" in front of the verb?

a. You will know from the meaning of the sentence whether future action is called for, or whether past action is desired.

b. You will know because the pronoun "you," "he," etc. will be found in front of the verb if it doesn't change meaning. So:

"77DW' X777" means, "And he will guard," while "77DW'l" (without the pronoun) means "And he guarded."

EXERCISE:

Match up.

Place the number of the English word with its corresponding

Hebrew translation.

1. And he said.	וירא
2. And he saw.	ויאמר
3. And he came.	ויפתח
4. And I shall stand.	וחשמעו
5. And you shall say.	ואמרת
6. And they went up.	ועמדת
7. And he opened.	וירא
8. And he shall get up.	ויעלו
9. And you (P) heard.	וקם
10. And they saw.	ויבוא

NEW WORDS:

ים - SEA

מלכה - QUEEN

Note difference between "מלכה" and

and "מלך" (king). An "ה" is

added to "מלך" and it becomes

"מלכה".

עובר - PASSING, CROSSING OVER

Present-form: אני עובר

Past-form: הוא עבר

Future-form: הוא יעבור

To-form: לעבור

רוצה - WANTS

Present-form: אני רוצה

Past-form: הוא רצה

Future-form: הוא ירצה

To-form:

לרצות

כסף - MONEY, SILVER

שמש - SUN

NAMES:

מלכת שבא - QUEEN OF SHEBA

EXPRESSIONS:

איש ים - SAILOR

בקרוב - SOON

EXERCISE:

Circle "כן" or "לא" depending on whether the sentence is true or false, and then write in the translation.

1. אהב דן את הים. כן לא
2. מלכת שבא היתה מלכה יפה. כן לא
3. מלכת שבא רצתה לשבח בארץ ישראל. כן לא
4. ראש "חשך נורא" לא רצה את הכסף. כן לא
5. ראה דן את השמש בחור הלילה. כן לא
6. דן לא רצה להיות איש ים. כן לא
7. "חשך נורא" עברה את הים אחר ימים רבים. כן לא
8. הזקן אמר לדן שיהיה טוב מאד להיות איש ים. כן לא

9. ראש "חשך נורא" שלח דן אל העץ. כן לא 9.

10. דן נפל מן העץ עד הים. כן לא 10.

Bible Quiz:

You have found a scroll that resembles the Dead Sea Scrolls. There are sentences on it written in Hebrew. With your knowledge, see if you can fill in the words that have been blurred or rubbed out because of age. Since the world awaits a new translation, translate the sentence after you choose the right word.

1. ישב אברהם בארץ _____ ויעש כריח שלום שם. 2. עמלק 1. מואב 3. ישראל

Translate:

2. חשמור את _____ שלי וזכרת אותם כי אנכי יהוה. 1. הכסף 2. התבה 3. המצוות

Translate:

3. באו אליו ראשי ישראל ויבחרו בו להיות _____ עליהם. 1. שומר 2. מלך 3. זקן

Translate:

4. לקח הנער חבה ויתן אותה _____ הנערה. 1. ב 2. על 3. אל

Translate:

1. הים
2. כית-אבי
3. תחת הארץ
5. אמר אברהם אל עבדו, יהנה אני שולח אותך אל _____ והלכת שם ולקחת נערה ליצחק משם.

Translate:

Answers: 1. (3) 2. (3) 3. (3) 4. (3) 5. (2)

אברהם ויצחק ויעקב היו צדיקים ונביאים. אברהם היה הראשון, ויצחק היה השני, ויעקב היה השלישי. הם היו מלכים ונביאים, ויהוה היה עמם. הם היו צדיקים ונביאים, ויהוה היה עמם.

אברהם ויצחק ויעקב היו צדיקים ונביאים. אברהם היה הראשון, ויצחק היה השני, ויעקב היה השלישי. הם היו מלכים ונביאים, ויהוה היה עמם. הם היו צדיקים ונביאים, ויהוה היה עמם.

אברהם ויצחק ויעקב

אברהם ויצחק ויעקב

אברהם ויצחק ויעקב

אברהם ויצחק ויעקב

אברהם ויצחק ויעקב היו צדיקים ונביאים. אברהם היה הראשון, ויצחק היה השני, ויעקב היה השלישי. הם היו מלכים ונביאים, ויהוה היה עמם. הם היו צדיקים ונביאים, ויהוה היה עמם.

74.
EPISODE #8: A SAILOR IN KING SOLOMON'S NAVY

"לאו לאו" אז ראש הצבא שמע את קול המלך. "כרוך אלהים," חשב דן. "נביא," קרא מלך כלק. "יש לי התבה שלך. יודע אנכי שמן התבה הזאת באים נסים גדולים. אם תעשה נס גדול, אנכי לא אתן אותך אל החיות. הנה התבה. תעשה נס."

"טוב, אנכי אעשה נס גדול," אמר דן. נתן כלק את התבה אליו ודן בחר זמן אחר. הוא עלה מן המקום ההוא. "זה נס גדול כלק, שלום." יצא דן מן כלק ומן ארץ מואב.

עיד גדולה ודן ירד בחוכמה. סבבו "אמר דן, אוהב אנכי להיות בכל הזמנים האלה. עד שאמצא את ה COMBINATION שישלח אותי אל ביתי באמריקה, אראה מקומות רבים בימי אבותינו." לא ידע דן מה היה השנה אשר הוא היה עתה. בעיד הגדולה היו אנשים רבים וקולות רבים. "מה זה? אנכי רואה אנשים אשר עומדים על ראשי הבתים ועל העצים. למה כל האנשים האלה עומדים על ראשי הבתים?" שאל דן את איש אחר. "הלא שמעת כי באה מלכת שבא מן

מלכת - QUEEN

מלכת שבא - THE QUEEN OF SHEBA

היא הלכה שם לראות את המלך שלנו ועתה היא באה אל הים. היא

ים - SEA

יוצאת לארץ שבא. "אין אנכי יכול לראות אותה מן הארץ," אמר דן. "אנכי אמצא דרך לעלות לראש בית." הוא מצא את מקום אשר לעמוד על ראש בית. ממנו ראה דן את הים, גדול ויפה. "מה יפהו" קרא דן. "הנה באה מלכת שבא," קראו האנשים. ויכואו גמלים רבים. על הגמלים היו דברים רבים של זהב. וילכו אחר הגמלים חיות מן AFRICA הכל היה יפה מאד לראות. אחר החיות באה המלכה. וישאו עבדים תבה של זהב ובחור התבה ישבה המלכה. ויאמר דן, "הים יפה ומלכת שבא יפה." ויעשו עבדי המלכה

אהלים קרוב לים. ויאמר דן, "חשכתי שהם יצאו מן הארץ הזאת"
לאיש אשר עמד על ראש הכית. "כן הם יצאו כבקר אל ארץ שבא,
דרך הים." אחר עברו המלכה וכל עבדיה, ירד דן מן ראש הכית

עובר - PASS OR CROSS OVER

והוא הלך עוד בעיר אל הים. בעיר ההיא היו אנשים מן כל העולם.
הם עוברים מן העיר הזאת לכל העולם. על תבה אחת קרוב לים עמד
איש ים והוא אמר בקול גדול: "אנשים טובים. ההיו אנשי ים

איש ים - SAILOR

ואתם תראו את כל ארצות העולם." ויקרא עוד אבל לא בא אליו
איש אחד. כל האנשים עברו אותו. "זה יהיה טוב מאד להיות איש
ים." וילך דן אל האיש. "שלום. תקח אותי להיות איש ים,"
אמר דן אליו. "מה?" אמר האיש. "אתה נער. היית על SHIP?"
שאל אותו איש הים. "לא," אמר דן. "אבל אם תקח אותי, אנכי
אהיה איש ים טוב." ויחשב האיש: "אין לנו אנשי ים רבים
וכבקר נצא מן הארץ הזאת ועברנו את הים על הדרך ל AFRICA
טוב נער. אם תרד אל הים, שם חמצא את SHIP שלנו כשם "חשך
נורא" והיית איש ים. טוב?" "טוב מאד," אמר דן. וילך אל
הים. "HMM," חשב דן. "למה הם קוראים את ה SHIP "חשך נורא?"
"מה אתה עשית נער?" אמר איש זקן מאד אשר ראה את דן כאשר הוא
עבר אותו. וישמע כל אשר הוא אמר לאיש הים. "אין אנשים רבים
אשר רוצים להיות אנשי ים. נער חשומר את הים. הים גדול

רוצה - WANTS

ונורא. יש חיות הים אשר יושבות תחת המים ואוכלות כל דבר או
איש אשר עובר קרוב אל החיות. אלהי הים שולחים רוחות גדולות
על כל הים. אין איש אחד אשר יכול לעבור את הרוח ההיא. ואין
אנשים רבים אשר רוצים להיות אנשי ים."

"מה עשית?" חשב דן אחר הוא שמע דברי האיש הזקן. לא
היו לאיש זקן ידיים כי נפל הוא בים זמן אחד ואז אכלה ידיו
חית הים. "חשומר נער על מה עשית." "אנכי אשמר," אמר דן

אבל לא ידע דן עתה מה הוא עשה.

"חשך נורא" היה כמי הים קרוב לארץ. ראה דן אנשי ים עליו. "ה SHIP הזה קטן אבל יפה" אין הוא נורא כאשר אמר האיש הזקן. נראה. "וידר דן אל הים ויעלה לחשך נורא וישאל אח איש ים אחר איך היה הראש. "שם הוא עומד." ראה דן איש גדול אשר נחן מצוות לכל האנשים. "שלום ראש." הראש לא שמע אותו. עוד "שלום ראש." "מהו חרד נער." למה עליית לחשך נורא? מה אחת רוצה?" "ראש אנכי באתי ללכת אל הים ואני רוצה לעבור את הים." "אח נער. מה אחת יכול לעשות?" "אבל ראש, אנכי יכול לעשות דברים רבים." אמר לי איש הים נעיר שאין לכם אנשי ים רבים." "כן זאת היא האמת, אבל אח נער. טוב נראה אם אחת רוצה לכוא, תבוא," אמר הראש. "אנכי אחיה איש ים טוב ראש, אבל רוצה אנכי לשאל אותך עוד דבר אחר." "מה זה נער. עוד דברים חכמים?" "לא, לא, אנכי רוצה לאכול כי לא אכלתי זמן רב." "מה? לא עשית דבר אחד ואחך רוצה לאכול? תאכל אבל אחד זה אין אני רוצה לשמוע אותך. וידר דן לאכול.

ויעלו אז אל "חשך נורא" כל עבדי מלכת שבא ואחר כלם באה מלכת שבא. "שלום. מלכת שבא. בדוכה הבאה?" אמר הראש אל המלכה. "נצא מן ארץ ישראל בלילי." "טוב," אמרה המלכה. "אנכי רוצה לעבור את הים ולהיות בארצי." כל דברי הזהב של המלכה היו על "חשך נורא." ויבואו אחד התכות הגדולות האלה כל החיות ועבדי המלכה. היו אנשים רבים שם. "אין מקום לעמוד" אמר איש ים לראש. "הם נחננו כסף רב אלינו. נקח

כסף - MONEY OR SILVER

את כלם." וישאל הראש: "אין אחך רוצה כסף רב?" "כן ארונני, כלנו אוהבים ורוצים כסף, אבל מה אם יבואו רוח וגשם, ראש? מה נעשה אז?" ויאמר הראש, "אז נראה מה לעשות, אבל עתה יש לנו כסף רב."

"איש ים אנכי," אמר דן כאשר הוא קם בבקר. "נער," קרא איש הים. "כן? מה אתה רוצה?" "הראש רוצה לראות אותך." ויעל דן לראות את הראש. "נער," אמר הראש, "אמרת שרוצה אתה

להיות איש ים. כל איש ים טוב יכול לשמור על ה SHIP ולראות
את הכל אשר יש בין השמים והים מן העץ. "עץ? מה עץ? אין
עץ ב SHIP אמר דן. "כן, יש עץ. תדע את הדבר הראשון אשר
יודעים אנשי ים טובים. תראה נער." וישא הראש את עיניו אל
השמים. וישא ALSO דן את עיניו. שם לפני עיניהם היה MAST
גדול אשר עלה עד השמים. "הם קוראים את זה עץ," אמר הראש.
"אנכי רוצה שאחיה תעלה לראש העץ הזה ומשם תראה את דרכי.
וראית אם הכל טוב על הדרך." (וידע דן שנתן אליו הראש מצוה
גדולה אבל הוא היה איש ים ואנשי ים היו גבורים.) "כן אדוני.
אנכי אעלה." ויעל דן. הוא עלה ועלה ועוד לא בא דן לראש
העץ. אחר זמן רב הוא היה על ראש העץ. ויפתח דן את עיניו.
הוא עמד על מקום קטן מאוד. וירדו עיני דן לראות את כל
האנשים הקטנים החזו אותו. ויקרא דן. "GULP!" אז הוא היה
בין השמים ובין הים. הכל היה BLUE מאוד. "מה יפה המקום
הזה, אבל לא יהיה יפה בקרוב," כי אז היה שראה דן חשך גדול
בשמים. החשך בא עליהם. "מה זה? חשך בשמים. זה מה אמר
אלי האיש הזקן על הארץ. הלא הוא אמר שיכואו גשם רב ורוח
גדולה מאוד? הוא אמר את האמת. הנה בא הכל. חשך נורא כשם
ה SHIP. ויקרא דן, "שלום ראש! אתה שומע אותי? בא חשך
גדול עלינו." "באמת? קרא הראש. כאשר הוא שמע את דן אז
הוא ראה את החשך. STORM גדול בא. כלכם תשמעו אלי."
נתן הראש מצוות רבות לכל אנשי הים. וירד דן מן העץ ויעמד
בתוך כלם. "אין אנכי יודע מה לעשות." "נער," קרא הראש.
"תשמור את מלכת שכא." "כן אדוני," ויעמוד דן קרוב אל
המלכה. "נקה את ה ROPE הזה ושמרתי אותך," אמר דן אליה.

ה SHIP עלה ואז ירד במים גדולים. "אין אנכי יכולה
לעמוד," קראה המלכה. "נקה את ה ROPE ואנו נעמוד קרוב לעץ הזה."
היו רוחות וגשם עליהם. "חשך נורא" היה קטן מאוד בתוך ים גדול
ומים רבים. ירד ה SHIP בתוך המים. היו מים בכל מקום.
"הים עלינו!" קראו אנשי הים. עלה "חשך נורא" וירא דן כי
אנשים ועבדים נפלו בים. "הים אוכל אותם," חשב דן על דברי
האיש הזקן והחכם. "EE!" קראה מלכת שכא. "תבות הזהב שלי
נופלות בים." "עבדיך ואנשי ים נופלים בים ואת חושבת על דברי
זהב?," חשב דן שיהיה טוב אם היא נפלה במים אבל הוא שמר אותה
כאמר אליו הראש. "איש ים עושה את מצוות הראש." ירד ועלה

"חשך נורא" ובכל זמן נפלו אנשים בתוך הים. "צור גדול לפנינו," קרא הראש. "יש צור על הדרך. אין אנחנו יכולים לעשות דבר," קראו אנשי הים. "כלנו נפל במים."

או היה הנס. SUDDENLY עברו הגשם והרוח מהם. ויצא השמש מן השמים. "ברוך השם" קראו כל האנשים שהיו עוד על

שמש - SUN

"חשך נורא." שמש יפה היה בשמים וה SHIP עבר את הצור בשלום. עוד הים היה יפה. "אני אוהב את השמש," אמר דן.

ויזכר דן את תכת הזמן. "אני אצא מן המקום הזה בתוך הים. אבחור זמן אחר בתכת הזמן. אמר הראש, "אתה איש ים טוב מאד." המלכה באה לדן, "לא היה טוב שקראתי אחר נפלו תכות הזהב. נפלו אנשים טובים בים. לא עשיתי טוב בעיני אלהים."

וידע דן שהיה זמן לאמר שלום לזמן מלכת שבא ולים ההוא. "שלום לכם," יצא דן מן הזמן ההוא כאשר הוא בא.

#8: ANSWER THE FOLLOWING:

1. למה כל האנשים עמדו על ראשי הבתים ועל העצים?

2. איה היה הארץ של מלכת שבא?

3. מה אמר האיש הזקן אל דן?

4. מה ראה דן כאשר הוא עלה לראש העץ?

5. מי נפלו בים?

EPISODE #9

A. Command-form:

Sometimes when you want someone to do something for you, you will command him to do it, like an officer in the army.

The Command-form of the verb, like the past, present, and future, is made by adding vowels and letters to the 3 basic letters of the verb.

It will be easy to remember the Command-form because it comes from the "you" (Singular and Plural) forms of the future. You drop the letter "נ" off from in front.

Thus:

שמעו = You (S) will hear

becomes

שמעו = Hear! (S)

when the "נ" is dropped.

or

פתחו = You will open

becomes

פתחו = Open! (S)

without the "נ".

This also works on the plural you form

שמעו = You (P) will hear

becomes

שמעו = Hear! (P)

and

פתחו = You (P) will open

פתחו = Open! (P)

*Note the addition of the vowel " " under the 1st basic letter in the plural form.

Here is a list of many verbs as they become Command-forms from the Future-forms. The words are grouped in families according to similar changes and vowels. (There will usually be slight differences in vowels).

#1. Future-form	Command-form(S)		Command-form(P)
חזכור	זכור	Remember!	זכרו
שלח	שלח	Send!	שלחו
חשמר	שמר	Guard!	שמרו
קרא	קרא	Call!	קראו
מצא	מצא	Find!	מצאו

#2. 2 basic letters:

בוא	בוא	Come!	בואו
קום	קום	Get up!	קומו
שים	שים	Put!	שימו

#3. These verbs drop their last letter in Command-form Plural:

רצה	רצה	Want!	רצו
ראה	ראה	See!	ראו
היה	היה	Be!	היו

#4. Verbs that lose last letter in plural form and also take an " " under 1st letter:

עשה	עשה	Do!	עשו
עלה	עלה	Rise!	עלו

#5. Verbs with " " under 1st letter but which do not lose last letter in plural-form.

עמד	עמד	Stand!	עמדו
עבר	עבר	Pass!	עברו

Future-formCommand-form (S)Command-form(P)

#6. Verbs with an "X" as 1st letter.

אכל

אכול

Eat!

אכלו

אמר

אמור

Say!

אמרו

*Note the special vowel change in the singular form.

*Be able to recognize the Command-form whenever it should appear in the stories. Remember that it will always be followed by an exclamation point "!" when used in the stories.

EXERCISE:

Translate the following Command-forms:

English

1. פתחו את התבה.
2. שמעו אותו.
3. זכרו את ימי אבותינו.
4. עמדו במקום ההוא.
5. עלה אל ראש החומה.
6. שמרו את הספרים.
7. ראו את האות.
8. עשה מה שאני אומר.
9. שלחו אותו אלי.
10. בואו אלי עתה.

NEW WORDS:

גם

= ALSO

ספר

= BOOK

Plural:

ספרים

אות

= SIGN

Plural: אֲוֹתוֹת

*Note difference between "אֹת" and "אֶת" which is the sign of the direct object.

חֹמֶה = WALL

Plural: חֻמּוֹת

שָׁם = PUTS, PLACES (Similar to "כֵּן")

Present: אֲנִי שָׁם

Past: הָיָה שָׁם

Future: הָיָה שָׁמָּה

Command: שָׁם

To-form: לְשָׁם

NAMES:

יֹאשִׁיָּהוּ = JOSIAH

אֲרָצוֹת הַבְּרִית = UNITED STATES (Lands of the Covenant)

EXERCISE:

Find the wrong words that are in the following sentences, circle them, and then translate the sentence.

1. אֲנִי שָׁמָּה אֶת הַסֵּפֶר עַל הַמָּקוֹם בְּשָׁמָּה.

2. הָיָה שָׁם אֹת עַל יְדֵי הַחֹמֶה.

3. אֲנִישִׁים מֵצְאוּ אֶת הַסֵּפֶר בְּמִים חֹחַת הָאָרֶץ.

4. יֹאשִׁיָּהוּ, דָּן, וּמֹשֶׁה מֵצְאוּ אֶת הַסֵּפֶר.

5. יֵשׁ סִפְרִים אֲחֵר בַּמָּקוֹם.

Bible Quiz:

Read the sentence which tells about some famous Biblical personality or event. See if you can guess who or what it is. Write your answers in the space provided. (In English).

1. וַיֹּאמֶר: "הִנֵּה רֹאשׁ וְהַעֲצִים וְאִיהָ הַחַיָּה אֲבִרָה?"

2. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל: "לֹךְ אֶל פַּרְעֹה" (Pharaoh)

EPISODE #9: A TREASURE WORTH MORE THAN GOLD

"הנה המקום!" אמר יאשיהו אל גמלו. ירד הנער מן הגמל

יאשיהו • JOSEPH

וישלח את ידיו אל המים. "כרוך אלהי אבותינו שמצאנו את הדרך." עוד עלה יאשיהו על גמלו והם הלכו עד פה גדול על פני הר. "נהיה הראשונים למצוא אותו, גמלי היפה. הראשונים בכל העולם." ירד יאשיהו מן גמלו וילך עד פני הר. מן הארץ הוא ראה את הפה הגדול, חשך כפה. "תחת הר הזה אנכי אמצא אותו. כרוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אברהם." אז באו על גמלים 2 אנשים. "מי אלה?" חשב יאשיהו. "הנה תראה את הנער אשר עומד קרוב לפה הגדול." "טוב שכאנו אחריו," אמר האיש האחר. "הוא יודע איה למצוא אותו ואנחנו נהיה הראשונים. המלך וראשי העם יתנו אלינו כסף רב אם נמצא אותו." "שלום עליכם," קרא יאשיהו אל האנשים. "למה אתם במקום הזה?" "HA HA, הוא רוצה לשמוע למה אנחנו במקום הזה. חכם, אנחנו ראינו את הנביא אשר אמר לך איה הדבר. וישלח הנביא אותך אל המקום הזה אבל גם אנחנו כאנו." "טוב," אמר יאשיהו. "כלנו נמצא

גם • ALSO

אותו ולקחנו אותו אל הנביא ואל המלך ב JERUSALEM מה יפה זה יהיה." "כן יפה מאד," אמרו האנשים. "כל הכסף והזהב אשר הם יתנו אלינו גם זה יפה מאד." כאשר הלך יאשיהו קרוב להם, האנשים לקחו אותו. "מה אתם תעשו אלי?" הוא קרא. וישלח אחד מן האנשים את ידיו על פני יאשיהו והוא נפל על הארץ. "לאן לאן למה אתם עושים את הדבר הנורא הזה?" "אנחנו נהיה הראשונים למצוא אותו ואנו נתן אל המלך," אמרו האנשים הנוראים. אחד לקח צור מן הארץ. הצור נפל על ראש יאשיהו ו BLOOD יצא מן ראשו. "עתה אנחנו יכולים לעלות אל הפה בתוך החד ומצאנו אותו שם." "כן, גם אני בא," אמר האיש האחר.

עבר זמן רב והנער היה עוד על הארץ. "THUMP!" הנה

אנכי בזמן אחר. " תבת הזמן שלחה דן לזמן הזה. ויבוא דן
אל המקום אשר בו היה יאשיהו על הארץ. "מי זה על הארץ?
נער, נער. מה יש?" אז ראה דן את ה BLOOD והוא נתן מים
אליו מן תבת מים על הארץ. נתן דן ידו על ראש יאשיהו.
"אין זה נורא מאד. הוא יהיה טוב." אז באה ליאשיהו רוח
חרשה והוא פתח את עיניו. "לא, לא." קרא יאשיהו. "SH הכל
טוב עתה. למה אתה קורא בקול גדול וגם למה נפלת על הארץ?"
"הם עשו את זה אלי." "מי הם?" "האנשים הנוראים עשו את זה
אלי כי הם רוצים להיות הראשונים למצוא אותו." "למצוא מה,
נער?" "תראה." נשא דן את עיניו אל ההר שהיה לפניו. "שם
על פני ההר יש פה גדול. בפה אחד מן אבותינו נתן את ספר

ספר - BOOK

התורה הקדוש במקום ההוא. היה שם שנים רבות. בספר ההוא יש
דברי חכמים, דברי אברהם, יצחק, יעקב, ומשה. אם נמצא את הספר
הזה, נראה את כל זה. גם יש מצוות אלהינו בספר. כל העם
והמלך שלחו שומרים לכל מקומות הארץ אבל הם לא מצאו אותו.
יום אחד בא אלי נביא זקן כימים והוא אמר אלי: נער, אתה אוהב
אלהים ואתה עושה חסד לכל איש. אנכי אומר אליך אשר בו תמצא
את ספר התורה. הנה אנכי במקום ההוא ואז באו האנשים הנוראים.
בואו גם אנחנו נעלה וראינו מה בו במקום תחת ההר." עלו
הנערים אל המקום ולפניהם היה CAVE גדול. "גדול הוא יאשיהו,
"כן, דן. גדול מאד. יש מקומות כאלה בכל הארץ. איש יכול
להיות רחוק רחוק תחת ההר. יכולים אנשים להיות בו ימים
רבים. אנכי לקחתי לחם ונרות." "טוב יאשיהו. עתה נלך בו."
"קח את הנר דן" מאור הנרות ראו הנערים מקום גדול. "גמלים
רבים יכולים לעמוד הזה," קרא יאשיהו. "זה כבית המלך
ב JERUSALEM. היית שם דן?" "עוד לא. אבל אהיה שם
בזמן אחר." "מה זה?" לא אמר דן עוד על תבת הזמן. "שלום,"
קרא דן בקול גדול. "שלום, שלום, שלום," שמעו הנערים. "יאשיהו
שמעו את כל הקולות. יש אנשים רבים במקום." "לא, לא
דן. זה ה ECHO. הדרך הולכת שם, דן. בואו אין לנו זמן
רבי." "יאשיהו תראה. יש אות על הצורים. תראה. הנה אחר מהם.

אות - SIGN

87
הם קראו את אות אחד.

"המקום הזה מקום קדוש
כי ספר התורה תחת הדר
הזה"

"זכרו איה כל האותות אשר נמצא על הדרך אל תחת הדר כי
נדע את הדרך אל הפה." "שמרו את הדרך לראות עוד אותות."
הם הלכו זמן רב, וחוק מן פה ה CAVE "יאשיהו איה אתה?"
"הנה אנכי, דן." "טוב, חשכתי ששמעתי דבר בדרך לפנינו.
נעמוד בין הצורים האלה וראינו מה יש." מן החשך באה חיה
גדולה ונוראה. "ראהו אותה. היא חיה ה CAVE דבר יאשיהו.
אין לה פה או עינים. יצאו מן ראש החיה FEELERS שהלכו על
הדרך לפניה. "אלה עיניה," חשב דן. "מעולם לא ראיתי חיה
כזאת אשר יושבת במקום כזה," חשב יאשיהו. ה FEELERS באו
קרוב מאד אל הנערים אבל עברה החיה אל מקום אחר ולא מצאה
את הנערים אשר ישבו בין הצורים.

"דן, לא נמצא את ספר התורה," אמר יאשיהו אחד יום בתוך
ה CAVE "חושב אנכי שהזמן בא למצוא את הפה של ה CAVE כי
אין לנו עוד נרות או לחם." "כן יאשיהו. הזמן בא לעבור
אל הפה ולקחנו לחם ונרות. בואו מצאו את האותות." "יאשיהו
איה כל האותות שהיו על צורים? אין אנכי יכול לראות אות
אחד. ואם אין אנחנו רואים את האותות, לא נלך בדרך אל פה
ה CAVE "איה האותות דן?" שאל יאשיהו. "הנה החומה, אבל

חומה = WALL

אין אות."

"יאשיהו גם אין אני יודע את הדרך אל הפה." הנערים
לא ידעו אם הם יוצאים או עוד הולכים אל תחת הדר. "אין
לנו עוד לחם דן. אני רואה חומות רבות אבל אין אני רואה
את האותות או את הפה." "כן, ובקרוב נהיה כחשך כי אין עוד
נרות." "SUDDENLY נפל יאשיהו. "HELP! HELP!" "מה? איה
אתה יאשיהו?" ראה דן כי נפל יאשיהו. "הנה אנכי דן. ב HOLE
גדול אשר בחומה. נפלתי אנכי על דבר. אין לי אור לראות

מה הוא. שלחו אור אליי. הלך דן קרוב ואור הנר יצא אל תוך
 ה HOLE "משה קרושו יושב אנכי על איש. הוא אחד מן אלה
 אשר לקחו אותי. איש. איש." אבל הוא לא פתח עיניו. "דן,
 מצאתי עוד דבר במקום הזה. הנה תכה." "באמת יאשיהו. מה
 כה?" שלח יאשיהו את ידיו כתכה וממנה הוא לקח ספר. "דן,
 זה ספר התורה ברוך אלהים מצאתי אותו. בו יש דברי אבותינו
 ומצוות אלהינו. כל העם יקרא את התורה הזאת." "זה מה שאתם
 חושבים," קרא קול מן חשך ה CAVE האיש הנורא הלך אל דן
 וישלח את ידיו עליו. "WHOOOPS!" קרא דן וגם הוא נפל במקום
 תחת החומה אשר בו היו, יאשיהו וספר התורה. "אתם שמעו אלי.
 אם תתנו לי את ספר התורה, אקח אתכם מן המקום הזה." "לא.
 לא." אמר יאשיהו. "לעולם לא נתן את הספר הקדוש אליך. זה
 ספר קדוש מאד ואתה איש נורא מאד." "עשו מה אני שואל שמרו
 את דברי. שמעו אלי. אם לא תתנו אותו אלי, אנכי אשלח את
 הצור הגדול הזה עליכם, ותהיו תחת החומה של צורים. שם האיש

שם - PUT OR PLACED

את ידיו על הצור. "שלום, חכמים. תראו את אבותיכם בזמן
 קרוב מאד." "ראהו דן," קרא יאשיהו והוא שם את ידיו על ראשו.
 בזמן הזה באה החיה הגדולה והנוראה. "EOW!" קרא האיש כאש
 הוא ראה את החיה אשר באה אליו. "אין עינים ופה" שמע החיה
 את קול האיש והיא הלכה אליו אל הקול. "לא. לא." קרא האיש
 ב TERROR הוא שלח את חרכו בראש החיה. "ARRR!" עלתה וירדה
 החיה אבל לא נפלה לארץ. "היא נופלת עלי." נשאה החיה את
 האיש והיא שמה אותו עליה ואז לקחה אותו אל תחת ההר כחשך הגדול.

אחר עברה החיה, יאשיהו ודן עלו והם מצאו עוד נרות
 של האיש על הארץ. בקרוב הם מצאו גם את הדרך אל הפה. כפה
 ה CAVE הם יצאו והם ראו את השמים היפות. "מה יפה השמש."
 "WHEW!" קרא דן והוא שם את ידיו על יאשיהו. "יאשיהו, איה
 ספר התורה?" "לא זכרתי אותו דן." "מה? אין לך ספר התורה?"
 "HA HA!" הנה דן. הנה ספר התורה בידי. אנכי זכרתי אותו."
 "ברוך השם יאשיהו, אנכי אומר שלום אליך ואז אצא מן פזמן
 הזה. אנכי יכול לקרוא את ספר התורה בארצות הברית." "מה

82.
דן? איה אתה? אבל שם דן את ידיו על חבת הזמן ויבחר
בזמן אחר ויצא מן המקום אשר בו יאשיהו והוא מצא את ספר
התורה הקדוש?

#9: ANSWER THE FOLLOWING:

1. מה עשו האנשים אל יאשיהו?

2. מי אמר ליאשיהו על ספר התורה?

3. מה מצאו הנערים על הדרך כחור ה CAVE?

4. מה לקח יאשיהו מן התבה?

5. מה אמר האיש הנורא אל הנערים?

EPISODE #10

A. Negative Command-forms:

You have now learned action Command-forms such as Do! Say! Hear! Notice that a do is added to the verb.

You can also make Command-forms that tell you not to do something, such as Don't do! Don't say! Don't hear! by following a simple rule.

Just as the "action" Command-form comes from the Future-form of the verb, so does the "no action" Command-form also come from the Future-form.

To make a "no-action" command, we place the word "לא" before the Future-form of the verb. "לא" means "don't or no."

Thus:

תאמרת

= You will say

becomes a negative command

אל תאמר

= Don't say - when the "לא" precedes it.

תעשה

= You will do

אל תעשה

= Don't do!

תשמע

= You will hear

אל תשמע

= Don't hear!

* All verbs follow this pattern.

B. "עם" and its endings:

You remember that "עמי" means "from me" and is a combination of "ע" plus the possessive endings.

The word "עם" meaning "with" also takes endings and can be changed to mean "with me," "with you," etc.

Let's straighten out our words and put them together in order.

Directions: Shutter out words and put them in the position in the

sentences (1, 2, 3, etc.) and then

Put the words in order.

עמי

= with him

עִמָּנוּ = with us
 (עִמָּכֶם) עִמָּכֶם = with you (masc.P)
 (עִמָּם) עִמָּם = with them

Notice that a dot is added to the "נ" .

Notice also that there is a "ר" vowel under the "נ" in the plural forms. The plural can also appear without the "ר" vowel under the "נ" as is illustrated.

NEW WORDS:

סָבִיב = AROUND

מָגֵן = SHIELD

שַׁעַר = GATE

עִי = WITH

Note difference between עִי (with) and עִי (if) which is spelled with an "א" .

מַחֲנֶה = CAMP

NAMES:

יְרוּשָׁלַיִם = JERUSALEM

גִּלְיָת = GOLIATH

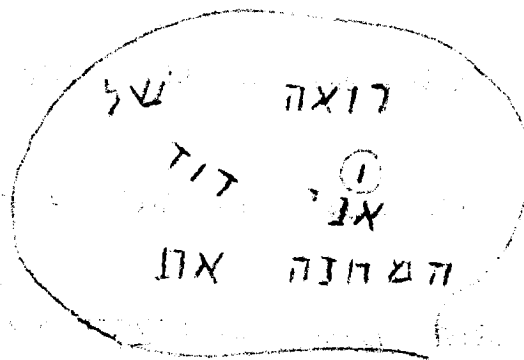
EXERCISE:

A. We were standing on the wall of Jerusalem when stones hit us and knocked us off the wall. We fell to the ground and realized that everything we said was shattered into many parts. See if you can help us to straighten out our words and put them back together in order.

Directions: Number the words according to their position in the sentence (1,2,3, etc.) and then translate the complete sentence.

Number 1 is given.

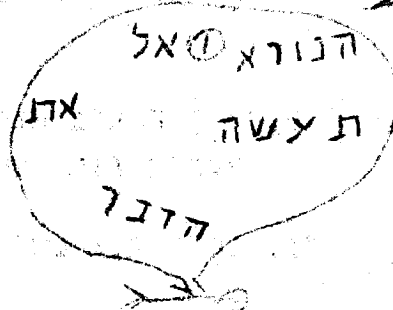
1. Translation:

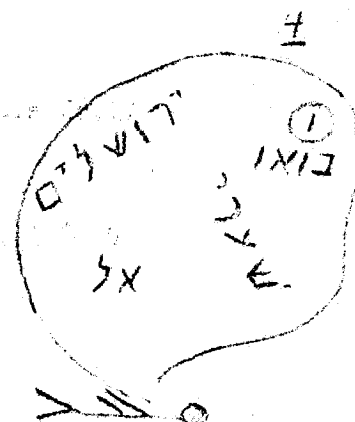
2. Translation:

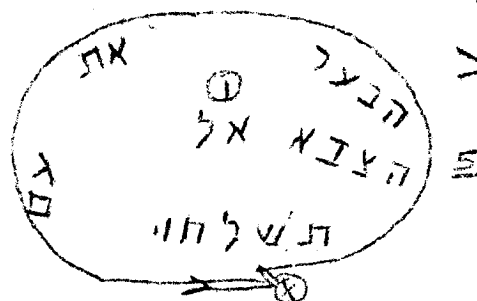
3. Translation:

4. Translation:

5. Translation:

Bible Jewels:

B. Here are some famous thoughts taken from the Bible. Let's see how well you can translate them. Memorize them.

1. לאהוב את יהוה אלהיך ולשמוע לקולו. Deut. 30:20

1.

2. בית יעקוב, לך ואנחנו נלך באור יהוה. Isaiah 2:5

2.

75.
EPISODE #10: OVER THE WALL

בחור הרי יהודה, אור בא מן אש גדול. על הארץ היו
אהלים רבים. היה מחנה גדול. מן המחנה עלו קולות האנשים

CAMP - מחנה

אשר ישבו בכל האהלים. "עו אור הבקר נשכ במחנה הזה. בבקר
נעלה אל העיר," כל האנשים חשבו על דברים. אחרים לא ידעו
אם עוד יראו את הבתים שלהם. "באתי אנכי מן המדבר לבוא אל
המחנה הזה," אמר איש אחד. "כן, וגם אני עברתי את המדבר,"
עוד איש אמר. "ואני באתי מן מקום אשר קרוב ליס." "אנחנו
באנו מן כל מקומות בארץ."

ויצא איש גדול מן אחד האהלים. הוא עמד על ראש ההר.
שם הוא היה תחת השמים כל ילדה היפה ההוא, וישא האיש את עיניו
אל השמים וישלח את ידיו אל השמים. אז הוא פתח את הפה:
"אלהים אשר יושב בשמים ואשר יושב בכל העולם. היה טוב אלינו
ועשה חסד עמנו. ברוך אתה יהוה האל הקדוש." "שלום עליכם
מלך," קרא ראש הצבא כאשר הוא ראה את המלך. "הכל טוב ראש?"
שאל המלך. "כן, אדוני, עתה יש שלום אכל בבקר - מלחמה." "מלך דוד ראה מרחוק את העיר על ראש הר אחר. סביב העיר היתה

AROUND - סביב

חומה גדולה. "ראהו את החומות," אמרו אנשי דוד. "בבקר
הצבא שלנו יעבור על החומה הזאת ולקח את ירושלים." נעלה

JERUSALEM - ירושלים

אל העיר, והלכנו סביב אותו עד שנעבור את החומה. שם נעשה
בית גדול והיה בית אלהים. ירושלים! העיר הראשונה במלכותי,"
אמר מלך דוד. "אכל מלך דוד," שאל עוד איש צבא. "מעולם לא
עבר צבא את חומת ירושלים." "כזמן הזה תראה אנחנו נעלה

על החומה ועברנו אותה. "טוב מלך. אתה מלך דוד ואנחנו אנשיך, ועשינו את מצותיך. אין עוד גבור כמלך דוד בכל העולם." "אין זאת האמת איש צבא," אמר מלך דוד. "אין אני גבור כאלהים כשמים." "אבל מלך," אמר איש צבא, "יש לך מלכות גדולה אשר כחר כה אלהים." "כן, מלך אנכי, אבל גם איש אנכי. גם אנחנו כחרנו באלהים. כבקר נקום ועשינו מלחמה גדולה ונוראה. יש לנו צבא גדול אבל דבים מהם יפלו במלחמה. אלהי חסד, עשהו חסד עמנו." 96.

בקר בא. ראשי הצבא ואנשי הצבא יצאו מן כל אהלי המחנה. "קומו זמן לעלות אל ירושלים. עמדו אנשים ועלו אל ההר," קראו ראשי הצבא. בזמן קטן כל הצבא עמד לפני מלך דוד. "אתם אנשים גבורים," הוא אמר אליהם. "אנחותיכם עברו את הים לבוא אל הארץ הזאת. היום אנחנו נעבוד את חומת ירושלים ועשינו מלחמה. יהוה יתן אות אלינו והוא יעשה נס. הלילה נהיה בירושלים." "כן, כן," קראו כל אנשי הצבא בקול אחד. "עלו לירושלים." בתוך אנשי הצבא גם היה נער אחד. גם הוא היה איש צבא. בין אנשי הצבא עמד דוד. יש לו חרב ומגן. "אנכי

מגן - SHIELD

רציתי לראות את ירושלים העיר הקדושה והנה אני, "תשב דוד. אני בצבא של מלך דוד, מלך על כל ישראל. ראשי הצבא לא ידעו שאני באתי מן זמן אחר. הם חושבים שאני באתי מן ארץ אחרת להיות בצבא דוד." אז נתן דוד מצוה לעלות וכל הצבא הגדול עלה אל ירושלים. עתה הם ראו את העיר טוב מאד. שומרי העיר עמדו על ראש החומה והם חלפו פכים פני החומה. דוד היה הראשון לבוא קרוב אל החומה. "שמעו אותי אתם העומדים על פני החומה," קרא דוד. "פתחו את השער של החומה ועברנו אל העיר בשלום."

שער - GATE

"לא נפתח את שערי החומה. עשו מלחמה, אבל אל-תעברו את החומה," אמרו אנשי העיר אל צבא בני ישראל. שם דוד את ידיו על חרבו ויקרא: "עברו את החומה. פתחו את השערים." צוהים גדולים נפלו מדאש החומה על בני ישראל והיתה מלחמה. אנשים נפלו

בכל מקומות. דן לקח את חרבו ואת המגן והוא עלה קרוב לחומה.
צורים נפלו סביב דן. נפלו אנשים על הארץ, והנה כתוך כל זה
עמד דן, חרב ומגן בידיו. "משה קדוש", קרא דן כאשר נפל צור
גדול קרוב מאד אליו. "אין אנחנו יכולים לעבור את החומה,"
קרא מלך דוד אחר זמן רב. "נלך ואנו נרד עד המחנה," קרא דוד.
אנשים רבים נפלו במלחמה. הצבא של מלך דוד ישבו עוד במחנה.

"לא עברנו את החומה ולא פתחנו את השערים," אמר איש.
צבא אחד אל דוד כאהל. "בבקר נקום עוד ואנו נעלה," אמר דוד.
"שמעו אלי," אמר עוד איש צבא אל דוד. "אם נמצא איש קטן
מאד אנו יכולים לשלוח אותו אל חומת העיר והוא ימצא פה או
מקום בחומה אשר בו נעבור." "טוב מאד," דבר דוד. "אל תעשה כ
את זה," אמר איש צבא אחר. "אנשי העיר ימצאו אותנו." "אל
תאמר את זה איש," אמר דוד, "כי אם האיש קטן הם לא ידעו שהוא
שם."

אז באו כל האנשים הקטנים אל אהל דוד. בכל הלילה הראשון
ראו אנשים קטנים אשר עמדו לפניהם. גם בא דן לפני המלך.
"מה שמך?" שאל דוד. "שמי דן." "אתה קטן מאד. בואו אלי
ואנכי אראה אותך מקרוב. מה זה? אתה נער. למה באת אל הצבא
נערי?" "מלך גדול, אין אתה זוכר שגם היית נער כאשר נפל
גלית על הארץ לפניך?" "כן דן." אתה אומר את האמת. גם

GOLIATH - גלית

אנכי רציתי להיות נער גבור. אבל אין אנכי יכול לשלוח אותך
לירושלים. אל תלך עמנו למלחמה." "מלך אנכי נער וקטן. אני

WITH - עם

WITH US - עמנו

יכול לעבור את החומה. הם לא יראו אותי." "לא, לא דן. אל
תעשה זה. שמעו אל מצותי ושמרו אותה. אל תעלה."

לא רצה דן לשמור את מצות המלך. "אנכי יכול למצוא פה
בחומה," הוא אמר. קם דן ויצא מן אהלו בחשך הלילה. לא שמע

אותו איש אחד. עלה דן עד ירושלים והוא עמד תחת החומה.
עליה עוד עמדו שומרים רבים. "אין אנכי יכול לעלות על ראש
החומה במקום הזה." בחשך הוא הלך סביב סביב עד שהוא בא אל
השער. "טוב הנה שערי העיר." אז נפל דוד על הארץ כי באו
שומרי השער. "מה?" אמר אחד מהם. "שמעתי אנכי דבר שם קרוב
לשער. אם איש צבא דוד שם יהיה טוב לשלוח חרב בראשו." פתחו
השומרים את השער וכלם הלכו אל מקום אשר בו היה דן. שלחו
השומרים את חרבים בתוך הארץ סביב השער. באו אל דן אשר ישב
על הארץ בחשך גדול. "הנה, מצאתי את הדבר אשר שמעתי." "משה
קדוש," חשב דן. כל שומרי השער הלכו אליו. "הנה תראו מה
ששמעתי. היה קול של הרוח בתוך העצים האלה. היה כקול של
איש." אז קם דן והוא הלך בעיר דרך השער. השומרים עמדו סביב
העצים. "אנכי בירושלים. הם לא מצאו אותי." עתה אמצא פה
בחומה." ראה דן בתים ואנשים בהם. גם הוא יכול לראות שומרי
העיר אשר עומדים על ראש החומה. וילך דן סביב העיר אבל לא
מצא פה או דרך לעבור את החומה. אחר זמן רב ידע דן שיכוא
אור הבקר בקרוב ועוד לא מצא דרך. "מה אם יבוא השמש ועוד
אנכי אהיה במקום הזה?"

ישב דן על צור קטן תחת החומה. "WHOOOPS!" צורקים רבים
נפלו מן החומה אל הארץ אשר עליה היה דן. "טוב שהם לא נפלו
עלי או על ראשי. מה זה? עתה יש פה גדול בתוך החומה. ברוך
השם. יצא דן מן העיר והוא בא אל אהל מלך דוד. עוד היה
לילה. "מלך דוד, שמעו אלי." "מה יש שם? מי קורא בקול
גדול?" "מלך, מלך." "דון" אמר המלך כאשר הוא ראה את הנער.
"מלך גדול. אני יצאתי מן המחנה ואני הלכתי אל ירושלים."
"נער, אנכי אמרתי אליך אל תצא. למה לא שמרת את מצותי?"
"אבל מלך, אנכי מצאתי פה גדול בחומת העיר." "כאמת?" שאל
המלך. "ברוך אלהים. אנשי צבא, ראשים, נעלה. קומו! מן
אהליכם. עלו אל ירושלים." בקרוב כל הצבא הלך עד חומת
ירושלים. "כאים, כאים," קראו שומרי העיר. חרבים וצורים
נפלו על צבא דוד, אבל עבר הצבא את החומה דרך הפה וכלם היו
בעיר.

שומרי ירושלים לא עמדו לפני הצבא הגבור של דוד והם
עשו ברית שלום. אמר דוד אליהם, "נעשה ברית שלום, ואנו נשב

עמכם בשלום בעיר הזאת, העיר הקדושה. " כיום הבא, כל האנשים
עמדו לפני דוד. גם דן עמד שם. "אנכי נותן את אות כבוד
אליך דן, כי אתה נער גבור. קחו את האור וזכרו את היום הזה
בכל ימיכם. " נחת לי כבוד גדול מלך דוד. כן, באמת אנכי
אזכר את היום הזה שנים רבות. " אז יצא דן למן העיר הקדושה,
עיר דוד, ירושלים.

#10: ANSWER THE FOLLOWING:

1. **מי עמד על החומה אשר היתה סביב ירושלים?**

2. **מה נפלו על צבא דוד מן ראש החומה?**

3. **מה רצה דוד לעשות?**

4. **מה אמר המלך אל דוד?**

5. **מה ראו שומרי השער בחשך הלילה?**

EPISODE #11

A. Some more Command-forms:

Remember when we learned the Past, Present, and Future-forms we saw that certain verbs were just stubborn and refused to follow the other verbs? Well, these same verbs do not follow the usual pattern in the Command-form. Notice carefully their changes and be able to recognise them anywhere.

Future-form

Command-form

Command-form

(S)

(P)

תתן = You will give

תן = Give(S)! נתן

תלך = You will go

לך = Go(S)! לכו

תרד = You will go

רד = Go down(S)! רדו

down

תדע = You will know

דע = Know(S)! דעו

תצא = You will leave

צא = Leave(S)! צאו

תקח = You will take

קח = Take(S)! קחו

תשב = You will sit

שב = Sit(S)! שבו

תשא = You will carry

שא = Carry(S)! שאו

*Note that in each case the 1st letter of the 3 basic letters are dropped both in the Future-form and in the Command-form.

Exception (Keeps 1st letter in Command-form):

תפל = You will fall

פל = Fall (S)! פלו

B. Unusual To-forms:

Our stubborn verb stragglers also become separated from the usual groups in their "To-form." Note how they differ from the usual To-form such as "לזכור". In the process of becoming To-forms,

these verbs lose letters and add vowels:

Past-form			To-form	
נתן	+	ל →	לתת	= To give
הלך	+	ל →	ללכת	= To go
ירד	+	ל →	לרדת	= To go down
ידע	+	ל →	לדעת	= To know
לקח	+	ל →	לקחת	= To take
ישב	+	ל →	לשבת	= To sit
יצא	+	ל →	לצאת	= To leave
נשא	+	ל →	לשאת	= To carry

*Be able to recognize these unusual forms.

NEW WORDS:

שמח = IS HAPPY

Present-form אני שמח

Past-form הוא שמח

Future-form הוא ישמח

Note the (-) under the second basic letter in the future-form.

לב = HEART

כח = STRENGTH

עמוד = PILLAR

משפחה = FAMILY

NAMES:

שמשון = SAMSON

דלילה = DELILAH

פלישתים = PHILISTINES

Crossword Puzzle:

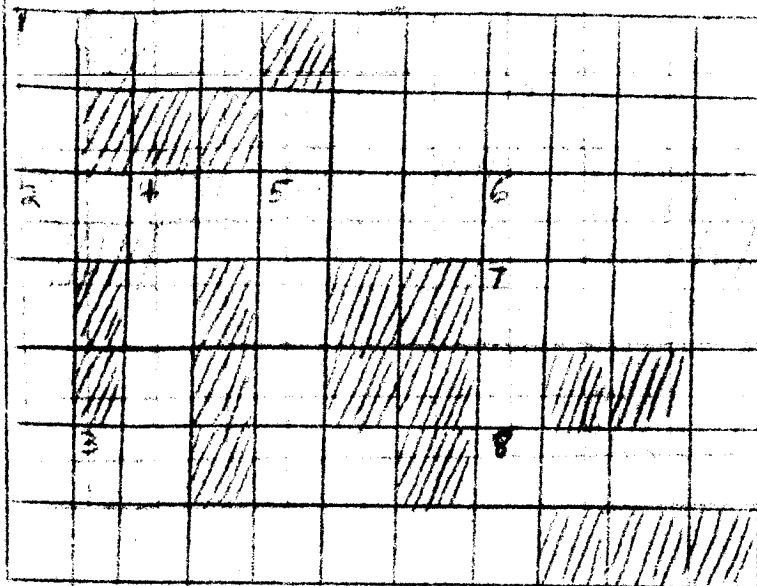
A. Translate the following words correctly and write in the English translation.

Across

1. גום
2. כת
3. כ
7. חכה
8. גן

Down

1. גום
4. גול
5. ענה
6. שמה

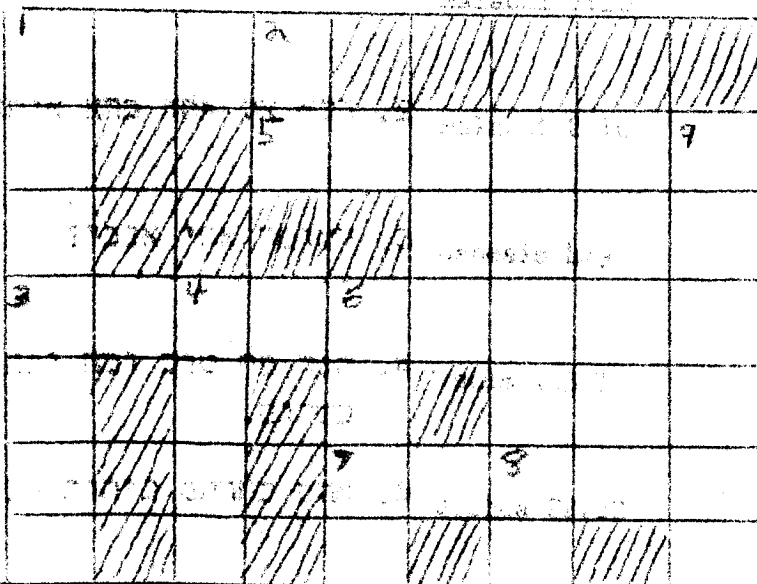

Across

1. ללכת
3. עמוד
5. משפחה
7. רב

Down

1. לפתוח
2. של
4. אורה
6. צבא
8. לא
9. כן

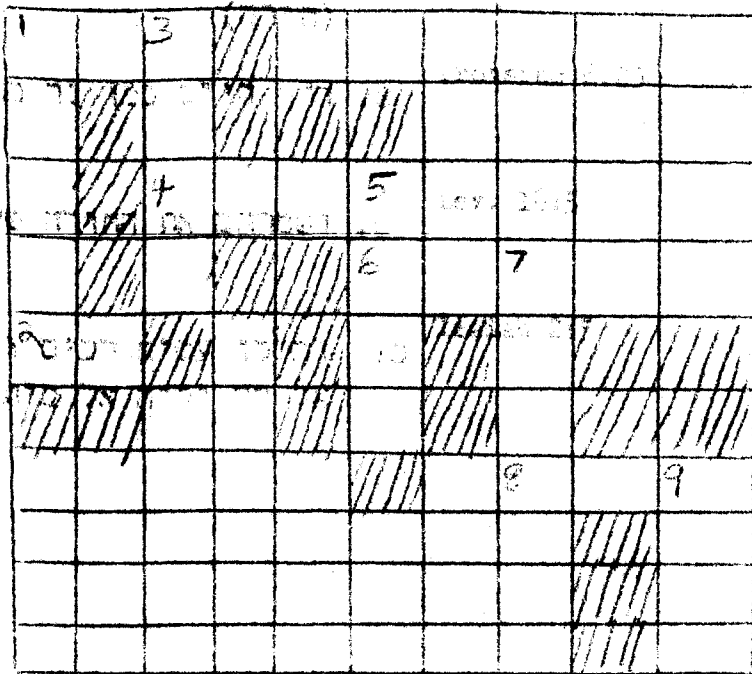

Across

1. שכו
2. עשה
4. דעו
6. שמח
8. שמש

Down

1. עמודו
3. קחו
5. כאשר
7. עבר
9. עתה

Bible Jewels:

Here are some famous thoughts taken from the Bible. Read them and translate them. See if you can memorize them.

1. הלא אב אחד לכולנו? Malachi 2:10
2. הלא אל אחד ברא אותנו? Malachi 2:10
3. השומר אחי אנכי? Genesis 4:9
4. הנה מה טוב ומה יפה שאחים יושבים בשלום. Psalm 133:1
5. אתם בחרתם ביהוה לעבוד אותו. Joshua 22:22
6. המצוה הזאת לא רחוקה היא. Deut. 30:11

706
EPISODE #11: ONE MAN AGAINST AN ARMY

לפני בית גדול בחור עיר הפלישתים עמדו אנשים רבים.

פלישתים = PHILISTINES

"אנחנו רוצים אותו," קרא ה MOB. "תנו אותו אלינו. אנחנו רוצים לקחת אותו." הבית היה בית השומרים. בו אנשי הפלישתים שמו את כל העבדים. שם היו אנשים מן עמים אחרים אשר הם לקחו אחר מלחמות. שומר אחד הלך אל מקום קטן מאד בבית השומרים. "פתחו את השער," הוא קרא אל שומר אחד אשר עמד לפני שער המקום הקטן. "ויאמר השומר לאמור: 'הנה לחם. קחו אותו ודעו כי לא יהיה עוד לחם.' השומר שם את הלחם על הארץ לפני איש אשר ישב שם בחשך. 'הלא שמעת אותי? הנה לחם. אין אתה יכול לקחת אותו?' 'לך ממני,' דבר האיש. 'תן! את הלחם אל חית וצאו מן המקום הזה. אין אני רוצה לקחת לחם או דבר אחר ממכם.' ויקום האיש מן הארץ ויעמד לפני השומר. 'שים את עיניך עלי. ראהו את פני היפים.' שם האיש את ידיו על פניו לאמור: 'אין לי עינים. אתם לקחתם את עיני.' 'כן שמשון. לקחנו את

שמשון = SAMSON

עיניך. לעולם לא תראה. שמעו את קולות עמנו בעיר. הלא אתה רוצה לדבר עמהם? לך אליהם שמשון. אתה איש גבור וגדול. איה ולילה, שמשון? אתה אוהב אותה. איה היא עתה?" "לך

דלילה = DELILAH

ממני. קחו את הלחם. אין אני רוצה לשמוע אותך," דבר שמשון אל השומר. "טוב שמשון, שבו על הארץ. אם אתה רוצה לשבת כחיה, שבו! אבל בבקר ישמח העם לראות אותך בעיר. שמחים מאד

שמח = HAPPY

הם יהיו כי נושאים אותך על תבה גדולה בבית העם. אין אתה

107
שמח שמשון? כלם יעברו אותך לראות את שמשון הגבור, המושיע."
ואז קרא שמשון בקול גדול לאמור: "צאו ממני, בשם השמים!" אחר
יצא השומר, חשב שמשון על הימים האלה אשר עברו. "אהבתי אותה.
למה היא עשתה את זה אלי? למה היא נתנה אותי אל הפלישתים?
לעולם ועד לא אראה את אור השמש היפה. חומה של חשך סביב."
וישם שמשון את ידיו על צור החומה במקום הקטן ההוא וילך
סביב המקום. ויאמר שמשון לאמור: "שמחה ולילה עתה. שמחים
הפלישתים." ואז הוא קרא בקול גדול: "שמעו אותי פלישתים.
אני רוצה לצאת מן המקום הזה. אני רוצה לרדת וללכת ביניכם.
דעו כי אבוא אליכם."

כיון כל האנשים אשר עמדו לפני בית השומרים היו נערה
יפה, ולילה זנער אחד, דן. שמע דן את כל הקולות ואת השם
שמשון. "אני זוכר את השם הזה מן הספר הקדוש. מה נורא
מה הם עשו אליו. והנה אני כימים ההם. אלה הפלישתים. יהיה
טוב וגם אם אני יפול לקחת את שמשון מן המקום הנורא הזה
ולשלוח אותו עמי אל זמן אחר. למה לא? נראה." חשב דן את
כל זה כאשר הוא עמד שם. עוד קרא ה MOB, "אנחנו רוצים
אותו. תנו אותו אלינו." אז פתחו השומרים את שערי בית
השומרים ויעמוד הראש לפני העם.

"שמעו אלי עם. לכו אל כיתיכם. שמשון לא יצא ביום
הזה. כואו עוד בבקר ונתן אותו אליכם. אז תראו את האיש
הגדול הזה. עתה לכו אל תעמדו במקום הזה עתה." תנו אותו
אלינו עתה, קרא העם וילך העם קרוב אל שערי בית השומרים.
ויאמר ראש הפלישתים לאמור: לכו כואו בבקר. אין אני רוצה
לדבר עוד."

SUDDENLY יצא קול מתוך ה CROWD וכיון כל האנשים עלה
הקול הזה, "אל תעשה עוד דבר-אליו. שלחו אותו אל ארצו,
אל המשפחה שלו." "מה? קרא ה MOB. מי אמר את זה כי נשלח

משפחה = FAMILY

את שמשון אל עמו ואל המשפחה שלו? ולילה!" אמר העם SURPRISED
גדול. "הנה תראו את ולילה. היא אוהבת אותו וגם נתנה אותו
אלינו." "מה זה ולילה?" קרא איש אחד. "את עוד אוהבת אותו?"

"קחו את דלילה. שמשון יהיה שמח לראות אותה." הלכו האנשים אל דלילה לקחת אותה.

הם WILL KILL אותה, "חשב דן. ויקח דן את ידי דלילה וילכו מן העם. אחר זמן רב הם באו לגן קטן אשר היה רחוק מן העם וישבו על הארץ תחת עץ. "דלילה, למה נערה יפה עשתה דבר כזה אל שמשון?" שאל דן. "באמת אהבתי אותו אבל הם נתנו לי כסף וזהב לתת אותו אליהם. אין אני רוצה את הכסף ואת הזהב, עתה." ויאמר דן לאמור: "דלילה, שמי דן. בא אני מן ארץ רחוקה מאד. אם אני יכול, אני רוצה לקחת את שמשון מידי הפלישתים." "מה?" שאלה דלילה. "אשמח מאד אם אתה יכול לעשות את זה, אבל יש רבים שלהם ואתה נער אחד." וידבר דן לאמור: "אין דבר דלילה, נקח אותו מהם!" "אשמע אליך דן. מה נעשה?"

עבר זמן והבקר בא. עלה השמש על עיר הפלישתים. באו אנשים מן קרוב ומן רחוק. כלם רצו לראות את שמשון. באו נערים וגם זקנים. מן כל הארץ באו אנשים. ויעלו דן ודלילה לראש בית אחד אשר היה קרוב לשערי בית השומרים. הם ידעו שבעור זמן, יצא שמשון מן בית השומרים.

בבית השומרים, קם שמשון מן מקומו על הארץ. ידע הוא שהיה בקר כי שמע קולות העם לפני בית השומרים. "כלם עומים שם, החיות האלה. הם ישמחו לראות אותי. אלהים, תן לי את הכח לעמוד כאשר גבור לפניהם. תן לי את הכח לדעת מה לעשות."

כח - STRENGTH

"אנתנו רוצים שמשון, קראו האנשים כ-FRENZY גדול. "בא הזמן לצאת עמו, אמר ראש השומרים אל אנשיו. "שימו אותם על חכה גדולה בבית העם. יראו אותו כל העם." שומרים רבים לקחו את שמשון מן בית השומרים אחר הם פתחו את השערים. ויעמוד שמשון באור השמש תחת השמים. הוא עמד כאיש גבור לפני ה-MOB. "אלהי זכורו אותי. תן לי את הכח." עוד PRAYED שמשון.

"עתה דלילה," אמר דן מן ראש בית אחד. "יפל אש על כל העם דלילה." נפל אש גדול על כל העם מן ראש הבית אשר עליו עמדו דלילה ודן. "אש, אש," קראו האנשים. "אש מן השמים נופל עלינו. מים, מים." שימרו מים על כל האש. אנשים הלכו בכל מקום ולא ידעו מה לעשות.

"זה הזמן לרדת דלילה." עמד שמשון ולא היו שומרים קרוב אליו. "שמשון. שמעו אלי. דן מן החכה. נקח אותך מידי הפלישתים. בואו עמנו. אנחנו נצא מן הארץ הזאת." "מה? מי אתם?" שאל שמשון. לקחו דן ודלילה את ידי שמשון בידיהם. "דלילה," קרא שמשון. "אלה ידי דלילה." "כן, שמשון. הנה אנכי." "לא, אין אני רוצה לדעת אותך עוד. לא אלך עם דלילה. הלא את יודעת מה שעשו הפלישתים אלי? פנים יש לי אבל אין עינים." "אנכי יודעת, אבל עוד אוהבת אנכי אותך." "שמשון," קרא דן. "אין לנו זמן. באים השומרים." "אין אנכי רוצה לאהוב דלילה." "אין זה דבר של אמת. אל תאמר את זה שמשון." "אין דבר שמשון ודלילה כי ראו אותנו כל השומרים והעם." הם הלכו מן שערי בית השומרים אבל לפני שהם יצאו היו שומרים סביב סביב. "קחו אותם."

בבית העם עמדו שמשון, דן ודלילה על תכה גדולה בין עמודים. היו אנשים בכל מקום. הם ישבו על ראש הבית וגם

עמוד - PILLAR

הם עמדו על הארץ לפני החכה. שמחו האנשים לראות את BLOOD גבור. סביב בית העם הגדול היו עמודים רבים. שם שמשון את ידיו על עמוד אחד. ראה דן את זה והוא ידע מה יעשה שמשון. "חושב אנכי שהוא זמן לצאת מן הזמן הזה. יכול אנכי לקחת דלילה ושמשון עמי אל זמן אחר. איה תבת הזמן?" לא ידע דן שהיא נפלה אל הארץ והיתה תחת החכה אשר עליו עמדו כלם. "שמשון, אנכי WILL DIE עמך," אמרה דלילה. "אנכי אוהבת אותך." "דלילה," אמר שמשון, "אנחנו נפל במקום הזה אבל גם יפלו פלישתים רבים עמנו." "אני רוצה להיות עמך שמשון. אלך איה אתה תלך. אני נותנת אליך את הלב שלי." "אני אוהב

לב - HEART

170
אותך ולילה עם כל הלב שלי. " שמה ולילה את ידיה כידי שמשון
ויעמדו שם לפני עמודי בית עם הפלישתים, בין עמודים גדולים
מאד. ויאמר שמשון אל הנער לאמור: "אין אני יודע מי אתה
או מן איה אתה באת אבל ברוך אתה כי עמדת עמי. "

אז באה רוח אל הלב של שמשון. "יש לי כח גדול עתה."
הוא לקח את העמודים כידי ויהא שם את כחו עליהם. "הם
נופלים, " קראה ולילה. "על כל העם נופלים העמודים." "שלום
לילה." "שלום שמשון." "משה קדוש" קרא דו ב TERROR
גדול. "איה תבית הזמן?"

#11: ANSWER THE FOLLOWING:

1. מה עשו הפלישתים אל שמשון?

2. למה כל האנשים עמדו קרוב לכית השומרים?

3. מה רצה דן לעשות?

4. מה אמרה דלילה אל כל האנשים?

5. מה שאל שמשון את אלהים לעשות?

EPISODE #12

Construction of New Words from Familiar Ones:

A. In Hebrew many new words can be constructed from the 3 basic or skeleton letters. Meanings can be changed by merely adding a letter or a vowel. Verbs can be made nouns and nouns can be made verbs.

You recall that the word "מִשְׁמָר" can mean both "a guard" (Noun) and "is guarding" (Verb). Also the word "דִּבֶּר" (he spoke) is changed to "word (or thing)" in the form "דָּבָר".

Below are some familiar words that change from noun to verb. Here are examples of how new words can be formed from the 3 basic letters:

	<u>New Word</u>		<u>Old Word</u>
Past-form: He ruled	מָלַךְ	King	מֶלֶךְ
Future-form:	יִמְלֹךְ		
To-form:	לִמְלוֹךְ		
Command-form:	מִלֵּךְ		
Past-form: He worked	עָבַד	Servant	עֶבֶד
Future-form:	יַעֲבֹד	(slave)	
To-form:	לְעֹבֵד		
Command-form:	עֲבֹד		
Past-form: He told	סָפַר	Book	סֵפֶר
Future-form:	יִסְפֹּר		
Past-form: He sanctified	קִדְּשׁ	Holy	קֹדֶשׁ
Future-form:	יִקְדֹּשׁ		
Past-form: He blessed	בָּרַךְ	Blessed	בָּרוּךְ
Future-form:	יִבָּרֵךְ		

These and thousands of other branches grow out of the trunk of the 3 basic letters.

*Note that this verb is like " דבר ", but has an " ו " under 1st letter and " י " under last basic letter in Future-form.

	<u>New Word</u>		<u>Old Word</u>
Past-form: He commanded	צוה	Commandment	מצוה
Future-form:	יצוה		

* Note the To-form and Command-form of these new verbs will be given in a later episode.

B. New words can also be made from other words by adding letters or vowels to the 3 basic letters. Below are some new words that are constructed from familiar words.

	<u>New Word</u>		<u>Old Word</u>
Story	ספור	Book	ספר
Number	מספר		
Blessing	ברכה	Blessed	ברוך
Holiness	קדוש	Holy	קדוש
Wisdom	חכמה	Wise	חכם
Work (noun)	עבודת	Servant	עבד
Happiness	שמחה	Was Happy	שמח
Question	שאלה	(He) Asked	שאל
Love	אהבה	Liked, Loved	אהב
Deed, Action	מעשה	(He) Did	עשה
Thought (noun)	חשבה	(He) Thought	חשב
Food	אוכל	(He) Ate	אכל

We can illustrate this process of constructing many words from the 3 basic letters of any Hebrew word by picturing a tree with its trunk and branches. Many branches grow out of the trunk of the tree.

Happiness	שמחה	ה	+	שמח
Blessing	ברכה	ה	+	ברוך
Love	אהבה	ה	+	אהב
Wisdom	חכמה	ה	+	חכם
Question	שאלה	ה	+	שאל

If you want to say "Please hear" this what you do:

Add "N" to the Command-form to form the Polite-Command.

EXERCISE:

Answer by circling either "כן" or "לא" depending which one you consider correct.

1. יהודה אהב את יוסף עם אהבה רבה. כן לא
2. בלק שאל נביא לכפר את עם ישראל. כן לא
3. מלך דור צוה את דן לעבד את חומת ירושלים. כן לא
4. דן ספר אל אנשי יהושע שהוא בא מן בני ישראל. כן לא
5. דן בחר במספר אשר שלח אותו אל ארצות הכרית. כן לא
6. מלך בלק על מלכות מראב. כן לא
7. עבד דן על יחשד נורא כי הוא רצה לעבוד בה. כן לא
8. שומרי הפלישתים שמדו את דן ויהושע. כן לא
9. צוה אברהם את כל העם לקרש את הדבר של עץ. כן לא
10. שאל יהושע את דן שאלות רבות. כן לא

8'4 א 6'4 א 0'1 א

1208507

1'1 א 2'1 א 9'4 א 1'1 א 4'4 א 2'4 א 1'1 א

NEW WORDS:

לכפר את (to atone for)

אח - BROTHER

NAMES:

יוסף - JOSEPH

יהודה - JUDAH

פרעה - PHARAOH

NEW WORDS FROM OLD ONES:

ספור - STORY

ספר - HE TOLD (Past-form)

Future-form: הוא יספר

- שאלה - QUESTION
- חכמה - WISDOM
- אהבה - LOVE
- ברכה - BLESSING
- שמחה - HAPPINESS, JOY
- עבודה - WORK
- מלך - RULED (As a King)
- צוה - COMMANDED
- כרך - BLESSED
- קדש - (HE) MADE HOLY, SANCTIFIED
- מספר - NUMBER
- מעשה - DEED, ACTION
- מחשבה - THOUGHT
- אוכל - FOOD

EXPRESSIONS:

- חכם לב - WISE ONE (Wise of heart)
- שמעו-נא - PLEASE HEAR
- תשימו על הלב - PAY ATTENTION (Place[it] on the heart)

B. Bible Jewels:

Here are some famous thoughts taken from the Bible. Read them, translate them, and then memorize them.

1. לא יהיו לכם אלהים אחרים. Exodus 20:3

2. עשיתי את הבית הזה. I Kings 8:27

3. יהוה הוא אלהים ואין עוד. Exodus 4:35

Exodus 20:8 4. זכורו את יום השבת לקדש אותו.

Deut. 12:12 וְשִׁמְחָתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם

Genesis 13:14. שאל ענייך וראה אם כל הארץ אשר, אמה רואה,

הנהגתו של מנכ"ל המוסד, **אנדרס אלנר**, שני קצת יותר מרבע דולר.

Genesis 1:1 אֵלֹהִים בָּרָא הַשָּׁמַיְם וְהָאָרֶץ

התאריך: 11.07.2017, 11:07:11, שם: 11.07.2017, 11:07:11

התשובה על השאלה אינה חד משמעית. "בדרך כלל" – כן.

ה'תש"ל 13 General: 16 וי' אלהים מתוהאמר כי טוב.

13. DATE OF BIRTH _____

Genesis 1:5 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹרֶךְ יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ לַיְלָה.

10021 0107 78 038 1012 714 575 0172 10771 011 21020

[illegible][illegible]

מס' תיק: 709

Journal of Management Inquiry 20(6) 798-814
© The Author(s) 2011
Reprints and permissions:
<http://www.sagepub.com/journalsPermissions.nav>

[illegible][illegible][illegible][illegible]

התאריך: 11.01.2017

^a $^{\circ}\text{C}$: 50/100/150/200/250/300/350/400/450/500/550/600/650/700/750/800/850/900/950/1000/1050/1100/1150/1200/1250/1300/1350/1400/1450/1500/1550/1600/1650/1700/1750/1800/1850/1900/1950/2000/2050/2100/2150/2200/2250/2300/2350/2400/2450/2500/2550/2600/2650/2700/2750/2800/2850/2900/2950/3000/3050/3100/3150/3200/3250/3300/3350/3400/3450/3500/3550/3600/3650/3700/3750/3800/3850/3900/3950/4000/4050/4100/4150/4200/4250/4300/4350/4400/4450/4500/4550/4600/4650/4700/4750/4800/4850/4900/4950/5000/5050/5100/5150/5200/5250/5300/5350/5400/5450/5500/5550/5600/5650/5700/5750/5800/5850/5900/5950/6000/6050/6100/6150/6200/6250/6300/6350/6400/6450/6500/6550/6600/6650/6700/6750/6800/6850/6900/6950/7000/7050/7100/7150/7200/7250/7300/7350/7400/7450/7500/7550/7600/7650/7700/7750/7800/7850/7900/7950/8000/8050/8100/8150/8200/8250/8300/8350/8400/8450/8500/8550/8600/8650/8700/8750/8800/8850/8900/8950/9000/9050/9100/9150/9200/9250/9300/9350/9400/9450/9500/9550/9600/9650/9700/9750/9800/9850/9900/9950/10000/10050/10100/10150/10200/10250/10300/10350/10400/10450/10500/10550/10600/10650/10700/10750/10800/10850/10900/10950/11000/11050/11100/11150/11200/11250/11300/11350/11400/11450/11500/11550/11600/11650/11700/11750/11800/11850/11900/11950/12000/12050/12100/12150/12200/12250/12300/12350/12400/12450/12500/12550/12600/12650/12700/12750/12800/12850/12900/12950/13000/13050/13100/13150/13200/13250/13300/13350/13400/13450/13500/13550/13600/13650/13700/13750/13800/13850/13900/13950/14000/14050/14100/14150/14200/14250/14300/14350/14400/14450/14500/14550/14600/14650/14700/14750/14800/14850/14900/14950/15000/15050/15100/15150/15200/15250/15300/15350/15400/15450/15500/15550/15600/15650/15700/15750/15800/15850/15900/15950/16000/16050/16100/16150/16200/16250/16300/16350/16400/16450/16500/16550/16600/16650/16700/16750/16800/16850/16900/16950/17000/17050/17100/17150/17200/17250/17300/17350/17400/17450/17500/17550/17600/17650/17700/17750/17800/17850/17900/17950/18000/18050/18100/18150/18200/18250/18300/18350/18400/18450/18500/18550/18600/18650/18700/18750/18800/18850/18900/18950/19000/19050/19100/19150/19200/19250/19300/19350/19400/19450/19500/19550/19600/19650/19700/19750/19800/19850/19900/19950/20000/20050/20100/20150/20200/20250/20300/20350/20400/20450/20500/20550/20600/20650/20700/20750/20800/20850/20900/20950/21000/21050/21100/21150/21200/21250/21300/21350/21400/21450/21500/21550/21600/21650/21700/21750/21800/21850/21900/21950/22000/22050/22100/22150/22200/22250/22300/22350/22400/22450/22500/22550/22600/22650/22700/22750/22800/22850/22900/22950/23000/23050/23100/23150/23200/23250/23300/23350/23400/23450/23500/23550/23600/23650/23700/23750/23800/23850/23900/23950/24000/24050/24100/24150/24200/24250/24300/24350/24400/24450/24500/24550/24600/24650/24700/24750/24800/24850/24900/24950/25000/25050/25100/25150/25200/25250/25300/25350/25400/25450/25500/25550/25600/25650/25700/25750/25800/25850/25900/25950/26000/26050/26100/26150/26200/26250/26300/26350/26400/26450/26500/26550/26600/26650/26700/26750/26800/26850/26900/26950/27000/27050/27100/27150/27200/27250/27300/27350/27400/27450/27500/27550/27600/27650/27700/27750/27800/27850/27900/27950/28000/28050/28100/28150/28200/28250/28300/28350/28400/28450/28500/28550/28600/28650/28700/28750/28800/28850/28900/28950/29000/29050/29100/29150/29200/29250/29300/29350/29400/29450/29500/29550/29600/29650/29700/29750/29800/29850/29900/29950/30000/30050/30100/30150/30200/30250/30300/30350/30400/30450/30500/30550/30600/30650/30700/30750/30800/30850/30900/30950/31000/31050/31100/31150/31200/31250/31300/31350/31400/31450/31500/31550/31600/31650/31700/31750/31800/31850/31900/31950/32000/32050/32100/32150/32200/32250/32300/32350/32400/32450/32500/32550/32600/32650/32700/32750/32800/32850/32900/32950/33000/33050/33100/33150/33200/33250/33300/33350/33400/33450/33500/33550/33600/33650/33700/33750/33800/33850/33900/33950/34000/34050/34100/34150/34200/34250/34300/34350/34400/34450/34500/34550/34600/34650/34700/34750/34800/34850/34900/34950/35000/35050/35100/35150/35200/35250/35300/35350/35400/35450/35500/35550/35600/35650/35700/35750/3580

EPISODE #12: THE STRANGE WISH OF A BROTHER

קולות נוראים בכל העיר. נפלו העמודים בבית העם על הפלישתים. נפלה התבה אשר עליו היו דלילה, שמשון ודן אל הארץ. "נופל עלינו כל העולם," קראו האנשים ב TERROR גדול. תחת התבה ישב דן. "עמוד גדול נופל על התבה," קרא דן. אז נפל העמוד, אבל לא נפל על דן כי הוא היה תחת התבה. "דלילה, שמשון. איה אתם?" קרא דן את השמות עוד זמן. כאשר נשא דן את עיניו למצוא דלילה ושמשון, הוא ראה דבר על הארץ קרוב אל המקום אשר עליו נפל העמוד. "ברוך השם! חושב אני שזה היא." שם דן את ידיו על הדבר והוא ידע שהוא מצא אותו. "הנה תבת הזמן שלי. מצאתי אותו. דלילה, שמשון, אנחנו יכולים לצאת מן הארץ הזאת. איה אתם?" אז היה שראה דן ידים תחת העמוד אשר נפל. "אל קדוש. אלה ידיהם. נפל העמוד הגדול הזה עליהם. ברוך הוא אשר נותן איש אל העולם וברוך הוא אשר לוקח איש מן העולם. אין אנכי רוצה להיות במקום הזה עוד." ויבחר דן עוד NUMBER כתבת הזמן וילך אל זמן אחר רחוק רחוק מן הפלישתים.

"אנחנו נקח אותו ואז נשלח אותו אל ארץ אחרת," אמר אחד של GROUP של נערים אשר ישבו סביב האש במחנה. ויאמר עוד אחד לאמור: "כן. הוא חושב שהוא חכם-לב. הוא רוצה למלוך

חכם-לב - WISE ONE

עלינו ולהיות מלך עלינו. נעבוד כעבדים שלו," הוא אמר. "יהיה טוב אם הארץ פותחת את פיה ואוכלת אותו." "יהודה,"

יהודה - JUDAH

שאל עוד נער שאלה אל יהודה. "מה אנחנו נעשה אליו?"

שאלה - QUESTION

"שמעו-נא נערים. אמת כי הוא אח שלנו." "כן," אמרו הנערים.

שמעו-נא = PLEASE HEAR

אח = BROTHER

וידבר יהודה עוד. "אכל גם אמת כי יש ברית בינו וכין אב." "כן, באמת כן," אמרו האחים. "אב כרך אותו עם ברכה וכבוד.

ברך = BLESSED

ברכה = BLESSING

הוא אהב אותו באהבה רבה." "כן, יהודה. אהב אומר את האמת." "עזה אחים, שמעו-נא אלי ואמרתי אליכם מה נעשה. תשימו על הלב

תשימו על הלב = PAY ATTENTION

מה שאני אומר.

"מה זה?" חשב דן. וירא אש מרחוק. "טוב שמצאתי את חבת הזמן אבל עוד לא בחרתי במספה אשר ישלח אותי אל ביתי בארצות הברית." עתה ראה דן מן אור האש את כל הנערים אשר ישבו סביב האש. "מי הם?" חשב דן. "אני אדבר אליהם." אבל לפני שהוא הלך אליהם, הוא שמע את דברי יהודה ויעמוד שם אחר צור, וישמע את כל מה שהם אמרו.

"האת שלנו יעבוד כעבד לפרעה," "מה זאת אומרת יהודה?" "תשימו על הלב ואני אספר לכם מה נעשה. אתם יודעים שאנשים רבים עובדים על הדרך הזאת אל EGYPT." "כן, כן," אמרו כל האחים. "אנחנו נתן את יוסף אליהם וכלנו נהיה שמחים

יוסף = JOSEPH

מאד כי הוא יצא ממנו ומן הארץ הזאת. לעולם לא נראה אותו

עוד. "שמחה גדולה כאשר יוסף יהיה רחוק רחוק", אמרו כלם.

HAPPINESS OR JOY = שמחה

וישמע דן את כל זה מאחז הצור. "משה קרושו אני כימי יוסף וכל אלה אחים שלו." ויקם דן לראות ולשמוע עוד אבל כאשר הוא קם לעמוד הוא נפל עד הארץ.

"מי שם?" קרא יהודה. "לכנו אחים," צוה יהודה. "ראו

COMMANDED = צוה

מי שם." "אל-תעשה דבר אלי. אני בא בשלום." דבר הקול מתוך החשך. "מי פותח פיו שם בחשך? צאו משם ונראה אותך." "טוב, הנה אני." ויצא דן מן החשך וילך עד המחנה. "מי אתה?" אמרו לנו את האמת. מה הסיפור שלך? "סיפור? אין אני רוצה לספר להם על תבת הזמן, "חשב דן. "אני, אני הלכתי כמדבר ואין אני יודע איה אני. איה זה?" "המקום הזה ארץ ישראל. ואנחנו מן משפחת יעקב. אנחנו אחים. כלנו בני יעקב." ועוד אמר דן לאמור: "אני שמעתי כי אתם רוצים לשלוח את יוסף אל ארץ אחרת להיות עבד לפרעה. אם אתם תעשו את הדבר הנורא הזה אל-תחשכו שלא תראו אותו עוד. הוא יהיה גדול כמלך ביום אחד והוא ימלך עליכם. כאשר שהוא אמר אליכם, הפרעה יקדש אותו בעיני כל העם.

HE SHALL MAKE HOLY or יקדש
HE SHALL SANCTIFY

ועתה שמעו-נא. אל תעשו דבר נורא בעיני אלהים. בשנים הבאות תאהבו אותו באהבה רבה. "מה?" אמר יהודה. "אתה ספרת סיפור יפה אלינו אבל אין זה סיפור של אמת. באמת אין זה אמת. אין אנחנו רוצים לראות את יוסף עוד." "יהודה," אמר עוד אח. "אני חושב שהנער הזה בא מן יוסף." ויאמר יהודה: "אל-תפתח פיר עוד. אתה רוצה לקדש את יוסף כמלך. שמר-נא, אל-תפתח את פיר עוד. אל-תהיה חכם-לב כיוסף." "אבל אחי יוסף, יהיה טוב אם אתם תעשו ברית שלום ביניכם ובין יוסף."

אז בא יוסף מן העיר למצוא את האחים. "יהודה? אחים?

121
איה אתם? הנה אני באתי עם אוכל. " וירא דן אותו ויקרא בקול
גדול: "יוסף לך הן רוצים לקחת אותך. " "קחו אותם, " צוה
יהודה, והאחים נפלו על דן ועל יוסף. דן FOUGHT אותם
במלחמה קטנה. לא היה לדן כח לעמוד כי הם היו רבים.. SUDDENLY
אח אחד ראה כי הארץ ירדה ועלתה. "אלהים פותח את הארץ לאכול
אותנו, " הוא קרא ב TERROR. כלם ראו אז כי פתחה הארץ את
פיה.

דן היה על הארץ כאשר בא הדבר. הארץ נפלה מתחת אותו
ופה גדול היה שם. "משה קדוש! אני נופל בפני הזה. אני נופל
אל תחת הארץ. אלהים בשמים!"

#12: ANSWER THE FOLLOWING:

1. מי היה חכם לב?

2. מה רצו האחים לעשות אל יוסף?

3. למה האחים לא אהבו את יוסף?

4. מן איה חשבו האחים שכא דן?

5. מה אמר דן אל כל האחים?

EPISODE #13:

different. The difference is that a " " letter and vowel is added

A. A New Family of Verbs:

as in front of the verb.

Now the verb " **לָבַד** " has some company, for in the last les-

son we have:

son you learned 4 other verbs which resemble " **לָבַד** " in the Past,

Present, Future, To, and Command-forms. We can call them a family, each one being related to the other.

1. " **לָבַד** " . welcome your family. They are:

הוּא קִדַּשׁ

Bless, Blessing
= He sanctified

הוּא סִפֵּר

Commands, is Commanding
= He told

הוּא בִּרַךְ

Tells, is Telling
= He blessed

הוּא צִוָּה

Bless, Blessing
= He commanded

2. If you want to express something as being greater than something else,

you would use " **גָּדוֹל** " or big (great) with " **לָבַד** ".

True, they do not always take identical form, but do resemble

each other. Notice the differences in the 3rd person Past-form above.

Instead of " **לָבַד** " has an " **וּ** " under the 1st letter. " **לָבַד** "

This is how you would do it:

has an " **וּ** " instead of " **וּ** " under the 2nd letter.

2. They also resemble " **לָבַד** " in the Future-form.

or "David is greater than he is"

הוּא יִרְכֶּה

הוּא יִקְדֹּשׁ

הוּא יִסְפֵּר

הוּא יִבְרַךְ

הוּא יִצְוֶה

" **לָבַד** " means living thing, or animal or David.

" **לָבַד** " means life or living and is related to

" **לָבַד** " a good life-we can also make the verb "lives" from

Notice the differences. All have " **וּ** " vowel under the Future-form

letters. " **לָבַד** " has an " **וּ** " instead of an " **וּ** " under the 1st

Singular: he is living.

basic letter, and " **לָבַד** " has an " **וּ** " instead of an " **וּ** " under

Plural: They are living.

the 2nd basic letter.

To-live: To live

3. What you will learn now is the Present-form of this family of

verbs. The endings are the same as for any verb but the beginnings are

known, or he gives to a place.

different. The difference is that a "א" letter and vowel is added on in front of the verb.

Thus we have:

Present-form		Past-form
מְדַבֵּר, הֵם מְדַבְּרִים	Speaks, is Speaking	דִּבֶּר
מְסַפֵּר, הֵם מְסַפְּרִים	Tells, is Telling	סָפַר
מְבָרֵךְ, הֵם מְבָרְכִים	Bless, Blessing	בָּרַךְ
מְצַוֶּה, הֵם מְצַוִּים	Commands, is Commanding	צִוָּה

Be able to recognise these whenever they appear.

B. If you want to express something as being greater than something else, you would use "גָּדוֹל" or big (great) with "מִן".

Thus if you want to say:

"David is greater than the king."

This is how you would do it:

דָּוִד גָּדוֹל מִן הַמֶּלֶךְ.

or "David is greater than he is."

דָּוִד גָּדוֹל מִמֶּנּוּ.

G. "חַי" means Living thing, or Animal or Beast.

"חַיִּים" means Life or living and is related to חַיָּה.

"חַיִּים טוֹבִים" = Good life-we can also make the verb "lives" from

"חַיִּים".

Singular: He is living

Plural: They are living

To-form: To live

הוּא חַי

הֵם חַיִּים

לְחַיֵּת

Note: Don't confuse this with "יָשָׁב" which means he dwells in a town, or he sits in a place.

Some Popular Expressions using "חיים"

To life!

לחיים

(A blessing, wishing one health and life)

Eternal life.

חיי עולם

(The lives of forever)

My life.

חיי

Your life (S)

חייר

EXERCISE:

Choose one of the Three English translations given in each of the below sentences.

(was speaking)
(is speaking)
(will be speaking)

1. האיש מוכר אל הנערה היפה.

(will make holy)
(made holy)
(are making holy)

2. הם קדשו את היי.

(are telling)
(were telling)
(will be telling)

3. כל הנערים מספרים את הספור.

(will bless)
(has blessed)
(is blessing)

4. יהוה יברך את עמו כשלו.

(commanded)
(commands)
(commanded)

5. צוה דוד את כל הצבא.

(spoke)
(will speak)
(speaking)

6. אהנו נדבר אל אנשי החכה בכפר.

7. הנביאים מברכים אנשים טובים ואנשים עושים מעשים טובים.

(are blessing)
(have blessed)
(will bless)

(עושים)

8. הנביאים מברכים אנשים טובים ואנשים עושים מעשים טובים.

NEW WORDS:

רחמים = MERCY

שדה = FIELD

רץ = RUN, RAN (Verb like קם)

Present-form: אני רץ

(רץ יצא)

Past-form: הוא רץ

Future-form: הוא ירוץ

Command-form: רוץ

To-form: לרוץ

(מה)

עברי = HEBREW

(עבר)

חיים = LIFE, LIVES

חיים (עבר)

(חיים)

10. Noun also used as a verb.

NAMES:

חנה = HANNAH

גיהנום = GEHINNOM

EXERCISE:

Choose the right word in the parenthesis; and circle it (According to story).

(הלכה)

1. חנה (רצה) מן הבית אל השדה.

(עלתה)

(חיים)

2. קרא העבד (שלום) אל ראשי העבדים?

(רחמים)

(עברים)

3. העברים בספור הזה היו (בני מואב).

(פלישתים)

(גרול ממנו)

4. אמר המלך כי דוד (קסן ממנו).

(גרול כמהו)

(עם)

5. יהודה היה (את) של יוסף.

(נער)

(ארץ ישראל)

6. הבית של דן היה כ (ארצות הברית).

(מואב)

(כח)

7. היה לשמשון (לכ) גדול.

(פה)

(רצו)

8. העבדים (עכרו) כשרות.

(דכרו)

(חבת הזמן)

9. מצא יאשיהו (ספר תורה) במקום חתחמה.

(מספרים)

(עמד)

10. דוד (מלך) על כל בני ישראל.

(ישב)

EPISODE #13: AN ESCAPE IN THE NIGHT

כאשר בא ה EARTHQUAKE , גם הוא עבר והכל היה טוב והיה שלום. הארץ לא עלתה וירדה. דן קם מן הפה כארץ. הוא ראה את יוסף ואת האחים מרחוק. "אני הוצה לצאת מן הזמן הזה ולהיות בבית. אני יודע מה יעשו אחי יוסף ומה יעשה יוסף. הכל יהיה טוב. הוא ימלך על עם גדול ואני יכול לבחור במספר אחד ולצאת."

"שימו את הצור במקום הזה עבדים." קרא האיש הגדול אשר היה ראש העבדים. וישאו העבדים צור גדול. "כאשר אני מדבר, שמעו אלי עבדים." הוא קרא עוד. "לכו לכו" אז נפל איש זקן על הדרך. "רחמים, רחמים, אני יכול לעבוד עוד."

רחמים - MERCY

אני מדבר אליך בשם יהוה שבשמים, תנו לי מים. "איה יהוה זה זקן? רחמים אתה רוצה, אתן לך רחמים אם לא תקום ועבדת עוד. נשלח אותך אל גיהנום." "לאו לאו אל-תשלח אותי לשם"

גיהנום - GEHINNOM

אדוני. אל-תשים אותי בגיהנום. ויקום הזקן מן הארץ אבל הוא לא היה יכול לעמוד. "קתנו אותו," צוה האדון. "רחמים בשם השמים. תנו לי רחמים וחסד," קרא הזקן. ראו העבדים את הכל. "חיות אלה," אמר עבד אחד. "מה? גם אתה מדבר חכמה? אני שמעתי את זה," אמר הראש. "אין אתה יודע לתת כבוד אל אדוניך?" אז אדון העבדים WHIPPED את העבד וגם הוא נפל על הארץ. "אני מדבר אליכם. עבדו אני מצוה אתכם לעבוד." וכל העבדים עבדו עבודה רכה. הם נשאו צורים רבים וגדולים מן מקום אחד אל מקום אחר. הם עשו חומות גדולות ועמודים ובתים גדולים מן הצורים האלה. לעולם ועד יזכר העם הזה את השנים האלה כאשר בני ישראל

היו עבדים לפרעה, אבל האנשים אשר בשנים הבאות יתנו את מצוות התורה אל כל העולם, אנשי חכם-לכ יזכרו ויבדו רחמים וחסד לכל עמי העולם. העם הזה יהיה עם קדוש. אבל עתה בני ישראל עבדו בשדות EGYPT. ויאמר פרעה לאמור: "הנה עם בני יעקב

שדה = FIELD שדות = FIELDS

רב וגדול ממנו. נעשה חכמה עמהם. אז שלח הפרעה אותות לכל מקום כמלכות ושומרים שמו את האותות על חומות ככל מקום.

"בני ישראל יהיו עבדים. הם יעבדו עבודה רבה לפרעה. הם יהיו עבדים כל ימיהם. הם יעבדו בשדות הארץ."

כאן זקני העם לשאול את משה, ראש העם, מה לעשות. הם עמדו סביב משה. "אין דבר אחר לעשות עתה. אם אנחנו מברכים את אלהים ומקדשים שמו, הוא ישלח נסים אלינו ולקח אותנו מן שדות EGYPT, כימים הבאים. אנחנו נעבוד כעבדים עד יבוא היום ההוא."

נערה ישבה באהל עם אביה ועם המשפחה. "אב, היא פתחה פיה. "כן חנה?" "אין אני אוהבת לעבוד ב EGYPT. אין אני

חנה = HANNAH

שמחה שאנחנו עבדים. "כן חנה, אמר אביה. "את מברכת את האמת. "אבי אני רוצה לצאת וללכת אל ארץ אבותינו. "SH!" חנה. "אין טוב לאמר את זה כי אדוני העבדים ישמעו אותך."

בלילה ההוא קמה חנה. היא יצאה מן האהל. "אצא מן המקום הנורא הזה והלכתי לארץ אבותינו. היא לקחה אוכל ומים ואז יצאה אל השדות לעבוד אל ארץ ישראל. לא שמעה אותה המשפחה. כאשר היא עברה את שדה אחר, SUDDENLY קרא קול: "מי הולך שם?"

"ראן אותי ה- EGYPTIANS מה נורא." נפלו מן ידיה חבת האוכל והמים והיא רצה מן הקול. "WAIT!" למה את רצה ממני?"

RUN OR RAN - רץ

קרא הקול כאשר רצה חנה ממנו. "הם ישלחו אותי אל גיהנום, חשכה חנה ב TERROR גדול. אלהים בשמים! הוא רץ אחרי, הוא קרוב מאד עתה." אז נפלה חנה על צור כשדה והיא היתה על הארץ. "טוב, אני שמח שאת שומעת אותי," אמר דן אל חנה. "אל-תשלח אותי אל גיהנום," קראה חנה. "מה זה נערה. לא אשלח אותך למקום הזה או מקום אחר." "אין אתה EGYPTIAN?" "באמת לא." "כדור אלהים," אמרה חנה. "וידא דן את חנה באור הלילה, ויחשוב: "היא נערה יפה מאד. היא כמלכה או MOVIE STAR. מה שמך נערה?" "שמי חנה. שמחה אני לדעת שאין אתה ארון העבדים או שומר." "באמת אין אני, כי באתי מן ארץ רחוקה ואין עבדים שם." "זה טוב מאד. מה שמך?" "שמי דן." "דן? זה שם יפה, זה שם עברי. אתה עברי?" "כן, אני עברי או אבותי היו עבדים. לא

HEBREW - עברי

שמתי על הלב ששמי שם עברי. באמת "דן" שם עברי." "אם אתה עברי, למה אין אתה עבד במחנה במחנה? מעולם לא ראיתי אותך עמנו." "אין אני יושב במקום הזה חנה. את אומרת עבדים, עבדים, עבדים, EGYPT? אני יודע איה אני. אני בימי משה, ראש עם ישראל." "כן דן, באמת אתה בימי משה. איה עור?" "חנה, זה כ MOVIE שראיתי בבית ה MOVIE. השם היה "עבדים היינו." "מה זה?" שאלה חנה. "זה דבר טוב מאד. אנחנו יכולים לראות PICTURES אשר הולכים על חומה של אנשים וחיות וכל דברים. רואים את אלה על חומה." "מה יפה דן, באמת זה נס גדול מן אלהים." "לא, חנה, אין זה נס מן אלהים. זה נס מן HOLLYWOOD." "ה HOLLYWOOD הזה, הוא אל אחר? אתה עברי דן, ואתה יודע שאין אלהים אחר בכל העולם. יש אל אחר." "חנה, באמת אין HOLLYWOOD אל אחר. הוא שם מקום יפה, אבל יש אנשים אשר חושבים על MOVIES ועל HOLLYWOOD כאל גדול." "דן, רוצה אני לראות MOVIE." "אין לכם דבר כזה חנה. יש

לכם דברים אחרים בזמן הזה."

"חנה, למה מצאתי אותך בשדה הזה כלילה?" "רציתי אנכי לצאת מן הארץ הזאת." "לצאתו אבל לאיה את רוצה לרוץ?" "אין אנכי יודעת. אל המדבר, אל הים, אל ההרים. רציתי לרוץ מן EGYPT, זה הכל!" "לא טוב לרוץ מן עמך חנה. חיים

LIFE OR LIVES - חי
LIFE OR LIVES - חיים
TO LIVE - לחיות

נוראים במדבר אם אין אנשים אחרים עמך. אינך יכולה לחיות שם." "אתה חושב דן שחיים אלה טובים, להיות עבר בארץ חנה כלכם תצאו מן EGYPT עם נסים גדולים. זוכר אנכי את הכל." "אתה נביא דן, כי יודע אתה את כל זה?" "אין אנכי נביא או בן נביא. נאמר שקראתי אנכי את הכל בספר טוב מאד. HA HA." "איה הספר הזה דן? גם אנכי רוצה לקרא אותו."

"מה זה גיהנום, חנה?" "SH. אל-תאמר את הדבר הנורא הזה." "מה זה חנה? אני רוצה לדעת." "הוא מקום נורא מאד, דן. מקום אשר בו שולחים ראשי העבדים את אנשים מעמנו. הם אנם יוצאים מן גיהנום אחר הם הולכים לשם. מעולט לא ראינו איש אחר אחר הם שלחו אותו לגיהנום. שומעים אנחנו על החיים הנוראים בגיהנום." "חנה אנכי רוצה לראות את המקום הזה. נלך לשם." "לא דן. אין אתה יודע מה שאמרת. אמר אבי לעולם לא ללכת קרוב אל גיהנום, כי אין איש יוצא משם אשר רואה את גיהנום." "אין דבר חנה, נלך לשם, אל גיהנום." "דן, אם אתה רוצה להיות גבור, נלך."

#13: ANSWER THE FOLLOWING:

1. מה אמר האיש הזקן אל ראש העבדים?

2. אל איה שולחים ה EGYPTIANS את העבדים?

3. למה רצה חנה כאשר היא שמעה קול?

4. מה אמר משה אל זקני העם?

5. מה אמר דן על "עבדים היינו?"

EPISODE #11

A. Another visit with the "בך" family:

We are still missing 2 verb forms that we must complete in order to show you how this family operates in all of its forms. Let's follow it through the remaining forms; The To-form, and The Command-form.

1. Command-form: Again we note how closely the Command-form resembles the Future-form. Remember a future can mean will or shall do it, but a command is much stronger and more definite.

Plural	Command-Form	Singular	Future-form	
אתם לדבר	Speak!	דבר	You will speak	תדבר
אתם לספר	Tell it!	ספר	You will tell	תספר
אתם לברך	Bless!	ברך	You will bless	תברך
אתם לקדש	Sanctify!	קדש	You will sanctify	תקדש
אתם לצוה	Command!	צוה	You will command	תצוה

*Note: The "ו" vowel under the 1st letter except an "ה" under the 1st letter of "בך". All have an "ו" vowel under the 2nd letter.

2. The To-form of this type of verb is almost identical to the Command-forms.

To speak	לדבר	Speak!	דבר
To tell	לספר	Tell!	ספר
To bless	לברך	Bless!	ברך
To sanctify	לקדש	Sanctify!	קדש
To command	לצוה	Command!	צוה

*Note that "צוה" behaves the way other words do when they have a "ה" on the end, namely drops the "ה" and takes on "ו".

B. Shortened way of saying "I am not:"

How do you regularly say it?

I am not

אין אני

How do you shorten this? You combine the two words to form one Hebrew

word: אניני (I am not) = אין אני

We are not

איןנו

She is not

איןנה

C. Use of "תחת" as meaning "instead of" or "in place of"

Besides meaning "under," the word "תחת" can also mean instead of:

Example: הוא רוצה את הזהב תחת הכסף.

He wants the gold instead of the money.

EXERCISE:

A. Fill in Past, Present, Future, or Command in the appropriate spaces after the following verb forms:

קרא

קראו

מצא

מצאו

ברך

ברכו

קרא

קראו

ברך

ברכו

ספר

ספרו

ברך

ברכו

מספר

מספרו

B. Bible Quiz:

Since you are now an expert on travelling through time, you have been asked by scientists of the Bible to determine what time and form are correct for the words in the following sentences. Circle the correct form and translate the sentence.

1. שמע אברהם והנה קול {אזכר} {זכר} {מדבר} אליו מן השמים.

Translate:

2. יוסף {ספר} {יספר} {מספרים} את הכל אל אחיו, אבל הם לא שמעו אליו.

Translate:

3. {וודעת} {אזכר} {ויודע} יהוה אל משה מחור האש.

Translate:

4. זקני העם {מברכים} {ברכותם} את העם בשלום.

Translate:

5. אנחנו {יקוש} {קדשו} {מקדשים} את אלהים עם מעשים טובים.

Translate:

NEW WORDS:

חמיד = ALWAYS.

ענה = (HE) ANSWERED (Verb like ענה).

עזר (ל) = (HE) HELPED (Verb like עזר).

*Note: The "ל" follow "עזר"

at all times and is joined to the following word. (הוא עזר לאיש)

(He helped the man).

779 - HERE

-Here), and (75 -Mouth)

- 24 - which is an " " vowel under the

700 35 7 111 15757 19 1091

82 - Here

73. ~~DUZ~~ - There

ГПН = UNDER or INSTEAD OF (New meaning)

EXERCISE:

Unscramble the following sentences by placing numbers 1, 2, 3, 4.

etc. over the words in their right order and then write the translation.

Word #1 is given.

1. ^①הוא שם הולק המידה. ^②אני אמרת. ^③אני אמרת. ^④אני אמרת.
2. ^①למה ארתו לא עניח? ^②אני אמרת. ^③אני אמרת. ^④אני אמרת.
3. ^①האיש רע עשה דבר. ^②אני אמרת. ^③אני אמרת. ^④אני אמרת.
4. ^①הוא מפה הלך לשם. ^②אני אמרת. ^③אני אמרת. ^④אני אמרת.
5. ^①הנער לאיש עזר הזקן את למצוא הכרז. ^②אני אמרת. ^③אני אמרת. ^④אני אמרת.

הוא כן את לימודי תורה בידו בלעדיו מאחר ונחמד לנו בלימודים, יאמר
לנו יישר יראתו את וסכנות שבתים כי יש לנו בלעדיו מבידו אחרים,
ואם כן, וסכנות אחרים אחר כל בלימודים, בלעדיו את יישר.

10425 • 7502

היה זה המסע הראשון של ה"חברים" אל המדבר, והוא היה מסע של חקר ושל גילוי. הם גילו את המדבר, והוא גילה להם את עצמו. הם גילו את המדבר, והוא גילה להם את עצמו. הם גילו את המדבר, והוא גילה להם את עצמו.

EPISODE #14: THE VALLEY OF GEHINNOM

"חנה, אני רואה אותך על הדרך. האמת על העץ ההוא:
זאת היא הדרך אל גיהנום. אל-
תעבדו את המקום הזה. כל איש אשר
לא ישמר את האות הזאת לא יצא מן
גיהנום. כי אין איש יכול לצאת
ממנו."

"אות נוראה דן." "כן חנה. עתה אני מדבר אליך נער אל נערה.
אם אין את רוצה ללכת אל גיהנום, אני אלך ואת יכולה להיות
כמקום הזה או ללכת אל הבית." "לא, לא דן. גם אני רוצה
לראות את גיהנום! חשים על-הלב בן ידעו כי יש בגיהנום
עברים רבים, ואין אני AFRAID. "את נערה טובה חנה." "אני
חושבת כי אני אוהבת אותו," ובה חנה, אבל דן לא שמע אותה.
"מה את אומרת חנה?" "אני, אני אמרתי כי נלך אל גיהנום. אתה
גבור דן." "למה חנה?" "כי עבדנו את האות ההיא." "אין זה
דבר גדול חנה כי בארצות הכרית, אני עובר אותות רבות כ WET
PAINT." "גם אין אני שומרת אותות דן."

הלכו הנערים עוד על הדרך אל גיהנום. עוד היה לילה.
"כקרוך נהיה שם דן. ראהו את הנחל. נמצא גיהנום אחר הנחל."
נשא דן את עיניו וירא נחל גדול ואחר הנחל היה גיהנום. "אין
אני יכול לראות את המקום מרחוק כי יש FOG גדול סביב אותו."
"כן דן. שמעתי אני שתמיד אין אוד רב בגיהנום. כבקר אם יהיה

תמיד - ALWAYS

אור מן השמש, נראה את המקום. תמיד אנשים מספרים סיפורים
נוראים על גיהנום. תמיד אני שואלת את אבי לאמור: "דבר!
אב, ספרו לי על המקום הנורא. אבל תמיד הוא לא פתח הפה
לדבר או לספר סיפורים. אין טוב לדעת מה הם עושים אל העברים
בגיהנום, הוא אומר תמיד." "חנה מרחוק אני שומע קולות משם."

נעבור את הנהר. " ירדו הנעבים ער מי הנהר. "אין מקום אשר
 בו אנו יכולים לעבור בו, דן. "אם אין מקום ללכת, אנו יכולים
 ל SWIM. " לא ידעו חנה ודן שכמים האלה היו FISHES קטנים
 אשר אוכלים כל דברים אשר נופלים בנהר. הם יכולים לאכול
 איש כלחם. הם "אוכלי-איש" ורכים מהם כמים האלה. "עתה נרד
 כמים חנה. " דן עמדו שם. ראהו את החיה הקטנה שיצאה מתוך
 העצים. היא רוצה מים. מה יפה היא, דן. "כן חנה, היא יפה
 מאד, אבל אין לנו זמן לעמוד. את יכולה לראות חיות כאלה
 בגן-החיות. " SPLASH! דן, היא נפלה כמים וראהו את כל ה FISHES
 הקטנים סביב החיה. "מה? משה קרש? כלם אוכלים את החיה. "
 "הם אוכלי-איש דן. מה נורא. הם אכלו אותה. "אין אנו
 יכולים לרדת כמים חנה. אין אני רוצה להיות אוכל של אוכלי-
 איש. " מצא דן עצים קטנים אשר היו על הארץ והוא עשה חכה
 עמהם, "תמיד אתה עושה דברים טובים דן. אתה חכם-לב. " שמו
 הנערים את החכה במים והיא נשאה אותם על הנהר. "אוכלי-איש
 סביב סביב, קראה חנה. "הכל טוב, חנה. הם אנם יכולים
 לאכול דברי עץ. "שמחה אני להיות עמך דן. "נראה מה יש
 פה חנה, אבל אין אנו רוצים שימצאו אותנו ארונים העברים. "

פה - HERE

"שומעת אני קולות רבים דן, קרוב מאד. " כא הכקר, אבל עוד
 היה חשך ועוד לא עלה השמש. הנערים עלו אל ראש של הר קטן
 ומשם הם ראו את גיהנום.

"זה גיהנום. " לפני הנערים על פני הארץ היו בתים רבים
 וקרוב להם היה פה גדול בארץ. ענבים ירדו כפה ועלו ער פני
 הארץ כל הזמן. שומרי העבדים עמדו סביב הפה. "חנה גיהנום
 גדול אשר בו עובדים בני ישראל. הם חיים כחיות השרה. "
 נשאו השומרים עבד אחד מן הפה בארץ ויקחו אותו אל אש גדול.
 "לא, לא, רחמים, קרא האיש. "הנה הרחמים שלנו, " אמרו השומרים.
 "הם שמו אותו באש דן, איה אלהים? " חנה, דבר כזה רע

רע - BAD OR EVIL

בעיני אלהים. אין לאיש חכמה לדעת אם כל דרכי אלהים. כח

137
אלהים גדול אבל אנשים עוד יכולים לעשות דברים רעים. "דן, עשהו דבר, אין אנחנו יכולים לעשות דבר?" "כן חנה, באמת נעשה דבר אבל אנחנו נשכ פה ואנו נראה מה לעשות." "ספרו לי דן מה נעשה?" שאלה חנה את השאלה הגדולה הזאת. "תן לי כח אלהים לחשוב על מעשה טוב," חשב דן בלב. "מגן אברהם תעשה טוב תחת רע."

תחת - UNDER OR INSTEAD OF

"דן, עזרו-לי." אני נופלת מן ההר. ואז ראה דן כי חנה

עזר לי... - HE HELPED

SLIPPED על צור קטן והיא נפלה מן ראש ההר ההוא. "אני בא לעזור לך." רץ דן אליה אבל היא נפלה. סביב וסביב היא נפלה עד שהיתה על פני הארץ. ירד דן אבל לפני שהוא היה שם, באו שומרים והם ראו אותה. "דן," היא קראה. "עזר-לי." הם יקחו אותי. "אין אני יכול לרוח עוד ולעזור לה עתה כי גם הם ימצאו אותי. זה לא יעזר לנו או כל העכרים פה."

השומרים לקחו את חנה אל ה MINES והם שמו אותה שם לעבוד עבודה רכה כעבדים. "אני שומע את קולך חנה, ואני אעזור לך. יהיה תן לי כח וחכמה לעזור לכלם פה."

בא הלילה ודן עוד היה על ההר. ויקום דן ויעמוד שם. "בא הזמן," הוא חשב. תחת ההר היה בית גדול. "זה בית שומרי העבדים," וקרוב לבית הזה, ישבו עבדים רבים על הארץ ב CHAINS "עתה יש שומרים רבים בבית. עתה הזמן לעזור לעבדים." על ראש ההר היה צור גדול מאד. שם דן את ידיו על הצור והוא PUSHED "אין לי כח." הצור הגדול לא נפל. "אין אני כשמשון אשר שם את ידיו על העמודים וכלם נפלו." מצא דן עץ על הארץ. הוא שם את העץ תחת הצור. "עתה הצור יפול, וראיתי אותו כאשר יהיה על הבית." סביב סביב הצור נפל. צורים רבים נפלו עמו. "AVALANCHE!" קראו השומרים מן פני הארץ. "צורים נופלים עלינו." וישמע דן קולות רבים מן הבית כאשר עליו נפלו כל הצורים הגדולים. היה כהר שנפל על הבית. "עבדים הנה אתם

FREE. "מה?" ענו העבדים. "כן, אני אמרתי את האמת. פתחו

ענה - ANSWERED

את ה CHAINS. לקח דן חרב והוא פתח את ה CHAINS. "עמדו אנשים, קחו את חרבי השומרים ולכו אל גיהנום לעזור לאחיכם שם." צבא קטן של עבדים רצו אחר דן אל הפה בארץ. היו עוד שומרים שם אבל כלם רצו מן העבדים. "ספרו לי איש. הלא ראית את נערה יפה אשר עובדת ב MINE?" "כן," ענה איש אחד. "היא שם. רדו ומצאת אותה." "איה את חנה? הנה אני בא לעזור לך." לא ענה קול אחד. "חנה, אינך יכולה לענות לי?" אז מצא דן את חנה בחשך של גיהנום. היא הייתה על הארץ. "חנה, את יכולה לדבר?" לא ענתה חנה. היא לא פתחה את עיניה. היא לא עשתה דבר. "חיים חנה. הנה חיים טובים. אינך יכולה לקום?" היא לא קמה. היא אננה חיה עוד. אין לה חיים."

יצא דן מן גיהנום והוא ראה שכל בני ישראל עברו את הנהר בתכות ויצאו מן גיהנום לעולם ועד. "אין עוד לעשות פה," אמר דן. "גם אני אצא מפה, אבל אזכר את חנה כל ימי חיי. שלום חנה. שלום אליך נערה יפה."

#14: ANSWER THE FOLLOWING:

1. מה היו "אוכלי איש" אשר היו בנהר?

2. מה ספרו אנשים על גיהנום?

3. מה מצאו הנערים בגיהנום?

4. מה עשו השומרים עם חנה?

5. מה עשה דן אל השומרים?

EPISODE #15

The Causing-form:

You certainly know by now that remarkable changes in the meaning of a word can happen when you add a letter or two. Such is the case when you express "causing." How do you say

He caused him to be great

or

He made him great.

He caused him to rule

or

He made him rule.

He caused something to be hidden

or

He hid something.

He caused him to remember

or

He reminded him.

You can't just use the ordinary past, present, or future forms of the verb to express "causing."

Let us take some familiar words and follow them through the changes which will make them verbs of "causing."

The Past-form of "causing" type verbs:

Rule:

An "n" is added to the beginning of the word in order to change its meaning.

He ruled (reigned)

1. מלך

2. ה +

He caused someone to rule.

3. המליך

He remembered

1. זכר

2. ה +

He reminded someone

3. הזכיר

(Caused someone to remember).

He grew

1. גדל

2. ה +

He made someone great

3. הגדיל

One verb that is usually found in this causing-form is

He hid something = הסתיר

Except for adding on the "ה" in front of the 3 basic letters, the endings of the past form are the same as you have learned.

אנו הסתרנו

אני הסתרתי

אתם הסתרתם

אתה הסתרת

הם הסתירו

הוא הסתיר

NEW WORDS:

הסתיר = (HE) HID (verb of causing).

מורה = THANKS.

מצא חן = (HE) FOUND FAVOR (was liked).

סב = (HE) TURNED, TURNS (verb like קם).

נפש = SOUL, PERSON, BREATH.

NAMES:

יהונתן = JOHNATHAN

גליית = GOLIATH

EXPRESSIONS:

ויהי = AND IT CAME TO PASS (3rd form of היה).

EXERCISE:

A. Choose the correct word in the brackets and circle it.

1. יהונתן (הסתיר, הגדיל) את דוד בתוך השדה.
2. אני (הזכרתי, המלכתי) אותו לקרוא את הספר.
3. אנשי הצבא (הסתירו, המליכו) אותו על כל העם.
4. כל העם (הסתיר, הגדיל) את הגבור כי הוא עזר לכלם במלחמה.
5. (המלכנו, הוצגנו) אותו לעשות את הדבר בערב הזה.
6. הנפש ההוא מצא חן בעיני ראשי העם והם (המליכו, הזכירו) אותו עליהם.
7. אני מודה לך כי אחה (הסתרת, הזכרת) אותי לעשות את התבה.
8. ויסת יהונתן ממנו (והסתיר, המליך) את האוכל תחת הצור.
9. אנו מודים לכם כי אתם (הגדלתם, הסתרתם) אותנו מן עיני האנשים הרעים.
10. (הזכיר, הגדיל) יהנה אותו והוא נתן חיים טובים אליו.

EPISODE # 15: THE JEALOUS KING

ויקם יהונתן וילך אל גן המלך אשר היה סביב בית המלך.

JONATHAN = יהונתן

שם בתוך העצים היפים אשר היו בגן, הנער שם את ידיו על ראשו ויקרא: "אלהינו בשמים, מגן אברהם. למה עשה אבי את המעשה הרע הזה? אנשים יספרו את הסיפור לשנים רבות. טוב שהסתירי

הסתיר = HE HID

אותו בשדה אחר." יהונתן ישב על הארץ תחת עץ אחד ואז כנס גדול, שמע יהונתן קול מן השמים. וישא יהונתן את עיניו אל השמים. "עזר-לי לרדת. אין אני יכול לרדת," קרא הקול. על ראש העץ היה עוד נער. "מי אתה נער?" שאל יהונתן. "למה עכרת את החומה ולמה אתה עלית אל ראש העץ? אין זה הבית שלך. הלא אתה יודע כי זה גן המלך?" "אל תהיה חכם-לב. עלהו ועזרו לי לרדת," ענה הנער אשר ישב כעץ. "אין אנשים יכולים לבוא פה," ענה יהונתן. "טוב, גם אנני רוצה להיות פה על העץ הזה בגן המלך. אם תעזור לי לרדת ואני אצא מן הגן הזה." אז שם יהונתן LADDER והוא עזר את הנער לרדת מן העץ.

"טוב שאתה עוזר לי לרדת," אמר דן כאשר הוא עמד על הארץ. "אין דבר נער, אבל ספרו לי למה היית שם ומן איה באת?" "שמע-נא אלי ותשים על לב כי אני אספר את האמת אליך. הנה, אתה רואה את התבה הקטנה הזאת, היא תבת הזמן. אני יכול לבחור במספר ולהיות בזמן אחר. אני בא מן ארצות הברית." "מה?" ענה יהונתן. "מעולם לא שמעתי סיפור כזה. באמת בכל החיים שלי לא שמעתי דבר כזה. דברו את האמת או אקרא את שומרי המלך לקחת אותך." "אבל, אבל באמת זאת האמת. יש לי תבת הזמן." "שומרים," קרא יהונתן. "אל-תקרא אותם. אנני אזהב שומרים." "מה אעשה?" חשב דן כלב שלו, "אם הוא חושב שהאמת לא אמת, אני אומר דבר אחר והוא יחשוב שזאת היא

האמת. "שמע-נא אלי, באתי פה כי אני הציתי לאכול, ואני שמעתי שיש פרות יפות על העצים בגן המלך. עברתי את החומה והנה אני. זה הכל. אבל אל-תחן אותי אל השופרים. אני אצא מפה עתה." "שמח אני כי דברת את האמת, נער, ענה יהונתן. "אם אתה רוצה, אתה יכול להיות פה ואבלת את הפרות. אני לא אקרא השומרים. מה שמך, נער?" "שמי דן." "ושמי יהונתן." "שלום עליכם," אמרו הנערים. "מודה אני לך שמצאת אותי על

THANKS OR THANKFUL = מודה

העץ יהונתן. הנה גם אתה תאכל פרי טוב." "גם אני מודה לך דן, אבל אנני רוצה לאכול או לעשות דבר אחד." "מה? למה אין אתה שמח יהונתן? ולמה קראת בקול גדול?"

"שבו דן, וספרתי את הכל אליך אם אתה רוצה לשמוע. אין אני יודע מה לעשות. אבי, המלך, עשה מעשה רע מאד בעיני אלהים ובעיני כל העם." "מה עשה המלך, יהונתן?" "דן, באמת הלא שמעת את השם דוד?" "באמת, כל שמעתי על דוד, מלך ישראל. הוא אביר יהונתן?" "מה אתה אומר דן? אין הדוד הזה מלך, הוא נער. הוא KILLED את גלית הפלישתי ואחר המעשה הגדול

GOLIATH = גלית

חזה, כל העם נתן לדוד כבוד גדול והוא בא אל בית המלך ויקרא המלך לראות אותו. אז בזמן ההוא אחר המלחמה בין ישראל ובין הפלישתים, דוד מצא חן בעיני המלך. הוא בא אל בית המלך

FOUND FAVOR = מצא חן

ויאהב המלך אותו. עברו ימים רבים ויהי הכל היה טוב מאד. אני אוהב דוד כאח כי יש לו לב טוב, אבל אז בא היזם הנורא אשר בו עשה אבי את הדבר הרע לדוד. "מה הוא עשה, יהונתן?" חשבתי שהוא מצא חן בלב המלך. "אבי שמע דברי דודי העם: "דוד הגדול ודוד הגבור," אמר אבי לאמור: "דוד, בכל הארץ אני שומע את כל עמי והם קוראים דוד, דוד." אז באה רוח רעה אל המלך. "גדול ממני יהיה דוד, והמליכו אותו מלך על ישראל,"

גדול ממני - GREATER THAN ME

המליכו - AND THEY
CAUSED(HIM) TO RULE

אמר אבי. "קראו דוד פה לעמוד לפניי." אמר המלך אל שומרייו.
"הנה אני מלך. מה אתה רוצה?" שאל דוד כאשר הוא עמד לפניו.
"אשים אותך במקום תחת ביתי ולעולם לא תצא משם." "אכל מה
עשיתי מלך?" שאל דוד. ויאמר המלך לאמור: "אתה רוצה להיות
מלך תחת אותי ולמלוך על עם ישראל. זה הוא!" קרא אבי אליו.
ויהי שקם המלך ויקח את חרבו, "נקה את ראש דוד כאשר הוא עשה
אל גלית." וישלח המלך את חרבו אל דוד, אבל רץ דוד ממנו
בזמן ויצא מן ביתו. אני הייתי שם ואני עזרתי לו לצאת מן
המקום ההוא. הסתרתי אותו בשדה רחוק מפה ולא מצאו אותו
שומרי המלך. ועתה אין אני יודע מה לעשות דן. אבי עשה
רע בעיני אלהים. אני שמעתי אותו כאשר הוא אמר: "יהיה
עם דוד ויהיה סר ממני." "יהונתן, אתה הסתרתי אותו אבל מה

סר - TURNED OR TURNS

הוא יעשה?" "כן דן. הסתרתי אותו, ואני אלך אליו ואמרתי
אליו מה יעשה המלך. כלילה הזה אני אצא אליו. הרוצה אתה
לבוא עמי?" "אני מודה לך, יהונתן. כן אני רוצה לעזור לו
כי יודע אני שהוא יהיה איש גדול וגבור והוא יעבור את חומות
ירושלים."

בערב ההוא הנערים ישבו בבית המלך לאכול וגם לקחת אוכל
לדוד. אנשים רבים באו אל המקום. "מעולם לא ישבתי לאכול
עם מלך," חשב דן. היו לחם ויין ופרות ועוד אוכל לפניהם
וכל האנשים ישבו סביב האוכל. אז סר המלך וירא את דן. "מי
אתה?" הוא קרא. "גם אתה דוד?" ויפתח דן את פיו לענות אבל
יהונתן היה הראשון לענות. "לא אב. הוא עבד שלי, הוא נושא
דברים שלי." "זה היה קרוב," חשב דן. "משה קדוש." "אבי,"
אמר יהונתן לאמור: "אני שואל אותך שם יהוה. אל-העשה
דבר רע לדוד. ברוך אותו כי הוא איש עם לב-טוב. כל העם
אוהב אותו וגם אני אוהב אותו עם כל נפשי ועם כל הלב."

נפש - SOUL, PERSON OR BREATH

177
"מה? גם בני סר ממני. אין אתה רוצה לחיות, יהונתן?"
שאל המלך. "אני לא אתן את המלכות אליו. אין אתה יודע
כי אם דוד חי אין אתה תמלך אחרי, כי הוא ימלך?" ויענה
יהונתן את המלך לאמור: "אם העם אוהב את דוד והמליכו אותו
והם הגדילו את שמו, מה אני יכול לאמר. אם העם רוצה לכחור
בדוד והיות מלך זה יהיה טוב בעיני. ודוד מצא חן בעיני כל
העם." באה רוח רעה אל המלך ויקח את חרביו. "יהונתן, קרא
דן. "זמן לצאת. קחו את האוכל ויצאנו." "קחו אותם, צוה
המלך את שומריו. ויקומו הנערים וירוצו מן המקום ההוא רחוק
מן כית המלך. "השומרים באים אחרינו, קרא דן. "רוצו
יהונתן. הם יקחו את הראשים שלנו."

#15: ANSWER THE FOLLOWING:

1. למה הסתיר יהונתן את דוד בשדה?
2. איה היה דן כאשר הוא שמע את דברי יהונתן?
3. מי מצא חן בעיני כל העם?
4. למה אהב יהונתן את דוד?
5. מה צוה המלך את שומריו כאשר רצו ויהונתן מן בית המלך?

EPISODE #16

Verbs of "causing" continued. Present-form:

In lesson #15 we learned the Past-forms of verbs that cause something to happen. Now we shall see how further changes occur in the Present-form of verbs of "causing."

You recall that הִסְתִּיר means "He hid." To make a Present-form out of this, we drop the "ה" (הִסְתִּיר) and add a "מ" in front of the 3 basic letters. Thus we have מַסְתִּיר. This "מ" is the tale-tell sign.

He hides (something)

הוא מסתיר

He makes (someone) great

הוא מגדיל

He makes (someone) rule

הוא ממליך

He reminds (someone)

הוא מזכיר

He lights (causes to be lit)

הוא מדליק

The endings for the remainder of the verbs in their Present-form are identical to other verbs.

אתה מסתיר, את מסתירה, הם מסתירים

NEW WORDS:

צרות - TROUBLES (P).

צרה (S).

מְדַלֵּק (HE) LIGHTS (verb of causing).

Bringing light to candle, lamp, etc).

אני מדליק PRESENT-FORM

הוא מדליק PAST-FORM

שב = (HE) RETURNS, RETURNED (verb

like םך).

PRESENT-FORM: אני שב

PAST-FORM: הוא שב

FUTURE-FORM: הוא ישוב

COMMAND-FORM: שובו

TO-FORM: לשוב

רדף = (HE) PURSUED, CHASED.

PRESENT-FORM: אני רודף

PAST-FORM: הוא רדף

FUTURE-FORM: הוא ירדף

COMMAND-FORM: רדף

TO-FORM: לרדף

רק = ONLY.

EXERCISE:

The sentences below are jumbled up. When you have made sense out of them, place numbers over them in the proper order. (1,2,3. etc.) and translate them. Number 1 is given.

1. מרליקים הנרות את הם. ^①

Translation:

2. לעזר-לך אני אותו חמיד מזכיר. ^①

Translation:

3. העצים מרליקים האנשים באש את הרעים. ^①

Translation:

4. את דוד ממליך הוא כי מצא-חן יהוה בעיניו. ^①

Translation:

EPISODE #16: DAVID IN HIDING

"יהונתן, באים המלך ושומריו, קרא דן אחר הם יצאו
מן בית המלך. "כן, דן, גם אני רואה אותם. הם באים על
גמלים. רוצו דן. אני יודע מקום אשר בו הם לא ימצאו אותנו."
וירדו דן ויהונתן אל נהר קטן אשר בין הרים. "הנה מים. נפל
על פנינו במים עד שהשומרים עוברים הנהר." הלכו הנערים קרוב
מאד אל מי הנהר. "אני מזכיר אותך דן. תשמור שלא תפל במים."
"מה? ענה דן. "אני מודה לך אבל אני יכול ללכת טוב מאד."
ויסור דן מן הדרך לאמור את זה אל יהונתן. ויהי היו צרות

TROUBLES = צרות

כי בנהר הוא נפל. "יהונתן. עזורו ליו צרותו נפלתי בנהר."
"אל-תקרא בקול גדול דן. אתה יכול לעמוד כי אין מים רבים
בנהר." "משה קדוש." ויקום דן ויעמוד בנהר. המים עלו עד
יריו. "HA! HA!" קרא יהונתן. "לא רצייתי צרות יהונתן."
ענה דן. "אין דבר דן. נפלו על פניך במים כי הנה הם באים."
וישימו הנערים את הפנים במים ועצים בנהר הסתירו אותם שם מן
עיני השומרים.

"איה הם?" שאל המלך. "אני רוצה לתת להם צרות רבות."
"אנני רואה אותם," אמר שומר אחד. אז אמר עוד שומר אחד:
"מלך ראהו שם במים. הלא אתה רואה אותם?" "איה?" שאל המלך.
"איה הנפשות האלה?" ראו השומרים את המקום אשר בו נפל דן.
"הם עברו את הנהר פה." "נרדף אותם," צוה המלך וכלם עברו

HE PURSUED OR CHASED = רדף

את הנהר הקטן לרדוף אחר דן ויהונתן.

"הם עברו לרדוף אותנו בדרך ההיא. קומו דן." ויקומו
הנערים וילכו על הדרך אל דוד ולא היו עוד צרות.
הם באו אל שדה גדול. המקום היה עוד כמלכות ישראל

אבל רחוק מן הערים. "הנה המקום. השרה הזה מסתיר את דוד.
הוא פה, בין כל העצים האלה." בא הלילה ויחד חשך. "אני
מדליק נר דן. דוד, איה אתה? אנחנו באנו לעזור לך." ויקרא

HE LIT
(CAUSE TO LIGHT) - הדליק

יהונתן אבל לא-ענה קול. "דוד, זה יהונתן. ענה ליו." "למה
הוא לא ענה יהונתן? איה הוא? חשכתי שהוא היה פה." עוד
פתח יהונתן את פיו לדבר אבל אז שמעו הנערים את הקול. "יהונתן,
יהונתן. אני שומע אותך אבל מי הנער עמך? אנני יודע אותו."
"דוד, שמח אני לשמוע קולך. הנער הזה טוב והוא רוצה לעזור
לנו. הוא מצא חן בעיני." סר דן אל המקום אשר ממנו בא קול
דוד וירא נער אשר יצא מן עצי השרה ויחשוב דן, "אני ראיתי
אותו כאשר הוא היה מלך וגם עתה אני רואה אותו כנער. נס
גדול של תכת הזמן."

"שלום עליכם," "עליכם שלום," ענו דן ויהונתן. "שמח
אני לראות אותך יהונתן, אתה כאח. מה יפה לראות אותך." אהב
דוד את יהונתן כנפשו. "מה זה תחת ידך יהונתן?" "מה אתה
חושב? הנה אוכל טוב, מן בית המלך. אכלו דוד." "מודה
אני לכם יהונתן כי באתם לעזור לי." "מה שלום אביך יהונתן?"
"אין שלום דוד. עוד יש לו רוח רעה והוא חושב שהעם ממליך
אותך ומגדיל את שמך ממנו. הם רודפים אותנו." "מה?" קרא
דוד. "איה הם?" הוא סר סביב וסביב. "הם רדפו את הרוח
בדרך אחרת. אנם חכמי-לב." "אין אני יכול לשוב אל העיר

שכ - RETURNED

עד שהמלך ירצה לעשות ברית שלום עמי ועד שהוא ירצה לרדוף
שלום עמי. אז אשוב לשם." "אם לא תשוב, מה אתה תעשה דוד?"
שאל דן.

"למה אתה שואל? מי אתה? אני לא אספר לך." "דוד,
הוא עזר לי לבוא פה. אתה יכול לספר לו," אמר יהונתן.
"דוד, דבר דן. "אין אתה יודע אבל אני זוכר אותך מן השנים
הבאות אשר תהיה מלך." "מה? הנביא אתה?" "לא דוד. אבל יש

לי תבת הזמן, ואני הייתי בשערי ירושלים ואני עברתי את החומה
עמך. גם הייתי בימי נח ובימי הגשם הגדול אשר ירד ימים
רבים. "מה אתה אומר? אם אין אתה נביא או איש קדוש, אין
אתה אומר את האמת," אמר דוד.

"אם אתה חושב שאין אני מדבר את האמת, אני אבחר במספר
אחר ואני אצא מפה לזמן אחר." "אני רואה תבה דן, אבל רק

רק - ONLY

תבה, זה הכל." בחר דן בעוד מספר. "שלום דוד ושלום יהונתן."
"שלום דן? למה אתה עוד פה?" "משה קדוש. אין אני יכול
לצאת מפה." הוא בחר בעוד מספר אבל לא יצא. "מה אעשה?"
"כואו עמנו," קרא דוד. "בזמן הזה, אם אין אני יכול לשוב
אל ארצי, אבוא עמך דוד. אבל אמרתי את האמת." "באמת?"
שאלו יהונתן ודוד. "אתם תראו. אצא מפה. אז תראו שזאת
תבת זמן."

"גם אני אלך עמך, דוד." אמר יהונתן. "כי אנני יכול
לשוב אל בית אבי. צרות גדולות עמי. אני יודע מקום יפה
במדבר איה יש אוכל ועצים. והסתיר המקום אותנו מעיני המלך."
ויקחו דוד ויהונתן את דן עמם ודן לקח את תבת הזמן בידיהם.

#16: ANSWER THE FOLLOWING:

1. איה הסתיר יהונתן את דוד?

2. מה מצא השומר בנהר הקטן?

3. למה דוד לא יצא מן השדה אחר הוא שמע את קול יהונתן?

4. למה דן לא יצא מן הזמן ההוא?

5. אל איה הלכד דן, דוד, ויהונתן?

EPISODE #17

Verbs of Causing continued. Future-form and To-form:

A. Future-forms:

The change from present to future is very simple. All you do is to drop the "נ" of the present (מסתיר). Leave the "- ", and add the usual future letters in front of the 3 basic letters.

Present-form:

מסתיר

Future-form: He will hide (something)

יסתיר

אנו נסתיר

אני אסתיר

אתם תסתירו

אתה תסתיר

הם יסתירו

הוא יסתיר

Note: This sign of the causing-form.

The other Verbs of Causing in the Future-form follow this pattern

i.e.,

He will make great

הוא יגדיל

He will cause to rule

הוא ימליך

He will remind

הוא יזכיר

He will light

הוא ידליק

B. The To-form:

To express the To-form of the verb of causing, we leave the "ה" (of the past-form) on at the beginning of the word, put an "ו" vowel

under it (הו) and then add the "ל" to make it a To-form.

He hid

הסתיר

To hide (something)

להסתיר

Note sign of Causing-form

This is all there is to it. Here are the other verbs of "causing" that you know.

To make great	להגדיל
To cause to rule	להמליך
To remind	להזכיר
To light	להדליק

NEW WORDS:

סדר = (HE) ARRANGED, SET IN ORDER

(Verb like דבר).

אחרון = LAST (from אחר , like ראשון - first is from ראש).

על כן = THEREFORE.

מלאך = MESSENGER, ANGEL.

Do not confuse this with מלך = King.

צדיק = RIGHTEOUS OR JUST PERSON.

צדקה = CHARITY, RIGHTEOUS ACT.

צדק = RIGHTEOUSNESS, JUSTICE.

NAMES:

נגב = SOUTH (Desert in southern part of Israel)

EXERCISE:

In each of the following sentences there is a word that does not belong there. Find it and when you do, cross it out. Then translate the sentence as it should be.

1. יהוה סדר את השמש והכסף בשמים.

Translate:

2. על כן אני אעשה את המצוה ואחרון.

Translate:

3. מלאך החיה בא אל ראשי הצבא.

Translate:

4. איש צדק עושה מעשים טובים ורעים.

Translate:

5. הוא היה הראשון לבוא והוא היה פה האחרון.

Translate:

6. האיש לקח את התכה והוא שם אותה על הארץ כראשו.

Translate:

7. תמיד אני הולך בשמים מן עיר לעיר.

Translate:

8. איש צדק מצא חן בעיני המלך והנמלים.

Translate:

9. סביב העיר יש חומה וספר.

Translate:

10. הוא והעץ עמד בבית והוא אמר "שלום עליכם".

Translate:

EPISODE #17: SURPRISE IN THE DESERT

בשמים אור השמש נפל כאש על ראשי דוד, ויהונתן. "הם קוראים את המדבר הזה 'נגב'." "כן דוד, ענה דן." "אני זוכר

SOUTH
(DESERT IN SOUTHERN ISRAEL) - נגב

את הנגב מימי יהושע ומימי אברהם." "ימה?" אמר יהונתן. "עוד אתה מדבר כנבי דוד?" ודן ענה, "תזכיר אותי לבחור בעוד זמן כתבת הזמן שלי יהונתן, ואז תראה." "טוב דן," אמר יהונתן. "בבקר אני אזכיר אותך. באמת אנחנו נזכיר אותך." "אני מודה לכם," ענה דן. "אין נפש יכול לחיות פה כנגב כי אין מים ותמיד יש שמש," אמר יהונתן. "אבל גמלים יכולים לחיות פה וגם יש מים תחת הארץ. איש אשר מוצא את המים האלה יכול לחיות," אמר דוד. "איה המים האלה דוד?" שאל יהונתן. "עוד יום במדבר ומצאנו אותו," ענה דוד. "יהי שירד השמש ולילה בא, סדרו הנערים את האהל." "נסדר את המחנה הזה כבית בעיר,"

HE ARRANGED
SET IN ORDER - סדר

אמר דוד. "זה לא יהיה כבית שלי בארצות הכרית," אמר דן. חשב דן על ביתו בלב ועל משפחתו, "אני רוצה להיות שם," הוא חשב. "עבר זמן רב מן הזמן אשר מצאתי את תבת הזמן." וישם דן את ידיו עליה לבחור במספר, אבל לא עשה התבה דבר אחד. גם יהונתן חשב, "למה באה רוח רעה אלי אבי, כי הוא עשה מעשה נורא כזה?" ויחשוב דוד: "יהיה זמן רב לפני אני יכול לסדר ברית שלום עם המלך. הוא אננו רודף שלום עתה. הוא רק רודף אותי. באמת אני רוצה לשוב אל משפחתי בארץ ישראל." כלילה ההוא הם חשבו את כל המחשבות האלה. "המדבר יסתיר אותנו טוב מאד," חשב דוד. "העם ימליך את דוד והוא יהיה גדול מו אבי," חשב יהונתן. "דוד יגדיל את בני ישראל והוא יגדיל את ארץ ישראל," חשב דן.

ויקומו הנערים בבקר וילכו כנגב עד המקום אשר בו דוד

יסתיר אותם.

"נס גדולו" קרא יהונתן. "אני רואה אותו, המקום כגן יפה." שם בתוך הנגב היה גן עם עצים ומים. נהר קטן נפל מן ההרים עד פני הארץ. "נברך את הקדוש ברוך הוא כי מצאנו את הנס הזה," אמר דוד. "היש גשם רב רק פה?" שאל דן את דוד. "לא דן." יש מים רבים תחת הארץ פה, אבל אין גשם רב. כואו נסדר מחנה פה."

אז רצו הנערים אל המקום. ויעמוד דוד קרוב לעץ אחד. "פרות יפות," הוא קרא. דן ירד עם המים. "יפה מאד," הוא אמר כאשר הוא עמד במים. אחר זמן רב יהונתן אמר אליהם. "אני חושב שבא הזמן להזכיר אתכם לסוד את האהל ולעשות את המחנה. כואו דן. אתה תהיה האחרון לעזור לנו אם לא תבוא עתה."

אחרון - LAST

"אני בא," ענה דן, אבל הוא היה שמח מאד להיות במים. "טוב, אהיה האחרון. אין טוב להיות הראשון כל הזמן." "אתה האחרון דן," קרא דוד. "ואתה הראשון," קרא דן מן המים. זמן עבר והם סדרו את המחנה. "כי היית האחרון לעזור לנו דן, אתה תעלה לראש ההר ושמרת את המחנה משם. תהיה הראשון להיות שומר," אמר דוד והוא LAUGHED "זה טוב עמי. אני אעלה ושמרתי משם. הייתי שומר כאשר הייתי איש-ים." "סיפור יפה," ענה יהונתן. "אין זה סיפור. זאת אמת," ענה דן. "היש נפש אחד אשר ישמע אלי כאשר אני מדבר את האמת?"

ויעל דן אל ראש ההר וישב על צור. משם ראה את פני הנגב הגדול סביב סביב. הכל היה לפניו. וישא דן את עיניו וירא דברים רבים מרחוק. "מה זה?" הוא שאל. "הנה באים חיות." "משה קדוש! יש אנשים עליהם, אנשים וגמלים הולכים על הדרך למקום הזה!" וירוז דן מן המקום וישוב אל המחנה. "דודו יהונתן!" "מה? למה אתה רץ?" הם שאלו. ויאמר דן לאמור: הרודפים באים." ויעלו הנערים אל ראש ההר לראות אותם. הם אנם מבני ישראל," אמר דוד. "זה צבא גדול מן עם אחר, מן עם הנגב." "מה נעשה? הם יהיו בארץ ישראל בעוד יום?"

שאל יהונתן. "על כן יש רק דבר אחד שאנו יכולים לעשות,"

על כן = THEREFORE

ענה דוד. "נרוץ ונשוב אל מחנה המלך ושומריו לספר לו על הצבא הזה." "אבל דוד אם אתה חשוב לראות את המלך, הוא יקח אותך והוא יעשה מעשה רע אליך," אמר דן. "אין עוד לעשות דן. צבא גדול מן הנגב הולך לעשות מלחמה על ישראל. אני אוהב את ישראל כי היא ארצי, על כן אנחנו נשוב," אמר דוד. ואימר דן אל דוד ואל יהונתן לאמור: "אני אשוב אל המלך. אני אהיה מלאך ואמתי אליו על הצבא. אני אסדר את הכל."

מלאך = MESSENGER OR ANGEL

"מודה אני אליך דן, אמר דוד, "אבל גם אני אשוב. גם אני אהיה מלאך." "מה אתם חושבים? שאין לי כח ושאני אהיה האחרון לשוב? גם אני אספר את זה אל אבי. הוא ישמע אלינו," קרא יהונתן.

ויסורו הנערים מן המקום ההוא וירוצו על הדרך אל מחנה המלך ואל ארץ ישראל. "אין זמן רב," קרא דוד והם רצו כל היום תחת השמש, להיות מלאכים ולאסור את הכל אל המלך.

"יהונתן ודוד," קרא דן כאשר הם ראו שדה גדול אשר היה לפניו כין הרי ישראל. "הנה יושבים אנשי ישראל." "זה מחנה המלך," אמר יהונתן. "טוב, נעמוד פה ואנו נקרא אליהם כי אנחנו מלאכים ובאים אנחנו בשלום," אמר דוד. "דוד, לך עתה. אין טוב אם המלך יראה אותך." "לא, יהונתן, גם אני עברי ורוצה אני לעזור לעמי." ויקראו הנערים אל המחנה. רב היה המקום ביניהם. "שלום מלך. אנחנו באים בשלום," כלם קראו כקול אחד. וישמע המלך את קולות הנערים. "מה? חשב המלך. "למה הם שבו אלי? ברוכים הבאים. בואו בואו בשלום. אל תעשו דבר שומרים, הם באים בשלום," קרא המלך. ויעמדו דן, יהונתן, ודוד לפני מלך ישראל ודוד היה הראשון לפתוח את הפה ולספר את הסיפור אל המלך. (דן היה האחרון לדבר.) "יש צרות רבות מלך ואנחנו באים כמלאכים. הנה, היום הזה רואים עיניך כי אין בידי רע. אין לי חרב ומגן. אחר מי אתה רודף?

אני רוצה רק לעשות טוב בעיניך ובעיני בני ישראל. שמע-נא
אלי וחשים אותו על לכך. כנגב אנחנו ראינו צבא גדול אשר
באים לעשות מלחמה. לא רצינו להסתיר את זה ממך כי הם באים
בקרוכ. " וישמע המלך את דברי דוד ולא אמר דבר כאשר דבר
דוד. אז פתח המלך את הפה והוא אמר לאמור: "מורה אנפי
כי אתם שבתם אלי לאמר את זה. צדיק אתה ממני כי אתה עשית

A JUST PERSON = צדיק

PLURAL = צדיקים

צדק וטוב ואני עשיתי רע. אין אני חכם-לב כי עשיתי מעשה

JUSTICE = צדק

נורא בעיני אלהים. שוכנו בנים אל ארצכם. לא אעשה רע
אליכם. אתם צדיקים. ויעשה המלך ברית שלום בינו ובין דוד.
"צדק צדק נרדוף", אמר המלך אליהם.

ויעמדו אנשי ישראל שם. באו אנשים מן כל הארץ לעזור
למלך AGAINST עם הנגב. מלאכים הלכו לכל הארץ לספר עליהם.

"באמת זמן לצאת מפה", אמר דן כאשר הוא ראה שהם סדרו
ברית שלום כיניהם, אבל אז זכר דן כי הוא בחר עוד מספר ולא
יצא אל זמן אחר. "באמת מה אעשה?" הוא לקח את תכת הזמן
בידיו וישם דן את ידיו בכל כחו עליה. "משה קדוש" התכה
נפלה מן ידיו על הצורים אשר על הארץ. "עתה לעולם לא אצא
מפה!"

#17: ANSWER THE FOLLOWING:

1. מה ראה דן מראש החרז?

2. מה חשב דן כלילה?

3. מה היה שם של המוכר הגדול?

4. למה רצה דוד לשוב אל המלך?

5. מה אמר המלך אל דוד אחר הוא אמר אליו על הצבא אשר
בא בקרוב?

EPISODE #18

NEW WORDS:

מָוֶת	100	מָוֶת	= DEATH.
מִשְׁפָּט	101	מִשְׁפָּט	= JUDGMENT.
מִשְׁפָּט צָדִיק	102	מִשְׁפָּט צָדִיק	= JUST JUDGMENT.
שָׁפַט	103	שָׁפַט	= (HE) JUDGED (verb which is regular).
כָּתַב	104	כָּתַב	= (HE) WROTE (usual forms).
מִקְדָּשׁ	105	מִקְדָּשׁ	= SACRED PLACE, SANCTUARY.
בֵּית מִקְדָּשׁ	106	בֵּית מִקְדָּשׁ	= TEMPLE (House of the Sanctuary).
אָרוֹן	107	אָרוֹן	= ARK (Chest), CHEST (Box).
אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ	108	אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ	= THE HOLY ARK.
חֲבֵה	109	חֲבֵה	Note that חֲבֵה can also mean box but is a boat type ark; not a chest.
יֵרֵמְיָהוּ	110	יֵרֵמְיָהוּ	= JEREMIAH.

EXERCISE:

A. The words in the 2 columns go together like bread and butter or are as different as fire and ice. Match up all words which are very much alike or are very much different. Place the numbers in front of the right words.

נערה	1. זהב	אור	1. גפן
גן	2. הלך	ראשון	2. ערב
עבד	3. מות	מלכה	3. אחרון
לוקח	4. עץ	יין	4. לילה
חיים	5. ארון	לא	5. שם
בא	6. נער	שמש	6. מלך
צדק	7. טוב	בקר	7. חשך
כסף	8. נותן	פה	8. גשם
רע	9. משפט	יום	9. כן

מחנה	1. ארון	יהושע	1. שמים
גמל	2. נפש	רחוק	2. שלום
נורא	3. מגן	קורא	3. יש לו
איש	4. סביב	ימים	4. קרוב
חרב	5. חומה	מלחמה	5. פנים
תחת	6. חיה	עומד	6. יושב
שער	7. יפה	אין לו	7. עולה
תבה	8. נדר	ענלה	8. כותב
ים	9. אהל	ארץ	9. משה

BIBLE JEWELS:

B. Here are some famous thoughts taken from the Bible. Read them, translate them and then memorize them.

1. יהוה ימלך לעולם ועד. Exodus 15:15
2. צדק צדק חרדף. Deut. 16:20
3. ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד. Zachariah 14:9
4. כל דרכי יהוה חסד ואמת. Psalm 25:10
5. קרוב יהוה לכל אשר קורא אליו באמת. Psalm 145:18
6. השמים מספרים כבוד-אלהים. Psalm 19:2
7. קדוש, קדוש, קדוש יהוה צבאות. Isaiah 57:16
8. מה טוב אדליך יעקב. Numbers 24:5
9. נחתי לפניך חיים ומות ובחרת בחיים. Deut. 30:19
10. ושפטם צדק בין איש ובין אחיו. Deut. 1:16

EPISODE #18: THE GREAT TRIAL

"עתה באמת אנני יכול לצאת מפה ולשוב אל ביתי בארצות הברית," אמר דן כאשר נפלה תבת הזמן מן ידיו על הארץ. "היא שלחה אותי לכל המקומות האלה ועתה המספרים לא ישלחו אותי אל ארצי." ויקח דן אותה וישם ידיו עוד עליה לבחור במספר אחר. "אני מצוה אותך לשלוח אותי אל ארצות הברית." אז היה נס. שמעה תבת הזמן את דן והיא לקחה אותו מן זמן אחד לזמן אחר. "הנה אני יוצא מפה." כל העולם יורד ועולה. תבת הזמן שלחה את דן לזמן אחר.

"מות אל כל הנביאים." ויפתח דן את עיניו בזמן אחר

DEATH = מות

וירא אות על עץ. "איך אנחנו רוצים לשמוע דברי נביאים. מות עליהם. שלחו אותם מן ארצנו." ויקרא דן את האותות האלה ויחשוב, "למה אנשים לא אוהבים נביאים?" אז עברו אנשים רבים אשר נטאו אותות בידיהם. "מות אל הנביא," קרא איש אחד. ועוד אמרו, "נתן אותו אל החיות. מות אליו." "מה עשה הנביא אל העם?" שאל דן. "איש, מה עשה הנביא אליכם, למה אתם רוצים צרות עמו ורוצים מות?" "מה?" ענה איש אחד אח דן. "הלא שמעת את מה אמר הנביא?" ויאמר דן לאמור: "לא שמעתי. ספרו לי מה הוא עשה." "כן, אני אספר אליך. הוא אמר אל כל העם שבאים עלינו הימים האחרונים ובא אש על כל עירינו ואז יהיה מות לכל בני ישראל וכל הכתים וכל העמודים יפלו לפני צבא גדול אשר יבוא מן מלכות אחרת. הם ידליקו כל עירינו באש גדול. על-כן אין אנו רוצים לשמוע את הנביא. הוא אננו מדבר את האמת. מות אליו."

"לא היה כלכם הולכים?" שאל דן. אז ראו עיניו עוד אות

על עץ:

"כיום הזה זקני העם יסדרו
בית משפט בירושלים והנביא
יעמוד לפניהם ועשו זקני
העם משפט בצדק ובאמת."

משפט - JUDGMENT

"כל האנשים האלה הולכים לירושלים לראות את בית המשפט. גם
אני אלך לשם וראיתי את הנביא."

בית המשפט בירושלים היה מקום גדול עם עמודים סביב סביב.
היה זהב על החומות ושומרים עמדו סביב. אנשים נשאו ספרים
גדולים והם הלכו כשערי בית משפט. אנשים רבים עמדו קרוב לבית
המשפט והם קראו, "מות אל הנביא." וירא דן את כל זה.

ויקום איש זקן, אחד מן השופטים ויסוד אל העם וידבר שם
מן שערי בית המשפט אל כל העם, "שמעו אותי עם ישראל. אנחנו
זקני העם ואנו נהיה שופטים כיום הזה לשפוט את הנביא. אם הוא
ימצא חן בעינינו נשפט אותו לחיים אבל אם לא יצא חן בעינינו,
נשפט אותו למות. נעשה משפט פה של צדק. על כן יבוא הנביא
לפנינו." אחר הדברים האלה לקחו השומרים את הנביא אל בית
המשפט. הוא עלה לשערי המקום ויעמוד לפני הזקנים. כל העם
רצה לעשות רע ויקרא, "מות, מות." ואז הזכירו הזקנים אותם
לשמוע את דברי בית המשפט.

וישמע דן את דברי הנביא העומד שם לפני הזקנים ולפני עיני
כל העם. "הנה אני בידיכם. עשו אלי כי טוב בעיניכם כי באמת
שלח אותי יהוה אליכם לדבר את האמת ואינכם רוצים לשמוע את
דברי מגן אברהם, אלהי השמים." ויענה אותו זקן אחד: "הלא
אתה יודע כי גדול ממך מלך ישראל ואחך דברי נורא עליו
ועל העם הזה. אתה רוצה צרות?" "כן, אני מספר על מעשה נורא
אשר יבוא אל הארץ הזה. המלך גדול ממני אבל הוא אננו גדול מן
יהוה. וישלח יהוה אותי אליכם. אני מלאך יהוה. אנני אוהב
את העבודה הזאת אבל הנה, שלח אותי אלהים אליכם כי אמר יהוה
לאמור: "הנה נתתי דברי בפירך. תלך אל העם ואמרת את כל אשר

אומר אליך ועמדת בשערי בית המקדש בירושלים ושם במקום קדוש

TEMPLE
בית המקדש - (HOUSE OF THE SANCTUARY)

תזכיר את כל העם לעשות טוב בעיני אלהים ולא לעשות רע ואחזק
תצוה אותם לעשות דברי צדק והסד אל כל נפש. אבל הם אנם שומעים
והם אנם צדיקים. על-כן אגיד לך רוח וגשם ואש והמים האחרונים
יבואו אל הארץ הזאת."

ויעמוד ראש הזקנים ויאמר אל ירמיהו הנביא. "אנחנו יודעים

JEREMIAH - ירמיהו

כי אתה צדיק ואיש צדק. על-כן נתן לך חיים ולא מות אם תאמר
לנו שלא תפתח את הפה לדבר עוד דברים רעים." "שופטים, טובים,"
ענה ירמיהו. "אנני יכול לא לפתוח פי כי אלהים דבר אלי ואני
מלאך שלו." ויעלו קולות דבים מן העם, "מות אליו. הוא אננו
מדבר את האמת." ויקומו הזקנים, "אנחנו שופטים ואנו נותנים
משפט אל הנביא הזה." וישמע כל העם את המשפט. "אין לאיש הזה
משפט מות כי בשם יהוה הוא מדבר אל כל העם. הוא צדיק והוא
מצא חן בעיני אלהים. שפטנו אותו לחיים."

אז עלה הנביא לבית המקדש, בית אלהים להת כבוד אל יהוה
ולשמוע עוד מצוות מפי יהוה. עוד עמד דן בין העם, "אני שמח
כי שפטו הזקנים משפט צדק לאיש צדק." לא היו האנשים שמחים
עם המשפט. וישמע דן דבר רע מפי אנשים אשר עמדו קרוב אליו.
"אנחנו נעשה משפט אחר. נרדוף אותו ואנו נהיה שופטים. רק
אנחנו נדע על המעשה." "כן," אמרו עוד אנשים.

"משה קדשו! אני שמעתי את מחשבות אלה." "ראו את הנער,"
אמר אחד מן האנשים. "הוא שמע אותנו. קחו אותו," "אין זה
מקום לעמוד בו עתה." וירוץ דן בין כל האנשים ויסור מפה לשם.

"ברוך השם. אנני רואה אותם. אני אשוב אל בית המקדש

כי שם ירמיהו, וכפרתי אליו את הכל."

"בית המקדש בירושלים מקום גדול ויפה," אמר דן כאשר
הוא עבר את השער הגדול. בבית המקדש אנשים רבים נתנו כבוד
לאלהים. היה ארון גדול שם, ארון הקדש אשר בו היה ספר תורה

ארון - ARK (CLOSET) OR CHEST (BOX)

ומצוות אלהים. "יש ארון כזה בבית המקדש בארצות הברית. זה
בית המקדש הראשון." וירא דן את ירמיהו. הוא עמד קרוב לארון
הקדש. "ירמיהו," קרא דן. "כן, נער. מה אתה רוצה?" "אני
שמעתי דברי אנשים אשר רוצים לקחת את חייך ולעשות מעשה רע
אליך." "כן נער. יודע אני כי יש רבים כאלה. מודה אני כי
באת לעזור לי אבל אני רוצה לעמוד פה לפני ארון הקדש ולדבר
עם אלהים." "אבל ירמיהו," שאל דן. "מה תעשה? הם יבואו."
"אני לא אעשה דבר נער, אבל אם אתה רוצה לעזור לי, שבו ושמעו
את הדברים האלה. הלא אתה יכול לכתוב?" "כן, ירמיהו."

כותב - WRITE

"טוב. אתה יכול לכתוב את מה שאני אומר." וישב דן שם בבית
המקדש זמן רב ויכתוב ספר קטן עם דברי הנביא. "שים! את הספר
הזה במקום טוב כי אני אצא עתה אל העם," אמר ירמיהו. "לאו
לאו הם יעשו רע אליך." "אין דבר נער, אני מלאך יהוה ואני
אצא אליהם."

וישמע דן את קולות רבים והוא ידע כי צורים נפלו על
ירמיהו. העם הזה לא שמעו את דברי הנביא והם עשו רע אל
מלאך יהוה. "אשים את הספר בארון הקדש ויצאתי מפה. הוא
נביא גדול וגבור. הוא איש צדק והוא עושה חסד." ויבחר
דן כעור זמן ויעל בחשך הלילה מן זמן ירמיהו אל זמן אחר.
אין אנחנו יודעים אם הוא ישוב אל ארצות הברית עתה או הוא
יעבור אל עוד זמן בימי אבותינו, אבל אנחנו אומרים שלום
לדן ולתבת הזמן.

#18: ANSWER THE FOLLOWING:

1. למה העם רצה מות אל כל הנביאים?

2. מה היה המשפט של זקני העם בירושלים?

3. מה שמע דן בתוך כל האנשים?

4. מה מצא דן בבית המקדש?

5. מה כתב דן בספר של ירמיהו?

